

సనాతన సారథి

జనవరి 2014

‘చిరునవ్వు కెరటాల చెలులైన నేత్రపద్మాల విశ్వప్రేమ జాలువారు’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 57
సంచిక 1

జనవరి 2014

ప్రచురణ తేదీ
2013 డిసెంబరు 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. దుర్గుణ ప్రక్షాళనమే దైవం చేసే పని	అంగ్ల సంవత్సరాది దివ్య సందేశం	4
3. ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (3వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	6
4. అంతర్వర్షియే ఉత్తమ ధృష్టి	సంక్రాంతి దివ్య సందేశం	9
5. విశ్వకల్యాణ వేదిక ప్రశాంతి నిలయం	కేంద్రమంత్రి డా॥ కిల్లి కృపారాణిగారి ప్రసంగం	11
6. పైజాలు కాదు, పరస్పర ప్రేమే ముఖ్యం	గురుదేవవాణి	12
7. జగత్తు - జగదీశ్వరుడు	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	14
8. కోరికల పుట్టనుండి ... (కవీనాం కవి: - 9)	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	17
9. కరుణా సముద్రుడు	చంద్రమౌళి రమాదేవి	19
10. ఆద్యంతం రహస్యం	'శ్రీ సత్యసాయి దివ్య చరితము' నుండి	21
11. జ్ఞాన పిపాస	బ్రహ్మదేవర సాంబమూర్తి	22
12. జ్ఞాపకాల పంథిరి (26వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	24
13. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (31వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	27
14. సాయి భగవానుని జయంతి వేడుకలు	దివి చతుర్వేది	31
15. శుద్ధ అబద్ధ సాక్ష్యం	చిన్నకథ	36
16. చిరస్మరణీయమైన క్రికెట్ మ్యాచ్	'సత్యం శివం సుందరం' నుండి	40

ముఖచిత్రం: శాంతుడు గుణవంతుడు బలవంతుడు హనుమంతుడు (విద్యాగిరి), ప్రశాంతి నిలయం

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెస్యవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైటు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

❖ తొలి పలుకు ❖

“స్వామీ, నా తప్పును మన్నించండి” అంటూ ఓ భక్తుడు స్వామి పాదాలపై వ్రాలాడు.

“పాస్ట్ ఈజ్ పాస్ట్ (గతం గతం) ఇకనుండైనా బుద్ధిగా మనసుకో” అన్నారు ఆ క్షమామూర్తి.

గతాన్ని తలచుకొని చింతించకూడదుకానీ, నేర్చుకున్న పాఠాలను మరువరాదన్నది స్వామి సందేశం. నిన్నటి దినం ‘హిస్టరీ’ (తిరిగి రానిది), రేపటి దినం ‘మిస్టరీ’ (ఏమిటో తెలియనిది). వర్తమానం మనకు భగవంతుడందించిన బహుమానం. కనుకనే దీనిని అంగ్లంలో ‘ప్రెజెంట్’ అన్నారు. గతంగురించిన చింతతో, భవిష్యత్తునుగురించిన ఆందోళనతో వర్తమానమును అలక్ష్యం చేయడమే మానవుని దుఃఖానికి మూలం అన్నారు భగవాన్. పాత సంవత్సరానికి వీడ్కోలు పలికినట్లు, పాత రోత గుణాలను పరిత్యజించాలని, భగవత్ సామీప్యంతోనే అది సాధ్యమని స్పష్టం చేసే నూతన సంవత్సర దివ్య సందేశం, “దుర్గుణ ప్రక్షాళనమే దైవం చేసే పని”

1950వ దశకంలో భగవాన్ సాయం సమయాల్లో భక్తులతో చిత్రావతి సైకతాలపై సమావేశమయ్యేవారు. అటువంటి ఒకానొక సమావేశాల్లో జటప్రోలు సంస్థానం నుండి వచ్చిన రాట్నావి అనే భక్తునికి భగవాన్ తమ చిత్రముతో కూడిన స్టాంపు సృష్టించి ఇచ్చి, “భవిష్యత్తులో ప్రభుత్వం స్వామి బొమ్మతోకూడిన స్టాంపులు ముద్రిస్తుంది” అన్నారు. ఆయన ఆనందంగా దానిని కళ్ళకద్దుకున్నారు. ఆ తరువాత స్వామి భక్తులతో ఇష్టాగోష్ఠిగా సంభాషిస్తుంటే, ఆ ‘స్టాంపు’ను పరిశీలనగా చూస్తూ మురిసిపోతున్న ఆ కవివరుడు, “స్వామీ, స్టాంపు వెనుక జిగురుంటుంది కదా! మరి ఈ స్టాంపుకు లేదే” అన్నారు. స్వామి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, “ఇప్పుడు త్రిప్పి చూసుకో” అన్నారు. అంతే! ఆ స్టాంపు వెనుక జిగురు ప్రత్యక్షమైంది.

సత్యసాయి వాక్కు సత్యవాక్కు అనటానికి మరో అద్భుత దృష్టాంతం 2013 నవంబరు 23న భగవాన్ బాబావారి చిత్రముతో కూడిన తపాలా బిళ్ళ ఆవిష్కరణ. ఆ సందర్భమున సాయికుల్వంత్ సభామండపంలో

కేంద్ర మంత్రి డా॥ కిల్లి కృపారాణిగారు చేసిన ప్రసంగం, “విశ్వ కల్యాణ వేదిక ప్రశాంతి నిలయం”

ఒక గృహస్థుని ఆహ్వానం మేరకు ఒక సన్యాసి వచ్చి అతనింట్లో భోజనం చేస్తాడు. తిరిగి వెళ్ళేటప్పుడు అతనికి మంచినీళ్ళకోసం పెట్టిన వెండిగ్లాసును తస్మరించా లనిపిస్తుంది. ఎన్నడూ లేనివిధంగా తనలో కలిగిన ఈ దొంగబుద్ధికి పశ్చాత్తాపపడి, ఆశ్రమానికి వెళ్ళిన తరువాత తన గురువుగారి పాదాలపై పడి తనకేదైనా ప్రాయశ్చిత్తం సూచించమని కోరతాడు. గురువుగారు ఆ గృహస్థుని పిలిపించి, “మీ ఇంట్లో ఇతనికి వడ్డించిన ఆహారం న్యాయార్జితమేనా?” అని ప్రశ్నిస్తారు. ఎవరో దొంగతనం చేసి తెచ్చిన బియ్యాన్ని తాను తక్కువ ధరకు కొనుగోలు చేసి, దానితో అన్నం వండి వడ్డించానని ఆ గృహస్థుడు ఒప్పుకుంటాడు.

మనము భుజించే ఆహారము న్యాయార్జితమైనదిగా, భగవదర్పితమైనదిగా ఉండాలని బోధిస్తూ, ‘పుడ్’ని బట్టి ‘హెడ్’, ‘హెడ్’ని బట్టి ‘గాడ్’ అన్నారు, భగవాన్. మనలోని అణువణువునకు పవిత్రతను ఆపాదించి, మనస్సులోని ప్రతి భావనకు దివ్యత్వాన్ని స్ఫురింపజేసే సంకల్పంతో భగవాన్ నిర్దేశించిన ఆహార నియమాలు, “ఆరోగ్యప్రదాయి - శ్రీ సత్యసాయి”లో తెలుసుకుంటారు.

“జీవితము + కోరికలు = మనిషి, జీవితము - కోరికలు = దైవం” అని వివరించారు, భగవాన్. కోరికలు తీరితే కాదు, కోరికలు ఆరితేనే ఆనందము అని స్పష్టం చేశారు. “స్వామీ, మీరు దైవమా?” అని ఒకరడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానంగా, “అవును, అయితే నీవుకూడా దైవానివే. నేను దైవాన్ని అని నాకు తెలుసు. నీవుకూడా దైవానివేనని నీవు తెలుసుకోవలసి ఉన్నది” అన్నారు. తమ నిజతత్వాన్ని నిర్వృద్ధంగా వెల్లడిస్తూ, మన నిజ స్వరూపాన్ని తెలుసుకోవడానికి మనం చేయవలసిన సాధనను సర్మగర్భంగా సూచిస్తూ భగవాన్ అనుగ్రహించిన సరళ సుందరమైన ఒక పద్యసూక్తి విశ్లేషణ, “కోరికల పుట్టనుండి బయటపడండి”

విశ్వవ్యాపియైన భగవంతుణ్ని పూజగదిలో ఫోటోలకు పరిమితం చేసి పూజించటం ఎలాంటిదో అప్రమేయుడైన ఆ పరమాత్మను కీర్తిస్తూ ఉపమానాలతో వర్ణించటంకూడా అలాంటిదే! అనంతమైన స్వామి ప్రేమతత్వాన్ని పరిమితమైన మన మనోబుద్ధి ఇంద్రియాలతో ఏరీతిగా అంచనా వేయగలము! కడలిని కడవ కొలవగలదా! మనం చేసే వర్ణనలన్నీ మన తృప్తికోసం, మన ఆనందంకోసమే! కోటి సూర్యుల కాంతి మేటి కల్గిన స్వామికి ప్రమిద దీపము పట్టే ప్రయత్నం “కరుణా సముద్రుడు”

‘సనాతన సారథి’ మాసపత్రిక ప్రారంభం కావటానికి పూర్వం బెంగళూరు ఆకాశవాణి కేంద్రంలో పదవీ బాధ్యతలు స్వీకరించమని తనకు ఆహ్వానం వచ్చినప్పుడు కస్తూరిగారు స్వర్గధామంలాంటి స్వామి సన్నిధిని వదలిపెట్టి వెళ్ళడానికి ఇష్టపడలేదు. అప్పుడు స్వామి, “నిన్ను అక్కడికి ఏ పనికోసమైతే పిలిచారో అదికూడా నా పనే! నేను కాక ఇతరులనేవారు ఎవ్వరూ లేరు. సంతోషంగా వెళ్ళు” అని

ఆయనకు నచ్చజెప్పారట. ఆధ్యాత్మికతకు, లౌకికమైన వృత్తి ఉద్యోగాలకు పొంతన కుదరదని భావించేవారికి కనువిప్పు కలిగించే రచనలు, “జగత్తు - జగదీశ్వరుడు” మరియు “జ్ఞాన పిపాస”.

చమత్కారం సాయికృష్ణావతార దివ్య లక్షణాల్లో ఒకటి. దైవపిచ్చి పట్టించి లోకపిచ్చిని పోగొట్టే స్వామి చమత్కార వైశిష్ట్యం ఈ మాసం ‘జ్ఞాపకాల పందిరి’లో పాఠకులను పరవశింపజేస్తుంది.

“నా భక్తుడు ఎక్కడున్నా పిచ్చుక కాలికి దారం కట్టి లాగినట్లుగా దగ్గరకు లాక్కుంటాను అని తమ శిరిడీ అవతారంలో ఇచ్చిన హామీని ఈ అవతారంలో కూడా భగవాన్ నిలబెట్టుకుంటూనే ఉన్నారు. ఇందుకు దృష్టాంతం కేరన్ అనే సాధకురాలికి కలలో కనపడి, ఇలలో ‘వినపడి’ తమ సన్నిధికి రప్పించుకున్న అద్భుత వైనం. ఆ ‘మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి’కి అసాధ్యమేమున్నది!

- సం॥

నోటీసు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు

పుట్టపర్తిలోను మరియు వైట్ ఫీల్డ్ (బెంగుళూరు)లోను ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్ (సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్స్) నిర్వహణ నిమిత్తం, శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ హాస్పిటల్ నిర్వహణ నిమిత్తం మరియు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు మూలనిధి నిమిత్తం ఇచ్చే విరాళములకు ఆదాయపుపన్ను చట్టము 1961లోని సెక్షన్ 35 AC క్రింద గల పూర్తి మినహాయింపు సౌకర్యమును భారత ప్రభుత్వ ఆర్థిక మంత్రిత్వ శాఖ మరో మూడు సంవత్సరములకు అంటే, తేదీ 01.04.2013 నుండి 31.3.2016 వరకు పొడిగించిందని ఇందుమూలంగా తెలియజేయడమైనది (నోటిఫికేషన్ నెం. ఎస్.ఓ. 3142 (ఇ), తేదీ 17.10.2013) భారతీయ దాతలు ఈ పైన పేర్కొన్న ప్రాజెక్టులకు ఇచ్చే విరాళములకు ఆదాయపు పన్ను చట్టము 1961లోని సెక్షన్ 35 AC/ 80GGA క్రింద నూటికి నూరు శాతం మినహాయింపు కలదు. ఈ హాస్పిటల్స్ కు విరాళములు ఇవ్వదలచినవారు చెక్కులను, డిమాండ్ డ్రాఫ్టులను “శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు” పేరు మీద తీసి, కవరింగ్ లెటర్ లో తమ విరాళము 35 AC ప్రాజెక్టు నిమిత్తం అని వ్రాసి పంపవలెను. ఒకవేళ తమ విరాళము సెంట్రల్ ట్రస్టు మూలనిధి కోసం ఉద్దేశించినదయితే, ఆవిషయాన్ని కవరింగ్ లెటర్ లో స్పష్టంగా తెలియజేయవలెను.

సం॥ (కె. చక్రవర్తి),
మెంబర్ సెక్రెటరీ, బోర్డ్ ఆఫ్ ట్రస్టీస్,
శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు, ప్రశాంతి నిలయం

అవతారవాణి:

దుర్గుణ ప్రక్షాళనమే దైవం చేసే పని

(ఆంగ్ల సంవత్సరాది సందర్భంగా...)

ఇది చేతు అది చేతు ఇంకెన్నియో చేతుననుచు
ఊహలల్లి అలసిపోకు
ఏ విత్తులను నాటి ఇచ్చేట నుంటివో
అట్టి ఫలములే నీకందుచుండు
విత్తనంబొకటైన వేరైన ఫలములు
లభించుటది ఎట్లు సాధ్యమగును?!

జగత్తులో మంచిగాని, చెడ్డగాని కాలంచేత వచ్చేవి కాదు. క్రొత్త సంవత్సరాలు ఏ సుఖసంతోషాలనూ తెచ్చి ఇవ్వవు. సూర్యోదయ సూర్యాస్తమయముల చేత దినములు, దినములచేత నెలలు, నెలలచేత సంవత్సరములు మారిపోతున్నాయి. వీటి క్రమాన్ని ఇవి అనుభవిస్తున్నాయి. “వచ్చే సంవత్సరము మనకు ఎలాంటి సుఖము నందిస్తుందో!” అని అనుకుంటున్నాము. ఇది కేవలం బలహీనతయొక్క లక్షణము. మన సుఖదుఃఖములకు కారణం మనస్సేగాని, కాలము కాదు. మనస్సు మంచిదైనప్పుడు అన్నీ మంచివే జరుగుతాయి. కాలము సాక్షిస్వరూపమే. కనుకనే కాలము భగవత్స్వరూపం. అలాంటి భగవత్తత్వముతో దుఃఖము అనుభవిస్తున్నా మనుకోవటం వెట్టితనము కాదా! భగవంతుడు పరిశుద్ధమైన అద్దము వంటివాడు. ఆ అద్దంలో నీ చర్యలే నీకు ప్రతిబింబిస్తున్నాయి.

ఇంద్రియాలకు కనువిప్పు

ఒకానొక సమయంలో ఇంద్రియాలన్నీ చేరి, “మనం సంపాదిస్తున్న తినుబండారములను నాలుక మాత్రమే అనుభవిస్తున్నది కదా! మనకు ఏమాత్రమూ ఉపకారం చేయటం లేదే! సంపాదిస్తున్నది మనము, అనుభవిస్తున్నది నాలుక. ఇది సరియైనది కాదు” అని నాలుకపైన ద్వేషం పూని Strike (సమ్యే) ప్రారంభించాయి. నిజంగా నాలుక భుజిస్తున్నదేకాని, తాననుభవించడం లేదు. దానిని జరర

రసానికి పంపుతున్నది. అక్కడ రక్తము తయారై సర్వాంగములకూ సపై గావింపబడుచున్నది. ఇట్టి నిత్య సత్యమైన త్యాగమును మూర్ఖమైన ఇంద్రియాలు గుర్తించుకోలేక కొన్ని దినములు నాలుకకు ఆహారము నందించలేదు. ఐతే, నష్టము ఎవరికి వచ్చింది? సర్వేంద్రియములూ బలహీనమైపోయాయి. నేత్రము చూడలేకపోయింది, శ్రోత్రం వినలేకపోయింది. నాసికము శ్వాసను తీసుకొనలేకపోయింది. అప్పుడు ఇంద్రియములు తమ తప్పును తాము గుర్తించాయి. “మనం ఆహారమును నోటికి అందిస్తూ రావటంచేతనే అది మనకు అన్ని విధములైన బలములను చేకూర్చుతూ వచ్చింది. కాని, ఈనాడు మూర్ఖత్వంతో, స్వార్థస్వప్రయోజనాలతో నోటికి అపకారం తలపెట్టడంవలన అది మనకే ఎదురు తిరుగుతున్నది” అని గుర్తించాయి.

“సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య...”

ఇంద్రియములంతా ఏవిధంగా నోటిపైన ద్వేషము పూని తమకు తామే కృశించిపోయినవో అదేవిధంగా అనేకమంది సాధకులు, “భగవంతుడు నైవేద్యమునంతా భుజించి సేవలనందుకొని హాయిగా కూర్చున్నాడుకాని, నా కష్టాలను గుర్తించటం లేదు” అని భావించవచ్చు. ఐతే భగవంతుడు నవవిధమార్గములలో మీరు చేసిన ప్రార్థనలను, సేవలను స్వీకరిస్తున్నాడుకాని, తాను అనుభవించటం లేదు. వాటికి తగిన తత్ఫలములను, సత్ఫలములను తిరిగి మీకే అందిస్తున్నాడు. మీరిచ్చినది మీకు జ్ఞాపకముందిగాని మీరు పుచ్చుకొన్నది మీకు జ్ఞాపకం లేదు. భగవంతుడే ఇవ్వనిచో జీవితమే లేదు. సమస్త సుఖములు, దుఃఖములు భగవంతుని ప్రసాదములే. కనుకనే కృష్ణుడు, “సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ” అన్నాడు. ఒక్కొక్క కోరిక ఒక్కొక్క నయాపైన

వంటిది. నూరు రూ॥లకు పదివేల నయాపైసలు. పదివేల నయాపైసలను మూటకట్టుకుంటే మహాభారంగా ఉంటుంది. దాచుకోవాలంటే మహాకష్టంగా ఉంటుంది. “నాయనా! ఇంత పెద్ద భారము నెందుకు మోస్తావు? అవన్నీ నాకు ఇచ్చేసేయ్! వాటికి సరిసమానమైన నూరు రూపాయల నోటును నీకిస్తాను” అని భగవంతుడు చెపుతుంటే ఈ రెండింటి విలువను తెలుసుకోలేని మూర్ఖుడు ఏమంటున్నాడు? “పదివేల నయాపైసలను తీసుకొని ఒక చిన్న కాగితము నాకిస్తాడా...! ఇంతేనా దేవుడిచ్చే ఫలితం!” అని మూర్ఖంగా భావిస్తుంటాడు. భగవంతుడు ఇంత సులభంగా భద్రతను చేకూర్చే మార్గములనందిస్తుంటాడు. కనుక, ఏది జరిగినా భగవంతుని అనుగ్రహంగా భావించాలి.

దుర్గుణాలకు వీడ్కోలు, సద్గుణాలకు స్వాగతం

ఈనాడు ఒక సంవత్సరమునకు వీడ్కోలు జరుపుతున్నాము, మరొక సంవత్సరమునకు స్వాగతము చెపుతున్నాము. ఒకదానికి వీడ్కోలు చెప్పకపోతే మరొకదానికి స్వాగతము పలుకలేము. ఒకటి పంపించాలి, మరొకటి అందుకోవాలి. అనగా, దుష్టభావములను భగవంతునకు అర్పితము చేయాలి. భగవంతుని మంచి గుణములను మనము అందుకోవాలి. దుర్గుణాలను భగవంతునికి అర్పితము చేయడములో ఎట్టి దోషమూ లేదు. మనం భగవంతునికి అర్పితం చేయవలసినవి దుర్గుణాలే! తాను మాత్రమే వీటిని భరించగలడుకాని, మరొకడు భరించలేడు. మహామురికిగా ఉండి పాడైపోయిన నూరు రూపాయల నోటును ఎవరికిచ్చినా పుచ్చుకోరు. కాని, రిజర్వ్ బ్యాంక్‌లో ఇస్తే నీకు మంచి వంద రూపాయల నోటును అందిస్తారు. అదేవిధముగా, నీలో ఉన్న దుర్గుణములను ఎవరూ దగ్గరకు రానివ్వరు. కాని, వాటిని భగవంతునికి అర్పిస్తే తాను ఆనందంగా స్వీకరించి నీకు ఆనందకరమైన ఫలితమును అందిస్తాడు. దీనినే “ఉపవాసము” అన్నారు. ఉపవాసమనగా అన్నం తినకుండా చపాతీలు, సేరు పాలు తీసుకొమ్మని కాదు. భగవంతునికి సమీపంగా కూర్చోవడమే ఉపవాసము. దీని వలన ఫలితము ఏమిటి? హిల్ స్టేషన్‌లో వాతావరణం

చాలా చల్లగా ఉంటుంది. అప్పుడు మనము హీటర్‌కు దగ్గరగా పోయి కూర్చుంటే అది మనలను బాధించే చల్లదనాన్ని దూరం చేస్తుంది, హాయినందించే వేడిని అందిస్తుంది. అట్లే, మీరు భగవంతునికి సమీపముగా కూర్చోవటంవల్ల మీ దుర్గుణాలు, దురాలోచనలు దూరమవుతాయి. భగవంతుని సద్గుణాలు, సదాలోచనలు మీకు లభ్యమవుతాయి. P

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(తృతీయ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

బ్రహ్మార్పణం బ్రహ్మహవిః బ్రహ్మగ్నో బ్రహ్మణాహుతమ్
బ్రహ్మైవతేన గన్తవ్యం బ్రహ్మ కర్మ సమాధినః
అన్నారు. బ్రహ్మార్పితమైన ఆహారములోపల ఎలాంటి
దోషమూ ఉండదు. పరమ భక్తురాలైన మీరా నిరంతరమూ
కృష్ణ ధ్యానములోనే ఉండేది. ప్రతి పదార్థమూ కృష్ణునికి
అర్పితం చేసిన తరువాతనే భుజించేది. ఈవిధ కృష్ణ భక్తిని
ద్వేషించే మహారాణా కాలకూట విషాన్ని పాలలో కలిపి
అమెచేత త్రాగించే ప్రయత్నం చేశాడు. క్షణాలలో ప్రాణం
తీసే ఈ విషాన్ని అమె పనివారిద్వారా అందుకొని
శ్రీకృష్ణునికి అర్పించి, మహాప్రసాదంగా ఆ పాలను
త్రాగేసింది. ఆ విషముకూడను కృష్ణునికి అర్పితమైపోయి
కృష్ణ విగ్రహము నీలంగా మారిపోయింది. మీరాకు ఆ
విషము చేరలేదు.

అదేవిధముగా, ఎట్టి పదార్థమునైనా భగవంతునికి
అర్పితము చేస్తే విషముకూడను అమృతముగా మారి,
మనకు ఆరోగ్యాన్ని ప్రసాదిస్తుందని తరచుగా చెబుతూ
ఉంటారు, సాయికృష్ణుడు.

స్వామి విద్యార్థుల నుద్దేశించి మాట్లాడుతూ, “మీరు
హాస్టల్లో ఉన్నప్పుడు బలవంతంగానో, అయిష్టంగానో
బ్రహ్మార్పణం అని పెదవులను కదిలిస్తారు. కానీ, అది
సరియైన పద్ధతి కాదు. హృదయపూర్వకంగా మీరు
భగవదర్పితం చేయాలి. అలా చెయ్యని ఆహారం వలన
అనేక రోగముల బారిన పడటము, అనేక విరుద్ధ
భావములవలన మానవత్వాన్ని కోల్పోవటమూ
జరుగుతోంది.

మానవత్వములో ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క వాంఛగా
ఉంటుంది. ఇది రుచికరముగా ఉండాలి అని మనము
వాంఛించకూడదు. రుచికూడా ఉండవలసిందే! ఐతే, అది
ఎంతవరకో అంతవరకే మనము రుచి కోరుకోవాలి.

ఈనాడు మానవత్వములో మృగత్వము అభివృద్ధి
చెందడానికి కారణం ఏమిటి? దయ, ప్రేమ, సహనము,
శాంతి, సానుభూతి మానవునియందు క్షీణించడమే.
ఆహారములోని దోషమే దీనికి మూలకారణము. కనుకనే,
డాక్టర్లు ‘డైట్ కంట్రోల్’ చెయ్యమంటారు. ఈనాడు ఎక్కడ
చూసినా గుండె జబ్బులు అధికమైపోతున్నాయి. అందుకు
మూలకారణములు మూడు - ‘హాద్రీ, వద్రీ, కద్రీ’
(తొందరపాటుతనము, మానసికాందోళన, ఆరోగ్యకరమైన
ఆహార నియమాలు పాటించకపోవటం)” అంటారు
స్వామి.

‘అతి సర్వత్ర వర్ణయేత్’ అనే సూత్రాన్ని పాటిస్తూ
సమీకృతాహారం ఒక ప్రణాళికగా రూపొందించి, దాన్ని
ఒక జీవిత కాలం అలవాటుగా మార్చుకోగలిగితే, ఎంత
తినాలో మీ శరీరం, మీ అవగాహనలే తెలియజెప్తాయి.
బాగా ఆకలి అయినప్పుడు మాత్రమే తినాలి. తినే
పదార్థాలను చక్కగా నమిలి నిదానంగా తినటం అలవాటు
చేసుకోవాలి. రుచులు పెంచేందుకు వాడే ఉప్పు,
చింతపండు, కారం వంటి అదనపు పదార్థాలు ఎక్కువ
లేకుండా ఆహారాన్ని దాన్ని సహజ రుచిలోనే తినేందుకు
అలవాటు చేసుకుంటే, అతిగా తినటమన్న ప్రశ్నే రాదు.
తద్వారా శరీరానికి ఏర్పడే ఇబ్బందులుకూడా
దూరమైపోతాయి.

జీవజాలానికి ముందుగానే వాటి ఆహారం
సృష్టించబడింది. అన్నంనుండే జీవజాలం ఆవిర్భవించింది.
సృష్టికర్త తినేవాడికీ, పదార్థానికీ ఒక లెక్క ఏర్పరిచాడు.
అంటే - వాడి జీవితకాలం, ఆయుర్దాయం, వాడు తినే
తిండి పరిమాణానికి ఒక ప్రమాణ సౌరూప్యాన్ని ఏర్పరచి,
ఒక జీవి తన జీవితకాలంలో ఇంత తినాలి అని
నిర్దేశించాడు. నిర్దేశించిన పరిమాణం కన్నా ఎక్కువగా

తింటే మనిషి ఆయుర్దాయాన్ని తానే తగ్గించుకున్నట్లు లెక్క! అలా కాకుండా తినవలసినదానిని తగ్గించి మితంగా, పొదుపుగా తింటే, ఆయుర్దాయం పెరిగి సమర్థమైన, ఆరోగ్యవంతమైన జీవితాన్నీ, పూర్ణాయుష్షునూ, జీవన సౌఖ్యాన్నీ పరిపూర్ణంగా పొందగలుగుతాడు. “ఆరోగ్యమే సుఖం” అన్న విషయాన్ని స్పష్టం చేసుకుంటే, స్వర్ణతృప్తిమైన జీవనాన్ని పొందగలం. మన ఆరోగ్య పరిరక్షణ మన విజ్ఞతమీద ఆధారపడి ఉంది.

“భోజనానికి కూర్చునే ముందు మనమెంత తేలిగ్గా వచ్చి కూర్చుంటామో, భోజనానంతరం కూడా అంతే తేలికగా లేవగలిగి ఉండాలి. భారంగా లేస్తేమటుకు అది తమోగుణమైపోతుంది. మన కడుపును మనం నాలుగు విధాలుగా విభజించాలి. ఇది అందరికీ తెలియదు. ‘ఇంకా నేను కొంచెం భోజనం చెయ్యవచ్చు’ అనిపించేదాకానే భోజనం చేయాలి. ఇది పొట్టకానీ, బుట్టకాదు అన్న సత్యాన్ని గ్రహించాలి. దీనికి తగిన మితాహారమే ఉండాలి. ఇందాక చెప్పినట్లు చేసిన నాలుగు భాగములలో రెండు భాగములు ఆహారానికి, ఒక భాగము నీటికి, ఒక భాగము గాలికి కేటాయించాలి. కానీ, కలియుగ ప్రభావమువలన నాలుగు భాగములనూ ఆహారముతో మాత్రమే నింపివేస్తున్నాము. ఇంక, జలమునకు ఏమాత్రమూ అవకాశము లేదు.

భోజనము చేసిన తరువాత రక్తం పైనుండి క్రిందకు ప్రసరిస్తుంది. అప్పుడు కొంతసేపు మెదడు స్థబ్ధంగా అయి మత్తుగా అనిపిస్తుంది. కనుకనే, పగటిపూట భోజనము చేసిన తరువాత ఒక పది నిమిషములైనా విశ్రాంతి తీసుకోవాలి. నిద్రపోకపోయినప్పటికీ ఒక దగ్గర విశ్రాంతిగా కూర్చోవాలి. కానీ, రాత్రి భోజనం చేసిన తరువాత మాత్రం కొంతసేపు నడిచి తీరాలి. అందుకనే, Walk a while after dinner, sleep a while after lunch అన్నారు. ఇది ఆరోగ్యమునకు తగిన భద్రత ఇస్తుంది. లంచ్ అయిన తరువాత స్వామి పడుకోమ్మని చెప్పారు కదా అని గంటలుగంటలు పడుకోకూడదు. కేవలం ఐదు, పది నిమిషాల సమయం చాలు. ఇది సాత్వికతను కలుగజేస్తుంది. అలాగే బ్రహ్మమునుండి వచ్చిన ఆహారమును ఆయనకే అర్పించి భుజించినప్పుడు

సాత్వికత సిద్ధించి తీరుతుంది. ఎందుకంటే, మనము భుజించే ఆహారములో ఎన్నో దోషములుండవచ్చు. కూరగాయలు అమ్మేవాడు దొంగసొత్తుతో వాటిని కొని ఉండవచ్చు. ధాన్యమూ మొదలైనవి ఏ రూపములో వచ్చినాయో మనకు తెలీదు. భగవదర్పితము చేయకుండా వాటిని భుజిస్తే, ఆ దోషములన్నీ మనకు సంక్రమిస్తాయి. అదే బ్రహ్మార్పితము గావించి భుజిస్తే అవి దివ్య ప్రసాదముగా రూపొందుతాయి.”

మనలోని అణువణువునకూ పవిత్రతను ఆపాదించే నేపథ్యంలో, మన మనస్సులోని ప్రతి భావనకూ దివ్యత్వాన్ని స్ఫురింపజేసే ప్రక్రియలో స్వామి కోటి తల్లుల ప్రేమను మనపై వర్షింపజేస్తున్నారు.

సర్వులూ స్వయం ప్రకాశకులు కావాలనీ, విశ్వమానవ ప్రేమామృతాన్ని విశ్వవ్యాప్తంగా వర్షింపజేస్తూ, చైతన్య స్ఫూర్తితో సార్థక జన్మలై, ఆరోగ్యప్రదాతలై వర్ధిల్లాలనీ, స్వామి మనవరంగా నిరంతరం అభిలషిస్తారు.

కర్మ, జ్ఞాన, విభూతి యోగావగాహనలకై శారీరక, మానసికారోగ్యాల అవశ్యకత అత్యంత ప్రధానమైన అంశం కనుక, కన్నతండ్రిలా స్వామి మన స్థాయికి దిగి వచ్చి బ్రహ్మోపదేశాలను గావిస్తున్నారు. దివ్యచైతన్య పథము వైపుకు మనలను నడిపిస్తున్నారు.

“శరీరమనేది ఒక రథముగా మనము విశ్వసించాలి. ఈ రథమునకు తగిన ఆహారాన్ని మనము అందించాలి. అంటే సద్గుణమూ, సదాలోచనా, సచ్చింతనలూ, సత్ప్రవర్తనా, ఇలాంటి ఆహారాన్ని అందించాలి. రాక్షస భావాలను పెంచి పోషించే రాజసిక, తామసిక ఆహారాన్ని అందించనేకూడదు. మత్తుపదార్థాలను పూర్తిగా నిషేధించాలి. వీటివలన మనసు చంచలమైపోతుంది. అంతేకాదు. అవి మన జీర్ణాశయమును నాశనం గావిస్తాయి. సృష్టి సంపద భగవంతుని ప్రసాదము. సృష్టియొక్క సహజత్వాన్నే మనము ప్రసాదంగా అందుకోవాలి.

అందువల్లనే ప్రాచీన మహర్షులందరూ కందమూలాదులను భుజించి, పవిత్రమైన గాలిని తీసుకుని, పరిశుద్ధమైన జలమును త్రాగి, మంచి ఆరోగ్యవంతులై నూరు సంవత్సరాలకుపైనే జీవిస్తూ

వచ్చారు. కనుక, మనం దీర్ఘ జీవితం పొందాలనుకుంటే, దివ్య జీవితం గడపాలనుకుంటే, సాత్వికాహారంవలననే సాధ్యమవుతుంది. ఏ సాధనలు చేయవలెనన్నను ఈ శరీరమనే పనిముట్టు అత్యవసరము. ఈ శరీరమనే యంత్రముద్వారా దివ్యమంత్రములను మనము స్మరించ గలము, ఉచ్చరించగలము, అత్యున్నతిని పొందగలము” అన్నది స్వామి ఉవాచ.

ప్రాణులను హింసించి, వధించి, భుజించి, కండలను పెంచి దేహాన్ని బలంగా, పుష్టిగా, తయారు చేసుకున్నవారి శరీరాలలో రాక్షసత్వం మాత్రమే ఉంటుంది. దైవత్వపు ఉనికి అదృశ్యమైపోతుంది. అటువంటి జీవితాలు నిష్ఫలం, నిరర్థకం, అత్యంత హేయం. అందుకే స్వామి ఎప్పుడూ న్యాయబద్ధమైన, పవిత్రమైన, పరిశుభ్రమైన సాత్వికాహారాన్నే భుజించమని, అవకాశం వచ్చిన ప్రతి సందర్భంలోనూ - పెద్దలుగా మారబోయే పిల్లలకూ, పిల్లల మనస్తత్వాలు కలిగిన పెద్దలకూ - బోధిస్తూ వచ్చారు, బోధిస్తున్నారు.

“కొందరు ప్రశ్నిస్తారు, ‘అన్నీ ప్రాణులే కదా! కూరగాయలలోనూ, ఆకుకూరలలోనూ ప్రాణం ఉంటుందంటారు కదా! మరి వాటిని తింటే జీవహింస చేసినట్లు కాదా? అది మటుకు పాపం కాదా?’ అని. నిజమే! అన్నీ ప్రాణులే! కానీ, కూరగాయను కోస్తే అది ఏడవదు. అయ్యో, అని అరవదు. అంటే వాటికి ఇంద్రియాలు లేవు, ప్రాణం ఉంది. కానీ కోడి పిల్లలూ, గొట్టెలూ, మేకలూ, చేపలూ వీటిని కోస్తుంటే, అవి నరకయాతన అనుభవిస్తాయి. పంచేంద్రియాలతో అవస్థపడే ఈ ప్రాణులను మన కంటితో చూస్తూ, వాటి

వేదనను చెవితో వింటూ, మనసుతో అనుభవిస్తూ మనం హింసించరాదు. అందుకనే, పూర్వకాలంలో ఋషులూ, బ్రాహ్మణులూ వీటి జోలికి పోయేవారుకాదు. కానీ, ఈనాడు బ్రాహ్మణులుకూడను అధికంగా మాంసభక్షణ చేస్తున్నారు. అందుకే ఇతరులకు మార్కెట్లో మాంసము దక్కడం లేదు. మిగతా జాతివారైనా ఈ పొద్దు శనివారము, ఈ పొద్దు గురువారము అని భగవంతుని పేరు పెట్టుకొని ఉపవాసము చేస్తూంటారుకానీ, మాంసభక్షణము అలవాటైన బ్రాహ్మణులకు మాత్రము ఉపవాసమన్నది లేదు. ఇతరులకు సద్బుద్ధులను బోధించవలసిన బ్రాహ్మణులే ధర్మవిరుద్ధమైన మార్గాలలో నడుస్తున్నారు. ఇటువంటి చెడ్డ బుద్ధులు రావటానికి కారణ మేమిటి? చెడ్డ ఆహారమే మూలకారణం. దుర్మార్గములో సంపాదించే ఆహారమే మూలకారణం. భగవద్దర్శితం చేయని ఆహారమే ముఖ్య కారణం. భగవత్ప్రేమ, భగవత్ విభూతులు, దైవప్రేరితమైన భావములలోనే ఆవిర్భవిస్తాయి. ఇవి లేనప్పుడు ఎన్ని సాధనలు చేసి ప్రయోజనం ఏమున్నది?!

సాధనలో ఆహార విషయాన్ని చిన్నదిగా భావిస్తున్నారు. కాదు, కాదు, కాదు. సాధనకు ఆహారము చాలా ఆధారమై ఉన్నది, ప్రాణసమానమై ఉన్నది. లేతవయస్సులోనే సాత్విక భావాలను సాత్వికాహారముతో అభివృద్ధి చేసుకోండి. అప్పుడే భవిష్యత్తులో సరియైన గమ్యానికి చేరే వీలు కలుగుతుంది.”

సత్యమార్గ సాధనకోసం సత్యదేవుని వాక్య విభూతిలోని అక్షరామృతాన్ని అక్షరాలా ఆస్వాదిద్దాం. అమృతత్వాన్ని పానం చేద్దాం. అంతర్లీనం చేసుకుంటూ పయనిద్దాం. పయనిస్తూనే ఉందాం.

(సశేషం)

ప్రచారం వద్దు

డాక్టరు బాధపడేవారికి ఉచితంగా చికిత్స చేయవచ్చు. ఫీజిచ్చేవారికి ఎలా చికిత్స చేస్తున్నావో అంత శ్రద్ధగా చికిత్సానికికూడా చేయి. భగవంతునికి నీవు చేసే పూజ అదే! లాయర్లు కూడా ఫీజులిచ్చుకోలేని క్లయింట్ల ఫణ్క్షన్ వాదించాలి. నీతిలేనివారి బారిన్ పడకుండా పేదవారికి, అవూయకులకు వారు సాయపడవచ్చు. అయితే నీవు చేసే పరోపకారాల జాబితా చాటింపు చేసుకోవద్దు. సేవ ఎంతో విలువైనది. ప్రచారంవల్ల సేవ విలువ పెరగదు, తరుగుతుంది.

- శ్రీ సాయి ప్రబోధ

అవతారవాణి:

అంతర్దృష్టియే ఉత్తమ దృష్టి

(మకర సంక్రాంతి సందర్భంగా...)

ప్రేమస్వరూపులారా!

మానవుడు అనేక విధములైన సాధనలు సల్పుతూ తన నిమిత్తమై తాను ప్రాకులాడుతూ కాలం గడుపుతున్నాడు. ఏదో ఒక విజయాన్ని సాధించినంతమాత్రాన తృప్తిపడే స్వభావం కాదు ఈ మానవునిది. ఇంకా అనేక విధములైన విజయాలను సాధించాలని నిరంతరమూ కృషి సల్పుతుంటాడు మానవుడు. ఐతే, మానవ జీవితంలో సాధించవలసిన విజయం తన తత్వాన్ని తాను గుర్తించడమే! కాని, ఈనాటి యువకులు భౌతికమైన విద్యలను నేర్చుటకు ఎన్ని శ్రమలైనా పడుతున్నారుకాని, జీవితాన్ని ధన్యం చేసే దివ్యత్వం పైన తమ కృషిని ఏమాత్రమూ మరల్చడం లేదు. ఇట్టి దివ్యత్వాన్ని ప్రబోధించే అనేక అంతరార్థములతో కూడినవే భారతీయ పర్వదినములు.

ప్రతి నెలయందు సూర్యుడు ఒక్కొక్క రాశిపైన ప్రవేశిస్తుంటాడు. దీనికే “సంక్రమణము” అని పేరు. 12 నెలలలో 12 విధములైన రాశులపైన ప్రవేశిస్తుంటాడు. ఇందులో ప్రధానమైన సంక్రమణములు నాలుగు. 1) మకర సంక్రమణము, 2) తులా సంక్రమణము, 3. మేష సంక్రమణము, 4) శశి సంక్రమణము. ఈ నాల్గింటిలో ప్రధానమైనది, విశిష్టమైనది మకర సంక్రమణము. ఈ మకర సంక్రమణములో సూర్యుడు దక్షిణమునుండి ఉత్తరమునకు ప్రయాణం సల్పుతుంటాడు. ఉత్తర దిశకు ప్రయాణం చేసే సూర్యుని తత్త్వము మహావిశిష్టమైనది. ఆధ్యాత్మికంగా, వైజ్ఞానికంగా దీనిని అంగీకరించక తప్పదు. ఉత్తరదిశ అనగా హిమాచల ప్రదేశము. ఈ హిమాలయము ఈశ్వరునియొక్క నివాసం. ఐతే, హిమాచల ప్రదేశమనగా

కేవలం సిమ్లా అని లేక, హిమాలయ పర్వతములని మనం ఊహించరాదు. హిమమనగా నిర్మలము, ప్రశాంతము. అచలము అనగా స్థిరత్వము, కనుక, నిర్మల నిశ్చల ప్రశాంత ప్రదేశమే హిమాచలము. అటువైపునకు సూర్యుడు ఈనాటి నుండి ప్రయాణం సల్పుతూ వస్తాడు. వేద ప్రమాణములు పురస్కరించుకొని “చంద్రమా మనసో

జాతః చక్షో సూర్యో అజాయత” చంద్రుడనగా మనస్సుకు ప్రతిబింబము. సూర్యుడనగా మానవుని దృష్టికి ప్రమాణ స్వరూపము. కనుక, నిశ్చలమైన ప్రశాంతమైన పవిత్రమైన హృదయ స్థానమునకు మన దృష్టిని మరల్చుటమే ఈ సూర్యుడు ఉత్తరదిశకు జరిపే ప్రయాణమునకు అంతరార్థము.

మన దృష్టి బహిర్ముఖం గాకుండా, అంతర్ముఖము గావించి, నిశ్చల ప్రశాంతమైన మన హృదయమనే హిమాచలమునకు ప్రయాణం చేయించుమని సూర్యుడు ప్రబోధిస్తున్నాడు.

ఈనాటినుండి ప్రతి మానవుడు బహిర్ దృష్టిని వీడి అంతర్దృష్టిని అభివృద్ధిపరచుకోవడానికి తగిన సూచనలు సూర్యుడు ప్రబోధిస్తూ వస్తాడు. మన దృష్టి కేవలం లౌకికమైన, అశాశ్వతమైన జగత్తును చూచుటకు మాత్రమే కాదు; నిర్మలమైన, ప్రశాంతమైన హృదయ స్థాయి యందున్న దివ్యవైతన్యాన్ని చూచుటకే! ఇలాంటి దృష్టిని మనం అభివృద్ధిపరచుకోవడమే ఉత్తరాయణ పుణ్యకాలము యొక్క అంతరార్థము. ఈ ఉత్తర దిశకు ప్రయాణం సర్వోత్తమమైన సర్వేశ్వరుని చేరడానికి చక్కని రాజమార్గం. ఈ ఉత్తరాయణ పుణ్యకాలమునందే పవిత్రమైన భావాలను అభివృద్ధిపరచుకొని మంగళ కార్యములను ఆచరిస్తూ

వస్తారు. ఈ ఉత్తరాయణ పుణ్యకాలంలో జీవితాన్ని ధన్యం గావించుకోవాలని అనేకమంది ఋషులు, యోగులు, సాధకులు కాచుకొని ఉంటారు. మహాజ్ఞానియైన భీష్ముడు నేలకొరిగినప్పటికీ ఉత్తరాయణ కాలం వచ్చేంతవరకు ప్రాణం వదలకూడదనే దృఢసంకల్పంతో 56 దినములు అంపశయ్యపై నిరీక్షించాడు. ఈ ఉత్తరాయణ కాలంలో మరణించినవారికి “పునర్జన్మ నవిద్యతే” పునర్జన్మయే లేదు అని బోధిస్తూ వచ్చాడు. ఐతే, ఉత్తరాయణ కాలంలో మరణించినవాడు ఉన్నత స్థితి పొందుతాడని మూర్ఖంగా ఉరి వేసుకొని చావకూడదు. సహజమైన భావంతో, ప్రశాంతమైన హృదయంతో, పవిత్రమైన చింతనతో ప్రాణములు వదలాలి. అదే ఉత్తరాయణ కాలమునకు సరియైన గుర్తు....

సమస్త సృష్టికీ సూర్యుడే ప్రధానము. అలాంటి సృష్టి కర్తయైన సూర్యుడే ఉత్తర దిశగా ప్రయాణం చేస్తుంటే మానవుడు తన దృష్టిని ఉత్తమమైన మార్గంలో ఎందుకు ప్రవేశపెట్టకూడదు! సృష్టికర్తయొక్క సంకల్పాలకు విరుద్ధమైన దృష్టిని మానవుడు పెంచుకోవడంచేతనే ఈనాడు ఇన్ని దురవస్థలకు గురికావలసి వచ్చింది. సృష్టికర్తయొక్క ఆజ్ఞను శిరసావహించాలి. సృష్టికి విరుద్ధంగా పోతే మానవత్వమే నశిస్తుంది.

కర్మాధికారి సూర్యుడే

ఈ సమస్త కర్మలకు కర్మాధికారి, కర్మనిష్ఠుడు - సూర్యుడే. నిర్విరామ కృషిచేత నిరంతర తాపత్రయంతో, అంతులేని ఆశలతో, అర్థంకాని ఆవేదనతో అప్రాప్యమునకై ప్రాకులాడెడి మానవులకు మార్గదర్శకుడిగా నిలచి, వారికి ప్రశాంతిని కలిగించి, కర్మశూరుడిగా నిలచినవాడు సూర్యుడు. సూర్యునకు ఏమాత్రం విశ్రాంతి లేదు. ఈతడు

దూషణ, భూషణలకు ఏమాత్రం క్రుంగడు, పొంగడు. సమరస భావంతో, పరమశాంతితో తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిస్తుంటాడు. ప్రపంచానికి తాను చేయునదంతయు ఉపకారమేగాని అపకారము కాదు. సూర్యుడు నిరంతరం నిర్విరామంగా పనిచేస్తున్నాడు. అతడు ఒక అర్థ దినమైనా సెలవు తీసుకొంటే, ప్రపంచమే మునిగిపోతుంది. ఒక గంటైనా తాను సెలవు తీసుకోవడం లేదు. నిరంతర కృషి గావించే కర్మశూరుడు, కర్మవీరుడు సూర్యుడు.

అందుచేతనే భగవద్గీతయందు శ్రీకృష్ణుడు “కర్మ చేసే తీరాలి. ఇది నా కర్తవ్యం” అన్నాడు. భగవంతునికే కర్మాచరణ కర్తవ్యమైనప్పుడు మానవులు తాము కర్మ నాచరించకుండా కర్మసన్న్యాసం పుచ్చుకుంటామంటే - ఇది కేవలం పిరికితనం, బలహీనత. కర్మసన్న్యాసం కంటే కర్మయోగమే ఉత్తమమైనది. “యోగః కర్మ సుకౌశలం”, కర్మలనాచరించుటయే మన యోగం. ఈ కర్మను సన్మార్గంలో ప్రవేశపెట్టాలి. సదుద్దేశ్యముతో కర్మల నాచరించి, సదానందమును అనుభవించాలి. అలాంటిదే నిజమైన కర్మ. నిరాశతో, నిస్పృహతో కర్మలనాచరించ రాదు. ఆనందంగా కర్మలయందు ప్రవేశించాలి. అప్పుడే నీవు కర్మాధికారివి కాగలవు.

సూర్యునియందు ఎట్టి అహంకారమూ లేదు. ఇతను లేకపోయినచో సృష్టియే లేదు. ఇతనియందున్న హైడ్రోజన్ వలన పర్వతములు, వృక్షములు మొదలగునవి ఆవిర్భవిస్తున్నాయి. సమస్త జీవులు, సమస్త పంటలు సూర్యునినుండియే ఆవిర్భవిస్తున్నాయి. ఇంత పని తానే చేస్తున్నాడనే అహంకారం ఇతనియందు ఏమాత్రం లేదు. కనుకనే, “నాయనా! నీవు గొప్పపని చేస్తున్నావని, పరోపకారము చేస్తున్నావని గర్వపడవద్దు. నన్ను నీవు అనుసరించు” అని సూర్యుడు ప్రబోధిస్తూ ఉన్నాడు.

-----//-----

మన భారతదేశంలో మంచికార్యాలికి పూనుకుంటే దేనికి కొరత లేదు. కాని, మంచికార్యాలికి పూనుకునే వ్యక్తులే కనిపించడం లేదు. మంచికార్యాలికి పూనుకుంటే ప్రకృతికూడా తప్పక సహాయం చేస్తుంది. సీతాన్వేషణలో రామునికి ప్రకృతి ఎంతగానో సహాయం చేసింది. కోతులు సహాయం చేశాయి. ఒక ఉడుతకూడా తనకు చేతనైన సహకారం అందించింది. కనుక, మంచిపనులను చేయడానికి మీరు నిరంతరం సిద్ధంగా ఉండాలి. రేపటికి వాయిదా వేయకూడదు.

విశ్వకల్యాణ వేదిక ప్రశాంతి నిలయం

(నవంబరు 23వ తేదీన సాయికుల్పంత్ హాలులో

కేంద్ర మంత్రి డా॥ కిల్లి కృపారాణిగారు చేసిన ప్రసంగం సంక్షిప్తంగా...)

హైందవ ధర్మాన్ని, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక ఔన్నత్యాన్ని ఖండఖండంతరాలకు చాటిచెప్పి, వైద్య, విద్య, సామాజిక సేవా కార్యక్రమాలు చేయటంలో ప్రపంచ దేశాలకే ఆదర్శప్రాయులుగా నిలిచిన మన ఆరాధ్య దైవం భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు.

నిన్న నేను ఇక్కడికి వచ్చిన తరువాత, భగవాన్ బాబావారు సశరీరులై ఉన్న రోజుల్లో వారిని దర్శించలేక పోయానే అని బాధపడ్డాను. అయితే, భగవాన్ ఈనాడు భౌతికంగా మన మధ్య లేకపోవచ్చు. కానీ, వారి దివ్యశక్తి ఈ ప్రపంచాన్ని నడిపిస్తోంది కదా, వారు మన వెంటనే ఉన్నారు కదా, అని నన్ను నేను సమాధానపరచుకున్నాను.

మనము జీవించి ఉన్నంతకాలము సమాజానికి సేవ చేయటమే దృఢ సంకల్పముగా పెట్టుకొని ముందుకు నడవాలి. నిస్వార్థమైన ప్రేమే దైవం. ఆ దైవాన్ని చేరుకొనుటకు ఏకైక మార్గం ప్రేమతత్వం. ప్రేమలో ఉన్న తీరుదనం, త్యాగంలో ఉన్న ఔన్నత్యం యావత్ ప్రపంచానికి చాటిచెప్పిన దైవం బాబావారు.

సాధారణంగా అనాథలకోసం అనాథ శరణాలయాలను కడతాం. విజ్ఞానవంతమైన సమాజముకొరకు విద్యాలయాలు కడతాం. విషయ పరిజ్ఞానంకోసం గ్రంథాలయాలు కడతాం. ఆధ్యాత్మిక పరివర్తనకొరకు దేవాలయాలు కడతాం. ఆరోగ్యవంతమైన సమాజంకోసం వైద్యాలయాలు కడతాం. వీటన్నింటితో కూడుకున్నదే ఈ ప్రశాంతి నిలయం. ఈ ప్రశాంతి నిలయమనే వేదికకు ఒక బలీయమైన లక్ష్యం ఉంది. అంతరించిపోతున్న హైందవ సంప్రదాయాన్ని, కునారిల్లిపోతున్న మానవీయ విలువలను నేటి సమాజానికి ఇలాంటి వేదికలద్వారా ఆవిష్కృతం చేయవచ్చు. మన భారతీయ సంస్కృతీ సంప్రదాయాలు, మన ఆచార వ్యవహారాలు మన భావితరాలకు తెలియ జేయటానికి, మానవీయ విలువల పునరుజ్జీవనానికి, ఇలాంటి వేదికలు ఉపకరిస్తాయి.

మనలో ఉన్న ప్రతిభా పాటవాలను, శక్తిసామర్థ్యాలను మన చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచంకోసం ఏనాడైతే మనము ఉపయోగిస్తామో అదే నిజమైన జీవితం అని భగవాన్ చెప్పారు. మానవ జీవితమన్నది భగవంతుడు మనకిచ్చిన అపురూపమైన బహుమానం. నిత్యం నాలుగు సత్కార్యాలు చేయుటకు ఉపయోగించాలే తప్ప, ఈ మానవ జీవితాన్ని వ్యర్థం చేయకూడదని బాబావారు చెప్పారు. ఆధ్యాత్మికత, సామాజిక బాధ్యతల కలయికే దైవత్వం. కనుకనే, బాబావారు ప్రపంచ దేశాలచే ఈనాడు దైవంగా ఆరాధింపబడుతున్నారు. కుల, మత, జాతి, ప్రాంతీయ భేదాలకు అతీతంగా, ప్రభుత్వాలకు కూడా సాధ్యం కాని అనేక సేవాకార్యక్రమాలను భగవాన్ చేశారు. దేవుణ్ణి గుళ్ళు గోవురాలకు పరిమితం చేయవద్దు. మన కంటికి కనిపించే దీనుల్లోనూ, దరిద్రుల్లోనూ దైవాన్ని దర్శించి సేవ చేయాలని ఉద్బోధించారు. వ్యక్తి ఎంతో ఉన్నతమైన స్థితిలో ఉండవచ్చు. కానీ, సమాజసేవ చేయని వ్యక్తిని దేశద్రోహిగా పరిగణించాలని చెప్పారు. మనం మనకోసం చేసేది, మనతోనే అంతరించిపోతుంది. సమాజంకోసం చేసేది శాశ్వతంగా నిలుస్తుంది. కనుకనే, దేశవిదేశాలనుంచి ఇంతమంది భక్తులు బాబావారి జన్మదినం జరుపుకుంటున్నారు. నేను నా తరపున, భారత ప్రభుత్వం తరపున ట్రస్టు సభ్యులకు, భక్తులందరికీ బాబావారి జన్మదిన శుభాకాంక్షలు తెలియజేస్తున్నాను.

ఇంకొక ఆనందదాయకమైన విషయమేమిటంటే, ప్రశాంతి నిలయం పేరుతో 'మై స్టాంప్' అని ఇంకొక స్టాంపును విడుదల చేయదలచుకున్నామని ఈ సందర్భంగా తెలియజేసుకుంటూ సెలవు తీసుకుంటున్నాను. P

గురుదేవవాణి:

ప్రైజులు కాదు, పరస్కర ప్రేమే ముఖ్యం

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల వార్షిక సాంస్కృతిక క్రీడాోత్సవ సందర్భంగా...)

ప్రేమస్వరూపులారా!

ఆటలు పాటలు దురదృష్టవశాత్తు ఈనాడు వ్యాపారంగా రూపొందుతూ వచ్చాయి. క్రికెట్కు ఇంత డబ్బు! ఫుట్బాల్కు ఇంత డబ్బు...! బ్యాడ్మింటన్కు ఇంత డబ్బు...! అన్ని ఆటలూ వ్యాపారంగా మారిపోతున్నాయి. అసలు “స్పోర్ట్స్” దేనికోసం ప్రారంభమైనాయి? ఆరోగ్యానందాల నిమిత్తమై ఇవి ఆరంభమైనాయి. బయటి ప్రపంచం గురించి నేను చెప్పనుకాని, మన పిల్లల ప్రభావాన్ని గురించి కొంత చెప్పాలని ఆశిస్తున్నాను.....

మా విద్యాసంస్థలలో ఫిజిక్స్ కెమిస్ట్రీ, బాటనీ మొదలైనవేగాక, ఈ ఆటలుకూడా ఒక ప్రత్యేకమైన సబ్జెక్టు. కనుక ప్రతి ఒక్కరూ ఈ ఆటలలో తప్పనిసరిగా పాల్గొనాలి. అంతేగాక, వీటియొక్క నియమ నిబంధనలను, సిద్ధాంతాలను, పవిత్రతను అర్థము చేసుకోవాలి. కేవలం విజయం సాధించాలని మనం తప్పుద్రోవలను పట్టకూడదు. ఎవరు గెల్చిననూ “నా సోదరుడే గెల్చాడు” అనే సమత్వాన్ని ఈ ఆటలలో పెంచుకోవాలి. ఆటలయొక్క క్రమాన్ని, నియమాన్ని చక్కగా పాటించాలి. మనకు ప్రైజులు కాదు ముఖ్యం, ఆత్మత్వప్రియే మనకు ముఖ్యం.

ఈ ఆటలపోటీలు వస్తున్నాయంటే పిల్లలందరూ ఒక నెలనుండి చాలా శ్రమపడుతున్నారు. ఎంతో ఉత్సాహాన్ని చూపిస్తున్నారు.... ఇంక చాలా ముఖ్యమైనది ప్రైమరీ స్కూల్. నిజంగా విశాల హృదయంతో కన్నులు తెరిచి పరీక్షిస్తే ఎక్కడ స్త్రీలు ఉంటున్నారో అక్కడ విద్య చాలా గొప్పగా అభివృద్ధి అవుతున్నది. అక్కడ విద్యార్థులకూడా చక్కగా ఏకాగ్రతను పెంచుకుంటారు. ప్రేక్షకులవలె అటూ, ఇటూ చూస్తూ ఉండరు. అన్ని పనులనూ చక్కని ఏకాగ్రతతో చేస్తూవస్తారు, కనుకనే, వారు చేసే ప్రతి కార్యక్రమమూ కర్ణానందముగా, నేత్రానందముగా,

హృదయానందముగా కనిపిస్తూ ఉంటుంది. మన ఇంట్లో ఎవరైనా చిన్నబిడ్డ ఉంటుంటే, ఆ బిడ్డను పట్టుకోవడమే మహాకష్టంగా ఉంటుంది. కాని, ఈ ప్రైమరీ స్కూల్లో వెయ్యిమందికి పైగా పిల్లలుంటున్నారు. ఆ టీచర్స్ ఎన్ని విధములైన శ్రమలు పడుతున్నారో విశాల హృదయంతో విచారిస్తే అర్థమౌతుంది. ఆ చిన్నచిన్న పిల్లలను అన్నింటియందూ చక్కగా తీర్చిదిద్దుతూ వస్తున్నారు టీచర్లు. ఇది బయటి ప్రపంచానికి తెలియదు, ఇక్కడ ఉన్నటువంటివారికి కూడా తెలియదు. ఆ ప్రైమరీ స్కూల్ టీచర్స్కాని, వార్డెన్స్కాని, ప్రిన్సిపాల్స్కాని పగలంతా పిల్లలకు పాఠాలు చెప్తారు, రాత్రంతా పనిచేస్తారు పాపం...! ఒక్కొక్కతూ ఆ టీచర్స్ను చూసినప్పుడు నా హృదయం కరిగిపోతుంది. నిద్రలేక కన్నులు వాచిపోయి ఉంటాయి.

స్పోర్ట్స్ మీట్ నాడు చిన్నచిన్న పిల్లలంతా రంగు రంగుల దుస్తులతో వచ్చేటప్పటికి ఆ దృశ్యము ఎంతో ఆనందాన్ని చేకూర్చింది. అది మహాసుందర ఉద్యాన వనంగా, నందనవనంగా కనిపించింది. ఆ సమయంలో ఆ చిన్న పిల్లల దగ్గర ఒక్క టీచరైనా ఉండదు. వారినెవరు గైడ్ చేస్తున్నారో ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఎట్లా ఆడాలో... ఎట్లా చేయాలో... అంతా ఆ పిల్లల హృదయములో ప్రింట్

అయిపోయి ఉంటుంది. వారు ధరించిన వస్త్రములకు ఎంత ఖర్చవుతుందో మీరు యోచించండి, చాలా విలువైన వస్త్రములు. ఒకదానివలె మరొకటి కనిపించదు. అవి అంతా వారికి వారే చేసుకున్నటువంటివి పాపం!

“స్వామి మాకు శ్రీ ఎడ్యుకేషన్ ఇచ్చి అన్ని విధములుగా పోషించారు. సంవత్సరానికొక్క పర్యాయమైనా మేము ఈవిధంగా చేయకపోతే మేము చదివి ప్రయోజనం ఏమిటి!” అనే సత్యమైన భావంతో ఈవిధమైన త్యాగానికి పూనుకుంటున్నారు.

మా యూనివర్సిటీలో అధ్యాపకులు, విద్యార్థులు కలసిమెలసి ఉంటారు. అధిక కాలమును వినియోగించి విద్యార్థులకు బోధిస్తుంటారు. విద్యార్థి ఏ సమయంలో పోయి తన సందేహాన్ని అడిగినప్పటికీ టీచర్స్ చక్కగా

బోధిస్తున్నారు. మీరు నమ్మండి, నమ్మకపోండి - మా యూనివర్సిటీయొక్క క్రమశిక్షణకాని, విద్యావిధానము కాని ఈ ఇండియాలో వేరెక్కడా లేనేలేవు. మేము అందరివలె చీప్ గా అడ్వర్టైజ్ చేసుకోవడంలేదు.

మా పిల్లలకు ఫస్ట్ ర్యాంక్స్ వస్తుంటాయి. 'O' గ్రేడ్స్ వస్తుంటాయి. మా పిల్లల హృదయాలు ఎంతో పవిత్రమైనవి, సున్నితమైనవి, తీయనైనవి. ఇలాంటి పిల్లలనుగూర్చి నేడు మనం చెప్పుకున్నామంటే కేవలం ఉత్సాహమును పట్టుకోలేక మీకు ఈ విషయాన్ని తెలుపడమైనదికాని, పదిమందికి తెలియాలని లేక, మా విద్యాసంస్థ విలువను పదిమందికి బోధించాలని మేమెప్పుడూ ప్రయత్నించడం లేదు. కొంతమంది పిల్లలు వచ్చి, “స్వామీ...! మాకు 'O' గ్రేడు వచ్చింది” అన్నారు. అప్పుడు నేను చెప్పాను. “బాయ్స్! ఈ 'O' గ్రేడు మీరు చదివిన చదువుకు వచ్చిందికాని, మీకు రాలేదు. మీకు ఆ డిగ్రీ రావాలంటే మీరు చదివిన చదువును ఆచరణలో పెట్టాలి. అప్పుడే ఆ డిగ్రీ మీకు వచ్చినట్లు అవుతుంది. చదవడంలో హీరో, ఆచరణలో జీరో ... ఈవిధంగా ఉండరాదు. ఆచరణలో కూడా మీరు హీరోలు అయినప్పుడు ఆ డిగ్రీకి తగిన అర్హతను పొందుతారు”.

విద్యార్థులారా!

మీనుండి నేను ఆశించేది ఒక్కటే. మీరు ఇక్కడ ఉన్నంతవరకు ఏవిధమైన భక్తిశ్రద్ధలతో, క్రమశిక్షణతో కాలము గడిపారో వాటిని బయటి ప్రపంచానికి వెళ్ళినప్పుడుకూడా శాశ్వతంగా నిల్పుకోవాలి.

ఏ యూనివర్సిటీలోనైనా వైస్ ఛాన్సలర్ ను చూడాలంటే సంవత్సరములకొలదీ చిక్కడు, ఎవ్వరికీ కనిపించదు. కాని, మన యూనివర్సిటీలో తెల్లవారి మొదలు రాత్రివరకు కూడను ఛాన్సలర్ మీతో నిల్చుకొని ఉంటున్నాడు; మీ క్షేమ సమాచారములను, మీ ఇక్కట్లను అన్నీ విచారించి అప్పటికప్పుడే అన్ని సమస్యలను తీర్చుతూ వస్తున్నాడు. ఇలాంటి అవకాశం మీకు చిక్కినందుకు దక్కించుకొని శాంతి భద్రతలను నిలబెట్టి దేశానికి ఆదర్శప్రాయులుగా తయారు కావాలి. (14.1.1994) P

జగత్తు - జగదీశ్వరుడు

❖ మాదిరాజు రామచంద్రరావు ❖

ప్రపంచంలో దేవుడనే మాట విననివారుండక పోవచ్చు, కానీ ఆ మాటకు సరైన అర్థం తెల్సినవారెందరో చెప్పలేం. దేవుడనగానే మనకు ముందుగా జ్ఞాపకం వచ్చేది దేవాలయాలు, అందలి దైవప్రతిమలు. పూజలు, అర్చనలు, అభిషేకాలు చేయించటం, మొక్కుకోవటం, మ్రొక్కులు తీర్చుకోవటం వగైరా. బాలాజి దర్శనానికని తిరుపతి, శ్రీరాముని భక్తులైతే భద్రాచలం, విశ్వేశ్వర దర్శనానికని కాశీ ప్రయాణమవుతాం. ఫలానా యాత్ర వెళ్ళాం, ఫలానా దేవుని దర్శించుకొని వచ్చాం అని ఆనందపడతాం. జనబాహుళ్యంలో భక్తి భావం కల్గటానికి, నిలవటానికి శాస్త్రీయ దృక్పథం ముసుగులో ముంచుకొస్తున్న కుహనా హేతువాద భావజాలంవల్ల ప్రజా జీవనంలో భక్తిభావం క్షీణించిపోకుండా ఉండటానికి ఇట్టి సంప్రదాయాలు, ఆచార వ్యవహారాలు అవశ్యం అనుసరణీయమే, సందేహమే లేదు. కానీ, ఒక్కో దేవుని ఒక్కో పుణ్యక్షేత్రానికి, అక్కడి దేవాలయం నాలుగు గోడల మధ్యకు పరిమితం చేసి, ఆయా క్షేత్ర దర్శనం చేసికొని, పూజలు నిర్వహించినందువల్ల దేవుడు ఆనందపడిపోతాడని, మన పాపాలన్నీ కరిగిపోయి పుణ్యం పోగుపడుతుందని భావించటం ఎంతవరకు సమర్థనీయం! ఎంతవరకు ప్రామాణికం! అసలు దేవుడంటే ఎవరు? ఆయన నివాసమెక్కడ? దైవానుగ్రహ ప్రాప్తికి గల మార్గాలేమిటి?

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ దివ్య అనుగ్రహ భాషణలలో భగవత్తత్వాన్ని గురించి పలుమార్లు సుస్పష్టంగా, 'క్రిష్టల్ క్లియర్'గా వివరించియున్నారు. భగవంతుడంటే ఒక నిర్దిష్టమైన ఆకృతి కాదు, ప్రతిమ కాదు. ఆదిమధ్యాంతరహితమై, అవాఙ్మానసగోచరమై, విశ్వ ఆవిర్భావానికి కారణభూతమై, అనంత విశ్వాన్ని తనయందే ఇముడ్చుకొని, తుదకు తనయందే సకల విశ్వాన్ని సంలీనం గావించుకొనగలిగిన, ఎవరి ఊహకూ

అందని పరమాద్భుతమైన విశ్వచైతన్యశక్తి. ఆ శక్తి లేని సమయం లేదు, కాలం లేదు. 'అణోరణీయాన్ మహతో మహీయాన్' అన్నట్లు అణువణువున, కణకణాన నిండి నిబిడీకృతమైయున్నది ఆ దివ్యచైతన్య శక్తియే.

“ప్రతి నువ్వు గింజలో నూనె నిండియున్నట్లు, పాలలో సర్వతా వెన్న ఉన్నట్లు, పుష్పములయందు సుగంధం వ్యాపించియున్నట్లు, కట్టెలయందు అంతర్భూతంగా అగ్ని ఉన్నట్లు - వివిధ రూప నామములతో దృగ్గోచరమవుతున్న ఈ జగత్తంతా జగదీశ్వరుని స్వరూపమే. మన కనుల యందలి దృష్టిగా, చెవులయందలి వినికిడి శక్తిగా, జిహ్వపై రసస్వరూపంగా, భుజించే ఆహారాన్ని జీర్ణం గావించి సర్వాంగములకు శక్తినందించే వైశ్వానరునిగా తన ఉనికిని అనుక్షణం మనకు అభివ్యక్తం చేస్తూనే ఉన్నాడు” అంటారు భగవాన్. అందుకే,

దేవుడనగ వేరు దేశమందున లేదు

దేవుడుండు తనదు దేహమందే, అంటారు స్వామి.

గలగల ధ్వనులతో ప్రవహించే సెలయేటి నీటిపై బుడగలు ఉద్భవించి, కొంతసేపు నీటిపైన నిలిచియుండి, తుదకు ఆ నీటిలోనే కలిసిపోతాయి. రూపనామములు వేరుగాని, బుడగ నీరూ రెండూ ఒక్కటే. అదేవిధంగా, భగవంతుడు నీరువంటివాడయితే ఈ దృశ్యమాన జగత్తంతా బుడగ వంటిదే, అంటూ జగత్తుకు, జగదీశ్వరునకు గల అభేదత్వాన్ని వివరిస్తారు భగవాన్.

యచ్ఛకించిత్ జగత్ సర్వం దృశ్యతే శ్రూయతే పివా

అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణ స్థితః

అంటూ ఈ జగత్తులో కనిపించే, వినిపించే సకల పదార్థములయందు లోపలా, బయటా నిండియున్నది నారాయణుడేనని నిర్ద్వంద్వంగా ప్రకటించింది వేదమాత. 'శ్రీహరికోసం ఎంతగానో వెతుకుతున్నాను. ముల్లోకాలూ గాలించాను. ఎక్కడా కనిపించలేదు. అసలున్నాడా? లేదా?

ఉంటే నాకు భయపడి ఎక్కడైనా దాక్కున్నాడా? చెప్పు” అంటూ క్రోధంతో, ద్వేషంతో రగిలిపోతున్న తండ్రి హిరణ్యకశిపుడు ప్రశ్నింపగా, పసివాడైనా పరమ భక్తుడైన ప్రహ్లాదుని సమాధానం:

కలదంభోధిం, గలండు గాలి,
గలదాకాశంబునన్, గుంభినిం
గలదగ్గిన్, దిశలన్, బగళ్ళ నిశలన్,
ఖద్యోత చంద్రాత్మలం
గలదోంకారంబునం, ద్రిమూర్తులం,
త్రిలింగ వృక్షులందంతటం
గలందీశుండు, గలడు తండ్రి!

వెతుకంగానేల ఈయెదాయెడన్!

“తండ్రి! శ్రీహరికోసం ఇక్కడా అక్కడా వెతకటమెందుకు! ఆయన లేని స్థలమెక్కడ! నీటిలో, నింగిలో, గాలిలో, నేలలో, అగ్నిలో, సూర్యచంద్రాదులలో, దశదిశలా, రేయింబగళ్ళు - అంతటా నిండియున్నది ఆ శ్రీహరియే కదా!” అన్నాడు. ఆ పిమ్మట జరిగిన దైవలీల మనందరకూ తెలిసిందే కదా! మహాభారత యుద్ధ సమయంలో కృష్ణ పరమాత్మ అర్జునునకు ప్రసాదించిన విశ్వరూప సందర్శనా సందేశంకూడ ఇదే! మువ్వగోపాలుడు తన చిన్నారి బొజ్జలో తల్లి యశోదమ్మకు, “పదునాల్గు భువన భాండములు” చూపించటంలోగల ఆంతర్యం, అంతరార్థం ఇదే.

అనంత కాలచక్ర పరిభ్రమణంలో అనేకానేక కారణాల వలన, మహోన్నతమైన వేద విజ్ఞాన, సుజ్ఞాన, ప్రజ్ఞాన వీచికలు సగటు మనిషికి అందనంత దూరంలో నిలిచిపోయాయి. ఫలితంగా దేవుడు దేవాలయాల్లోనే కొలువుతీరి ఉంటాడనే విశ్వాసం జనసామాన్యంలో బలంగా నాటుకుంది. దైవసంబంధమైన విషయాలు ఆధ్యాత్మికమనీ, వృత్తి ఉద్యోగ వ్యాపార సంబంధమైనవి లౌకికమనీ, ఈ రెండింటికీ పొంతన కుదరదనీ భావించేవారు ఎక్కువయ్యారు. మానవతా విలువలంటే ఏమిటి? వాటివలన ప్రయోజనమేమిటి? సత్యం, ధర్మం అంటూ కూర్చుంటే, ఉద్యోగ వ్యాపారాలెట్లు సాగుతాయి? అని ఆలోచించే స్థితికి నేటి సమాజం దగ్గరైంది. ఇతరులకు ఏమైనా ఉపకారం చేయవలసి వస్తే, దీనివలన ఏమిటి

లాభం? అని ఆలోచించేవారెందరో ఉన్నారు. ఇట్టి పరిస్థితులను చక్కదిద్దటానికే రూప రహితమైన విశ్వచైతన్య శక్తి మానవరూపధారియై మానవులమధ్య సంచరిస్తూ, వారితో మాట్లాడుతూ, జనావళిలో సహజసిద్ధంగా ఉండే మానవతను, ప్రేమతత్వాన్ని తట్టి లేపుతారు. ఆ విశ్వ చైతన్య శక్తియే ఒకనాడు శిరిడీ సాయినాథునిగా, నేడు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారుగా మానవరూపధారులై వర్తమాన సామాజిక స్థితిగతులకనుగుణంగా సంస్కరణోద్యమానికి శ్రీకారం చుట్టారు. ఆధ్యాత్మిక రంగంలో నిశ్శబ్ద విప్లవానికి నాంది పలికారు. భగవత్ శక్తిలోని మాధుర్యాన్ని రుచి చూపించారు. భగవత్ ప్రేమామృతాన్ని పదుగురికి పంచిపెట్టారు. భగవత్ అనుగ్రహ ప్రాప్తికి అనుసరించవలసిన విధి విధానాలేమిటో ఎరుకపరచారు.

అనేకానేక పూర్వజన్మల పుణ్యఫలంగా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారికి సమకాలీనంగా జన్మించి, వారి భక్తులమై, దర్శన స్పర్శన సంభాషణాది భాగ్యాలు పొందాం. భగవత్ తత్వాన్నిగురించి ఎన్నో పాఠాలు నేర్చుకున్నాం. ఎంతో బాగుపడ్డాం. ఎంతో మెరుగుపడ్డాం. భగవాన్ దివ్య అభయహస్తచ్ఛాయలో హాయిగా సేదదీరాం. స్వామి మన ఇంట జంట కంట వెంట ఉన్నారనే విశ్వాసంతో మధురమైన దివ్యలీలలను కనులారా చూసి ఆనందపడ్డాం. అందరికన్నా ఆనందంగా జీవిస్తున్నాం. సత్యసాయి భక్తులుగా సమాజంలో తగిన గుర్తింపూ గౌరవాలను పొందుతున్నాం. ఐతే, మనందరకూ పవిత్రమైన, చారిత్రాత్మక బాధ్యత ఒకటున్నదని గమనించవలసి ఉంది. అదేమంటే, దైవకార్యంలో ఉడుతాభక్తిగా భాగస్వాములం కావటం.

భగవాన్ అవతార లక్ష్యాలు మనందరకూ అవగతమే. జాతి, మత, భాషా, విభేదాలు, విద్వేషాలు కానరాని, శాంతి సౌమనస్యాలతో మానవతా విలువలు గుబాళించే విశ్వమానవ సమాజ నిర్మాణం భగవాన్ అవతార లక్ష్యాలలో ఒకటి. భక్తుల బాధలు తీర్చటం, మహిమలు చూపటం, విద్యావైద్యాలయాల నిర్మాణం మొదలైనవి అవతార లక్ష్యాలకు అనుషంగికమైనవి మాత్రమే. భక్తులను సేవాపథంవైపు మరలించటానికి ఉద్దేశింపబడినవే.

భగవాన్ దివ్య అవతారోద్యమంలో క్రమశిక్షణతో కూడిన శ్వేతసైన్యంలా మనవంతు కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించవలసిన బాధ్యత మనందరిపైనా ఉన్నది. సాయీ సంస్థల సప్తమ ప్రపంచ మహాసమ్మేళనంలో అనుగ్రహ భాషణం గావిస్తూ స్వామివారన్నారు, “వెలుగుతున్న జ్యోతి మాత్రమే మరో జ్యోతిని వెలిగించగలుగుతుంది. సాయీ భక్తులైన మీరంతా జ్యోతుల్లా ప్రకాశిస్తూ, మీ మాటలతోగాక చేతలతో సమాజాన్ని చైతన్యవంతం చేయాలి. భక్తియొక్క మాధుర్యాన్ని, సేవయొక్క అవశ్యకతను అందరికీ చాటి చెప్పాలి” అన్నారు. ఈ సందేశమే మనకు భగవాన్ దివ్య శాసనం. ఈ శాసనాన్ని అమలు చేయటమే మన కర్తవ్యం.

“పరులు పరులు కాదు, పరమాత్ముడేనయా” అను భగవాన్ దివ్య సందేశాన్ని హృదయంలో గాఢంగా పదిలపరచుకొని, సమాజ సేవను ఒక ఆధ్యాత్మిక సాధనా పథంగా, అత్యుత్తమ భగవదారాధనా మార్గంగా భావించి మన శక్తిమేరకు సమాజ సేవలో పాల్గొనటం మన ధర్మం.

భజనలు, పూజాపునస్కారాలకు మనం పరిమితం కావటం భగవాన్ అభిమతం కాదు. భగవాన్ మనందరి హృదయవాసి, అంతర్యామి అను పరమ సత్యాన్ని మననం చేసుకుంటూ ఉంటే మనమెవరినీ తూలనాడలేం; అబద్ధమాడలేం; అన్యాయ, అక్రమ, అనాచారాలకు పాల్పడలేం. సాటివారి బాధలను మన బాధలుగా భావించి తగు సేవలందించాలనే తపన మనలో కలుగుతుంది. స్వామివారన్నట్లు ఎదుటివారు నిల్చుంటే మన కాళ్ళు నొప్పిపెట్టాలి. ఎదుటివారు ఆనందంగా ఉంటే దానిని చూసి మనం ఆనందపడాలి. భగవాన్ బోధల కనుగుణంగా, మనం ఆదర్శప్రాయంగా, ఆనందంగా, ప్రశాంతంగా జీవిస్తూ ఇతరులకు మార్గదర్శకులం కావాలి. మనను చూసి ఇతరులలో సాయినీగూర్చి తెలుసుకోవాలనే భావన కలగాలి. అప్పుడే మనం భగవాన్ దివ్య అవతారోద్యమంలో పాల్గొన్నవారమవుతాం. స్వామివారి కృపాశీస్సులకు పాత్రులమవుతాం. P

‘ఆత్మవిద్యా విద్యానాం’

ఎటువంటి మూర్ఖుడైనా వెండి, బంగారములను, వజ్రవైభూత్యములను ఇంటి బయట పారవేయడు. ఇంట్లో భద్రంగా పెట్టెలో పెట్టి కాపాడుకుంటాడు. తట్ట, బుట్ట, కుండ మొదలైన వస్తువులు మాత్రం బయటనే ఉంటాయి. అట్లనే, అమూల్యమైన ఆత్మను పవిత్రమైన హృదయమునందు ఎవరికీ సులభంగా కనపడనిరీతిగా భగవంతుడు దాచి ఉంచాడు. దేహము కూలక తప్పుదు, కాలక తప్పుదు. దేహియే దేవదేవుడు. దేహిని ఆశ్రయించిన యెడల దుఃఖమునేది ఉండదు. సిద్ధార్థుడు, భగీరథుడు మొదలైనవారు ఆత్మయొక్క విలువ తెలిసినవారు కనుకనే, రాజ్యాధిపత్యమునే విసర్జించి, అరణ్యమునకు వెళ్లి తపస్సు ఆచరించి ఆత్మదర్శనము పొంది ఆనందమయులైనారు. ‘ఆత్మవిద్యా విద్యానాం’ అన్నారు.

- బాబా

కోరికల పుట్టనుండి బయటపడండి

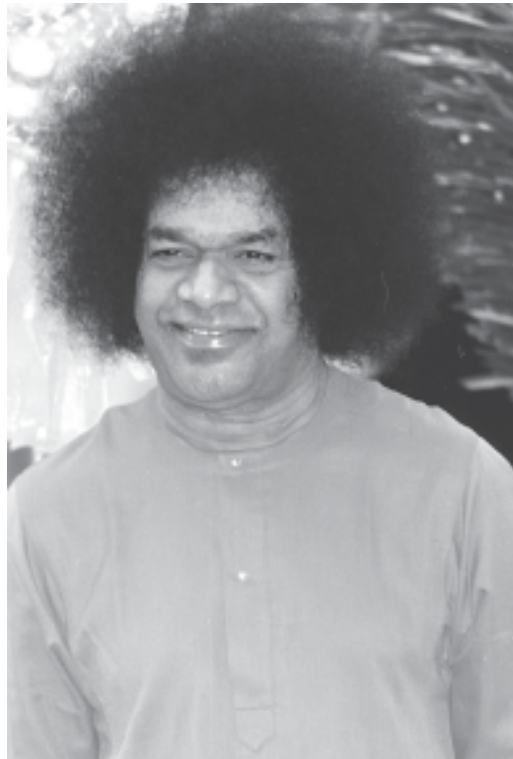
❖ చీమలకొండ జయాశాస్త్రి ❖

ఏను దైవంబు తద్భిన్నమేమి కాను
ఆ యఖండ పరబ్రహ్మ మౌదు నేను
వ్యధయు క్లేశము నన్ను స్పృశింపగ లేవు
నిత్యతృప్తుడ భీతి నన్ చేరబోదు
సచ్చిదానందుడను సత్యసాయి విభుడ!

సర్వము నిండియున్న భగవాన్ బాబావారు తమ ఉనికిని మనకు తెలియచేసిన సమయాలనే శ్రీరామ నవమిగా, శ్రీకృష్ణాష్టమిగా, నవంబర్ 23న పుట్టిన పండుగగా జరుపుకుంటున్నాము. స్వామి తమ ఉనికిని తెలియజేస్తున్నప్పటికీనీ మనం భ్రమలతో సరిగా గుర్తించలేని అజ్ఞానస్థితిలో ఉన్నప్పుడు, స్వామి తమ సర్వజ్ఞతను సరళమైన పద్యములద్వారా చెప్పి మనకున్న భ్రమలను తొలగిస్తున్నారు. వాటిని మరలమరల స్మరించుకొని, ఆచరించాలి. అదే మన కర్తవ్యం.

‘ఏను దైవంబు తద్భిన్నమేమి కాను’ అన్నారు స్వామి. మన మనస్సు సహజముగా ఒక రూపమును, ఒక నామమును మాత్రమే ఆరాధించడానికి ఇష్టపడుతుంది. వేరే రూపనామములు వేరే, అనే భ్రాంతితో ఉంటుంది. కారణం మనస్సులోని భేదభావమేకాని వేరేదీ కాదని, సర్వ రూపనామములు ఆ సర్వేశ్వరునివేనని, ఆ సర్వేశ్వరుడను నేనేనని, దీనిలో భ్రమలకు అవకాశమిచ్చి నిలకడలేని భక్తిని పెంచుకోకూడదని భగవాన్ స్పష్టం చేస్తున్నారు.

‘ఆ యఖండ పరబ్రహ్మమౌదు నేను’, రూప నామములన్నీ భగవాన్ వే అని అనుభవపూర్వకంగా గ్రహింపజేసి, ఖండఖండములంతా నిండియున్న ఆ అఖండ పరబ్రహ్మ స్వరూపము తామేనని అభయమిస్తూ మనకి గురిని ఏర్పరుస్తున్నారు శ్రీ సాయి కవి గురువులు.

‘వ్యధయు క్లేశము నన్ను స్పృశింపగ లేవు’ వ్యధ, క్లేశము ఈ రెండుకూడ మనస్సుకు సంబంధించిన బాధలు. శారీరక బాధలైతే కాలగమనములో మాస్సు పొంది తగ్గుతాయి. వ్యధ, క్లేశములు మనస్సు చంచలముగా ఉన్నంతవరకూ మనిషిని పూర్తిగా కృంగదీస్తాయి. మనస్సుంటే సంకల్ప వికల్పముల సమూహమే కదా! మనకి వాటిమీద పట్టులేక, వాటికి స్వాధీనమవ్వడమువలననే మనకి ఈ వ్యధలు, క్లేశములు. సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ అయిన బాబావారిది మనోలయ స్థితి. ఇక వారిని ఏవిధముగా ఏవిధమైన వ్యధలు, క్లేశములు చేరగలవు?! అందుకనే స్వామి చాలాసార్లు చెబుతూంటారు, “మీరు దుఃఖము,

విచారము అని నా దగ్గరకు వస్తూ ఉంటారు. అవి ఏరకంగా ఉంటాయో నాకు చూడాలనిపిస్తుంటుంది. కారణం నేను ఆనందస్వరూపుడను కనుక అవి నన్ను చేరవు, నాకు తెలియవు” అంటారు. నిజమే! మనము మనస్సుకు లోబడినవాళ్ళం. స్వామి మనస్సుకు పైబడినవారు!

‘నిత్యతృప్తుడ భీతి నన్ చేరబోడు’ స్వామి ఇక్కడ భయం బదులు భీతి అన్నారు. భయముకన్నా భయానకము భీతి. ఏ కోరికలూ లేని స్థితి భగవాన్ బాబావారిది. ఏ కోరికలూ లేనివారు నిత్యతృప్తులై ఉంటారు కదా! ఇక భీతికి అవకాశమెక్కడ! అటువంటి దైవమును చేరడానికి భీతికే భీతివుడుతుంది. అంటే, స్వామి మనలను చాలా చమత్కారంగా హెచ్చరిస్తున్నారు: ‘కోరికల పుట్టలోనుండి బయటకు రండి, స్వేచ్ఛగా విహరించండి. అప్పుడు ఏ భీతి మిమ్ములను చేరదు. భీతికి కారణం తృప్తిలేని కోరికలే. కోరికలు తీరకపోతే భీతి. తీరితే, మరొక కోరిక! ఆ రకముగా వాటిని పుట్టలా పెంచుకుపోతున్న మీకు భీతి కాక మరేమిటి అని అంటున్నారు.

కోరికలకు తోడు లోభత్వమున్న, ఇక ఆ భీతిగురించి వేరే చెప్పనక్కరలేదు. ప్రతి క్షణము భీతితోనే బ్రతకవలసివస్తుంది. దీనికి ధృతరాష్ట్రుడే గొప్ప ఉదాహరణ. తమ్ముని బిడ్డలను తన బిడ్డలవలె చూడవలసినవాడు లోభముతో, పక్షపాతముతో తన బిడ్డలకే రాజ్యాధికారముండాలనే కోరికతో పాండవులను నిరాదరణ చేస్తూ, వారికి దుర్యోధనుడు ఎన్ని కష్టములు కలిగిస్తున్నా ఉదాసీనంగా వ్యవహరించి, చివరకు తన వంశమునే నాశనము చేసుకున్నాడు. మహాచక్రవర్తి అయినప్పటికీ ఏ రోజూ కంటినిండుగా నిద్రపోలేదు. ప్రతి రోజూ రాత్రి విదురుని పిలిపించుకొని ఏమైనా మంచి మాటలు చెప్పమని అడిగి చెప్పించుకొనేవాడు. కానీ, ఆచరణలో శూన్యం. ఎప్పుడూ భయాందోళనలతోనే గడిపాడు. అంతటి మహారాజుకి ఆ దుర్గతి పట్టడానికి కారణము కోరికలు, లోభత్వము! అందుకనే ప్రతి విషయములోనూ తృప్తిగా ఉండడము అలవాటుచేసుకుంటే భీతి అనేదే దరిచేరదు అని హామీ ఇస్తున్నారు మన ప్రియతమ స్వామి.

‘సచ్చిదానందుడను సత్యసాయి విభుడ’ సత్ చిత్ ఆనందుడను, సర్వమునకు విభుడను అని శ్రీ సత్యసాయి కవిదేవులు ఎంత స్పష్టంగా తెలియజేస్తున్నారు! భగవంతుని సహజ రూపమే సత్ చిత్ ఆనందము. ఈ యావత్ సృష్టికి నాథుడైన శ్రీ సత్యసాయి భగవాన్ సచ్చిదానందులు కాక వేరు కాదు. అటువంటి సచ్చిదానందుడు మనతోటి, మన మధ్య సంచరిస్తూంటే మనము మాత్రం అందులో అణు మాత్రమైన ఆనందమును పొందలేకపోవడము మన దురదృష్టమే కదా! అయినప్పటికిని సాయినాథుడు మన స్వస్వరూపము సచ్చిదానందమే అని ఎప్పుడూ తెలియజేస్తూనే ఉన్నారు. మనము గ్రహించుకోలేక పోవడము మన లోపమే. మన పరిస్థితి గొఱ్ఱల మందతో పెరిగిన సింహపు పిల్ల కథలా ఉంది. అందుకనే స్వామి “మీరు మీ నిజస్వరూపము తెలుసుకోండి, మీరుకూడా ఆనందస్వరూపులే” అని ఎన్నోసార్లు చెబుతూనే ఉన్నారు. అటువంటి దేవుని....

సమ్మానించాలని ఉంది

మిమ్ము సమ్మానించాలని ఉంది

విశ్వవిభుని అవతారం

విశ్లేషించాలని ఉంది

భూమ్యాకాశవాయురాపస్తేజ

నిబిడీకృత రామా! సాయిరామా!

పంచేంద్రియ పరిరక్షణ -

సారథీ! సనాతన సారథీ!

ధనమూల మిదం జగత్తనుకుంటే

ఆ అర్థమే వ్యర్థమన్నావు

అక్షరమాలలు వేద్దామంటే

వేదాక్షర కుక్షి నాదన్నావు

నవరత్నార్చన చేద్దామంటే

రత్నగర్భుడ నేనన్నావు

పుష్పార్చన చేద్దామంటే

సుతిమెత్తని పూవు నేనే నన్నావు

భక్తి నిండిన చిత్తమును

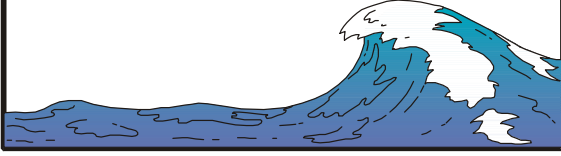
చరణాలచెంత పెడతానంటే

అదే అదే స్వీకరిస్తానన్నావు ॥

P

కరుణా సముద్రుడు

చంద్రమౌళి రమాదేవి

దైవాన్ని కీర్తిస్తూ, ఉపమానాలు చెబుతూ, భక్తులు చేసే వర్ణనలో దయాసాగరుడు, ప్రేమసింధు, కరుణా సముద్రుడు అనే పదాలు ప్రయోగిస్తారే తప్ప దయానది, ప్రేమకొలను, కరుణా సెలయేరు వగైరా ఎవ్వరూ అనరు. ఎందుకంటే, సముద్రం అనంతమైనది. అలాగే భగవంతుని ప్రేమ, కరుణలకు కూడా పరిమితులు లేవు కనుక అలా పోలుస్తారు. నిజమే. కానీ, అంతేనా! ఆ దేవదేవుణ్ణి సాగరునితో పోల్చటానికి ఇంకా ఏవైనా కారణాలున్నాయేమో చూద్దామా -

సముద్రంలో నిరంతరం నిర్విరామంగా అలలు వస్తూనే ఉంటాయి కదా! కదలి తరంగాలకి విసుగు, అలసట ఉండవు. స్వామివారి ప్రజాహిత సేవాకార్యాలు కూడా నిరాటంకంగా అలా కొనసాగుతూనే ఉంటాయి కదా! నాటి నుండి నేటివరకు (ఇకముందుకూడా) ఆర్తిగా, ఆర్థితో పిలిచిన భక్తుల పిలుపుకి శ్రీవారు ప్రతి క్షణం స్పందిస్తూనే ఉన్నారు. ఆదుకుంటూనే ఉన్నారు. ఈ క్షణం ఇక్కడ, మరో క్షణం అక్కడ కాకుండా అన్ని క్షణాలూ అన్ని చోట్లా భక్తుల సమస్యలని ఆ దీనబాంధవుడు పరిష్కరిస్తూనే ఉన్నారు. అలా అలుపెరుగని స్వామివారు రూపొందించిన ప్రణాళికలు, వాటిని అమలుపరచటంలో తీసుకున్న శ్రద్ధ భక్తులందరికీ తెలిసిన విషయమే కదా!

‘పుట్టపర్తిలో ఉంటున్నాను’ అని పరిచయం చేసుకోగానే ఏ సామాన్య మానవుడైనా అడిగే అతి సామాన్యమైన ప్రశ్న, “ఇప్పుడుకూడా పుట్టపర్తికి జనం అలాగే వస్తున్నారా? అన్ని కార్యక్రమాలూ ఇంతకుముందు

లాగానే జరుగుతున్నాయా?” ఈ ప్రశ్నకి గుక్క తిప్పుకోకుండా, ధారాప్రవాహంగా చెప్పగలిగినన్ని వివరాలు మనందరి దగ్గరకూడా ఉంటాయి కదా! తరచుగా వచ్చే పర్తియాత్రల బృందాలు, వారి సేవాపథకాలు, నడుమనడుమ జరిగే సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు, పర్వదిన వేడుకలు, గ్రామసేవ, మున్నగువాటికి అంతరాయం కలగటమా! స్వామివారు స్వయంగా రూపొందించిన పథకాలు నిరంతరం ఉత్సాహంగా సాగిపోయే కదలి తరంగాల వంటివి కదా!

సముద్రం బాహ్యజగత్తునుండి వచ్చినదేదీ గ్రహించదు. ఏది వచ్చినా బయటికి నెట్టివేస్తుంది. శ్రీవారు చెప్పిన ఒక ఉదాహరణ:

“ఒకసారి దక్షిణామూర్తి సముద్ర తీరాన నడుస్తూ ఉండగా కొంత చెత్త గాలికి ఎగురుతూ వచ్చి సముద్రంలో పడింది. వెంటనే సముద్రుడు ఒకదాని వెంట ఒకటి అలలను పంపి ఆ చెత్తను ఒడ్డుకు నెట్టేశాడు. “ఓ సముద్రుడా! ఇంత విశాలంగా ఉన్న నీలో కాస్త చెత్తకు చోటివ్వలేవా?” అన్న దక్షిణామూర్తి మాటకి సముద్రుడి సమాధానం, “నాలో ఏ కళంకమూ చేరకుండా నేను జాగ్రత్తపడతాను. ఏదో చిన్న చెత్త కదా అని ఉపేక్షిస్తే అటువంటివి ఒకదాని తరువాత ఒకటి చేరి తుదకు నా స్వరూపాన్నే మరుగుపరుస్తాయి.”

శ్రీ ఇందులాల్ షాగారు స్వామివారి మహోన్నతమైన ప్రేమతత్త్వంగురించి కీర్తిస్తూ, “అందరికీ అన్నీ సమకూరుస్తూ, తనకంటూ ఏదీ ఆశించకపోవటం కేవలం స్వామిలోనే చూస్తాము” అన్నారు.

స్వామివారు ఎన్నోసార్లు వివరించారు:

“నాది ఇచ్చే చెయ్యికానీ, పుచ్చుకునే చెయ్యి కాదు. నేను పుచ్చుకుంటాను కేవలం మీ నిర్మల ప్రేమని మాత్రమే”

పొంగు, కుంగు లేకుండా ఉంటుంది సముద్రం. ప్రేమసాగరులైన స్వామివారు సుఖదుఃఖాలకి, ప్రశంస విమర్శలకి అతీతులని వేరే చెప్పాలా! తనకి హాని కలిగించాలని ప్రయత్నించినవారిపై (విషంతో కూడిన

గారెలు పెట్టినా, ఇంటికి నిప్పంటించినా) కూడా ప్రేమ కురిపించారు. మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మగారు పరమపదించిన నాడుకూడా ఆ సమయంలో జరుగుతున్న సమ్మర్ క్లాసులను రద్దుచేయలేదు. మంత్రివర్యులు, రాష్ట్రపతి, ప్రధానమంత్రి, విదేశీ ప్రముఖులు ఎందరు దర్శనానికి వచ్చినా ఎటువంటి ఆడంబర ప్రచారాలూ ఏనాడూ లేవు. “అపరిమితమైన ఆనందమే నాది. ఇతరులు ఇచ్చే ఆనందంకోసం నేను కాచుకోను. నేను నిత్యానందుడను” అని సెలవిచ్చే బ్రహ్మాండనాయకుని మనం ‘ఆనంద సాగరా!’ అని సంబోధిస్తాము కదా!

అంతులేని విశాలమైన జలప్రవాహాల్ని (నదుల్ని) తనలో ఇముడ్చుకున్న సాగరునిలా మన ప్రియతమ ప్రభువు మనలనందరినీ కడుపులో పెట్టుకొని కాపాడతారు. స్వామివారి పరమ భక్తులైన కస్తూరిగారు భౌతిక దేహం వీడినప్పుడు ఆ భక్త వత్సలుడు ఇలా పలికారు:

“కస్తూరి అస్థి బూదిని మద్రాసువద్ద సముద్రంలో కలపండి. సముద్రంలో అన్ని నదులూ కలుస్తాయి కదా! నదిలాంటి కస్తూరి సముద్రంలాంటి స్వామిలో కలిసిపోయాడు”

నిజమే కదా! నదులన్నీ సముద్రంలో కలిసినట్లు జీవాత్మలన్నీ పరమాత్మలో విలీనం అవుతాయి. అంతవరకు ఆ పరమాత్మ తల్లిగా, తండ్రిగా, గురువుగా, అప్తమిత్రునిగా మనచుట్టూ విభిన్న రూపాలలో, నామాలతో మనతో సంబంధ బాంధవ్యాలు కలిగి మనలని నడిపిస్తుంటాడు.

సముద్రంలోని నీరు ఏనాడూ ఇంకిపోదు. అందరికీ తెలిసినదే ఇది. కలియుగ దైవమైన మన స్వామివారి లీలలు, మహిమలకు కూడా అంతులేదు. నాడు, నేడు, రేపు కూడా ఆ దివ్యత్వపు అనుభూతి భక్తులకు కలిగింది, కలుగుతున్నది, కలుగుతూనే ఉంటుంది. నేడుకూడా ఎందరో భక్తుల అనుభవాలు వెలుగుచూస్తూనే ఉన్నాయి కదా! (కేరళ సేవాదళ్ సభ్యురాలికి పోయిన మంగళ సూత్రం తిరిగి ఎలా లభించిందో తెలుసు కదా!) అది తరగని నిధి. ఆ ప్రేమప్రదాత మనలని కరుణించి వచ్చిన, మన పూర్వ పుణ్యాన లభించిన అమూల్యమైన పెన్నిధి.

“సముద్రానికి ఎల్లలు ఉంటాయేమోకానీ నా ప్రేమకు ఎల్లలు లేవు” అని నొక్కివక్కాణించారు భగవాన్.

ఈ అనంతమైన విశ్వంలో శ్రీవారి ఉనికి కలకాలం భక్తులకి నేనున్నాననే ధైర్యాన్ని ఇస్తూనే ఉంటుంది. వారి అభయహస్తం సదా సర్వదా మీ వెంట జంట ఉంటాననే వారి అమృతవాణిని మనకి స్మరింపజేస్తుంటుంది.

ఆ దయార్థ హృదయుని కరుణ అనుగ్రహ వర్షంతో తడిసి ముద్దయిన భక్తుల సంఖ్య లెక్కింప సాధ్యమా!

భక్త రక్షణకై వారు చేసిన లీలలని కేవలం ‘అద్భుతాలు’ అంటే సరిపోతుందా!

భక్తుల అనుభవాలు చెప్పుకుంటూపోతే ఎన్ని గ్రంథాలు కాగలవో మనందరికీ తెలుసు. ఆ ప్రేమ అనంతమైనది, ఆ కరుణ ఎల్లలు లేనిది, ఆ ఆత్మీయత పరిమితులలో బంధింపబడనిది, ఆ అనుగ్రహం హద్దు అనే మాట తెలియనిది.

సముద్రంలో ముత్యాలు లభిస్తాయి. కానీ, కాళ్ళు తడవకుండా దూరాన నిలుచుంటే చేతికందుతాయా! ఆ లోతుని తెలుసుకోవాలంటే మానవ ప్రయత్నం అవసరం కదా! ఈ ఉదాహరణ చెబుతూ, స్వామి అంటారు:

“రండి, పరీక్షించండి, ఆపై విశ్వాసం ఏర్పరచుకోండి, సాయిలో లీనం కండి.”

భక్తి మార్గాన నాలుగు అడుగులు వేయాలంటే విశ్వాసం కావాలి. విశ్వాసం జాగృతమయి దృఢపడాలంటే స్వామి సన్నిధికి చేరుకోవాల్సిందే! సముద్రం మనకోసం ముందుకి రాదేమోకాని, ఈ కరుణాసముద్రుడు మాత్రం వారివైపు మనం వేసే ఒక్క అడుగుతోనే మనచెంత ఉన్నానని తెలియపరుస్తారు. మరి స్వామిని సముద్రంతో పోలిస్తే, మన వర్ణన సరియైన మాటలని పొందుపరచుకున్నట్లేనా? అందుకని ఆ దేవదేవునితో గంగాధర్ మెహర్ కవి అన్న మాటలతో మనమూ ఏకీభవిద్దామా,

“హే ప్రభో!

సముద్రాలన్నీ నీ దయలో ఒక్క బిందువు కాబట్టి, నిన్ను దయాసముద్రుడని పిలువలేను.” P

ఆద్యంతం రహస్యం

మంచిమార్గులోచ్చిన ఒక విద్యార్థిని ఒక రోమన్ కేథలిక్ సంస్థ నడుపుతున్న కాలేజీలో సీటుకొరకు అప్లయి చేసింది. ఆ కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ కి రోమన్ కేథలిక్ నిబంధనలు ఫ్రిక్ట్ గా పాటించే వనితగా మంచిపేరుంది. ఇతర మతస్తురాలన్న నిరసన భావంతో ఆ విద్యార్థినికి ఆమె సీటివ్వడానికి నిరాకరించింది. ఆ విద్యార్థిని స్వామి భక్తురాలవటంచేత స్వామిని గట్టిగా ప్రార్థించింది. స్వామి ఆమెకు స్వప్నంలో కనబడి, “ఎల్లుండి అదే కళాశాలకు వెళ్ళు. ఆమె నీకు పిలిచి మరీ సీటు ఇస్తుంది” అన్నారు.

ఆ ప్రిన్సిపాల్ బాబాగురించి, బాబా ప్రబోధలగురించి విన్నదికానీ, బాబా ఫోటో అయినా చూడలేదు. మతపరమైన కట్టుబాట్లు, క్రమశిక్షణకి భయపడి ఆమె బాబాని చూడలేదు. వారిగురించి వ్రాసిన గ్రంథాలను స్వయంగా చదవలేదు. మర్నాడు రాత్రి ఆమెకు కలలో అత్యంత మనోహర తేజోవంతం అయిన మనిషి స్వప్నంలో కనబడి, “నిన్న మీ కాలేజీలో చేరడానికి వచ్చిన విద్యార్థినికి సీటు ఇవ్వడానికి ఎందుకు నిరాకరించేవు? సత్యం, ధర్మం, నిజాయతీ ఉన్న క్రిస్టియన్ వయితే కాలేజీలో ఆమెకు సీటివ్వు” అని చెప్పి, ఆ వ్యక్తి చూస్తుండగా జీసస్ రూపంలో దర్శనమిచ్చేడు. వెంటనే ఆమెలో పశ్చాత్తాపం కలిగింది. అయితే, క్రీస్తు రూపాన్ని ధరించటానికి ముందు కనబడిన వింత ఆకర్షణీయమైన మనిషి ఎవరా అని ఆలోచించ సాగింది.

మర్నాడు మధ్యాహ్నం ఆ విద్యార్థిని కాలేజీకి వెళ్ళింది. ఆమెకొరకే ఎదురుచూస్తున్న ప్రిన్సిపాల్ పశ్చాత్తాపంతో ఆమెకు కలలో జరిగినదంతా చెప్పింది. కాలేజీలో సీటు ఇచ్చింది. ఆ విద్యార్థిని వద్దనున్న కాగితాలమధ్యనుంచి ఆమె దాచుకున్న స్వామి ఫోటో క్రింద పడింది. ఆ ఫోటోను ఆశ్చర్యంగా చూసి ఆ ప్రిన్సిపాల్, ఆ వ్యక్తి ఎవరని అడిగింది. “సాయిబాబా” అని చెప్పింది విద్యార్థిని. దాంతో ఆమె భక్తి ద్విగుణీకృతమైంది. ఆ విద్యార్థిని స్వామి

భక్తురాలనీ, తరచు ఆమె పుట్టపర్తి వెళ్ళి బాబాని దర్శించుకుంటుంది అని తెలిసి అమితానందంతో ఆమెతో రహస్యంగా, “నా మత నిబంధనలవల్ల బాబాని నేను దర్శించుకోవడానికి వీలేదు. వారిని కలిస్తే మా మతం నుండి నన్ను వెలివేస్తారు. నువ్వు పుట్టపర్తికి వెళ్ళినప్పుడు వారికి నా నమస్కారాలు చెప్పు” అని అర్థించి, ఈ విషయం రహస్యంగా ఉంచమంది. సరేనంది ఆ విద్యార్థిని.

ఆ విద్యార్థిని స్వామితో ఎప్పుడు మాట్లాడినా, ఆ ప్రిన్సిపాల్ పేరు, ఊరు, కాలేజీ పేరు ఎవరికీ చెప్పకుండా రహస్యంగానే ఉంచమని హెచ్చరించేవారు. ఇలా చాలా కాలం జరుగుతూ వచ్చింది.

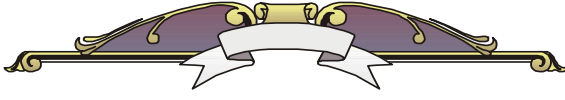
ఆ ప్రిన్సిపాల్ కి వృద్ధాప్యం వచ్చింది. ఆ విద్యార్థినితో “అమ్మా! నాకు రెండు కోరికలున్నాయి. నేను బాబావారితో మొరపెట్టుకోవాలి. ఎలా సాధ్యపడుతుందో అడుగు” అంది. ఆ విద్యార్థిని పుట్టపర్తికి వెళ్ళినప్పుడు స్వామి ఆమెతో, “మీ ప్రిన్సిపాల్ కున్న రెండు కోరికలూ తప్పక తీరుతాయని చెప్పు. మొదటి కోరిక, ఆమె రోమ్ నగరంలో సెయింట్ పీటర్ చర్చి దర్శించాలి. రెండోది, ఆమె మరణించేముందు ఆమెకు నేను ప్రత్యక్షమవ్వాలి” అన్నారు.

ఆ విద్యార్థిని ప్రిన్సిపాల్ తో ఈ విషయం చెప్పగానే, బాబాని సర్వజ్ఞుడైన భగవంతునిగా నమ్మి అమితానందం పొందింది.

ఆమె రోమ్ లో సెయింట్ పీటర్ చర్చి సందర్శించే రోజుల్లో ఆకస్మిక మరణం పొందింది.

ఆ విద్యార్థిని భగవాన్ ని దర్శించడానికి వెళ్ళినప్పుడు, తన అజ్ఞాత భక్తురాలు మరణించినట్లు, ఆమె మరణించే సమయంలో తాను ప్రత్యక్షమై ఆమెను ఆశీర్వదించినట్లు భగవాన్ చెప్పేరు.

(బహుముఖ ప్రజ్ఞావంతుడు, ఆధ్యాత్మిక సాహితీవేత్త అయిన కీ॥శే॥ రా. గణపతి రచించిన ‘భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా దివ్య చరితము’ నుండి సేకరించబడినది)

జ్ఞాన పిపాస

బ్రహ్మదేవర సాంబమూర్తి

‘నేను ధనవంతుణ్ణి, బలవంతుణ్ణి’ అనుకుంటారు, కొందరు. ‘నేను అందరికంటే అందంగా ఉంటాను’ అనుకుంటారు, మరికొందరు. ఇవన్నీ మనం కల్పించుకున్న భ్రమలు, భౌతికమైన విషయాలు. వీటిలోనే మనిషి సుఖాలని భ్రమించుతున్నాడు. వాస్తవ పరిశోధనలోకి తొంగి చూస్తే ఈ ‘నేను, నేను’ అనే అహంభావమే అధఃపాతాళానికి క్రుంగదీస్తుంది. నా ఈ దేహానికి ఓ ఆత్మంటూ ఉన్నదా? అని ప్రశ్నిస్తారు, కొందరు. ‘ఆత్మ ఉండటం కాదురా నాయనా! అసలు నీవే ఆత్మవు. ఈ ఆత్మకు శరీరమే వస్త్రము లాంటిది’ అంటారు, భగవాన్ బాబావారు.

నేనొక చైతన్య వికాసాన్ని, ప్రకాశ స్వరూపాన్ని జ్యోతిర్బిందువు ఆత్మను అని తెలుసుకోవడమే జ్ఞానానికి తొలిమెట్టు. పాంచభౌతికమైన ఈ దేహమే నేను అని భ్రమించడమే అజ్ఞానం. సకల జీవరాశులలో వెలుగొందే చైతన్యమే ఆత్మ. ప్రతి ఒక్కరిలో మనం ఆత్మను దర్శించగలిగితే అంతకంటే మహాభాగ్యం మరొకటి లేదు. భగవాన్ చెప్పారు,

సకల వేదాంత గ్రంథాల సారమెల్ల
ఒక్క వాక్యాన చెప్పుదు నొక్కసారి
సకల జీవులయందున్న ఆత్మ, నేను
ఒక్కటేయని మనమున దలపరయ్య

మన మనస్సు ఆలోచనల ప్రవాహం. సంకల్పాలకు కేంద్రస్థానం మనస్సు. జ్ఞాన విచక్షణతో నిర్ణయించేది బుద్ధి. కర్మలలోకి తీసుకువచ్చేది సంస్కారం. మనస్సు, బుద్ధి, సంస్కారాల సమన్వయం జీవాత్మ. ఆత్మతత్త్వం

బోధపడనంతకాలం ఈర్ష్య, ద్వేషం, అసూయ లాంటివి మనలో చొరబడి ఎదుటివారిపై నిందలుమోపడం సహజం. “తోటి మానవులకేసి చూసినప్పుడు రాగద్వేషములు, ఈశ్వరునికేసి చూచినప్పుడు భక్తి, వినయములు ... ఇది సమగ్ర ఆధ్యాత్మిక జీవితము కాదు” అంటారు, భగవాన్. ధనవంతునిలో ఉన్న చైతన్యం ఆత్మ అని గ్రహించాలి. కూలి పని చేసుకొని జీవించే శ్రమజీవిలో సైతం ఆత్మను దర్శించగలగాలి. ఆత్మ స్వధర్మం శాంతి, ఆత్మయొక్క గుణం ప్రేమ అని తెలిసిననాడు మానవు లందరూ ఆత్మస్వరూపులే! అందరూ మనవారే! అందరిలో విరాజిల్లి ఉన్నది ప్రేమస్వరూపమే! ఇంతటి విశాల దృక్పథం మనలో జాగృతం అయిననాడు మనమందరం ఆత్మస్వరూపులం, సోదరీ సోదరులం, అనే వసుధైక కుటుంబ భావన జాగృతం అవుతుంది. ఇక వైరభావానికి, స్వార్థానికి చోటెక్కడిది! మనం ముందుగా ఆధ్యాత్మిక భావనలో జీవించే కళను నేర్చుకోవాలి.

వారంలో ఒకసారి గుడికి వెళ్తున్నాము. ఇది ఆధ్యాత్మికత కాదా అని ప్రశ్నించేవారున్నారు. “గుడికి వెళ్ళటం, నోములు, వ్రతాలు... ఇవన్నీ మనో నిశ్చలతకు తోడ్పడే సత్కర్మలు మాత్రమే. అందరిలో ఆత్మతత్త్వాన్ని దర్శించడమే ఆధ్యాత్మికం” అంటారు, భగవాన్. “అద్వైత దర్శనం జ్ఞానం”. భక్తి పరాకాష్ఠకు చేరితే అది జ్ఞానంగా పరిగణింపబడుతుంది. సూర్యుని వెలుగులు ప్రసరిస్తే చీకటి మటుమాయమైనట్లు, జ్ఞానోదయంతో అజ్ఞానపు చీకట్లు అంతమవుతాయి.

జ్ఞానచింతన, యోగసాధన, శాంతి, ఆనందం, పవిత్రతాశక్తి.... ఇవన్నీ మనిషిలో అంతర్గతంగా ఉన్న సహజ గుణాలు. కానీ, కాలచక్ర భ్రమణంలో భౌతిక కోరికల ప్రభావంచేత జీవుడు ఈ సహజ గుణాలను కోల్పోయినాడు. సూర్యతేజస్సును కారుమబ్బులు కమ్ముకున్నట్లుగా, మనలోని ఆత్మతత్త్వాన్ని కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, అహంకారాలు చుట్టుముడతాయి. ఈ పంచ వికారాలను పటాపంచలు చేసే సాధనం యోగ సాధన. అనగా, మన ఆత్మను ఏకాగ్రతా శక్తితో నిరాకార పరంజ్యోతి పరమాత్మలో అనుసంధానం చేయడం అన్నమాట. రాజయోగ సాధనద్వారా జీవితంలోని మన

అశయాలు సిద్ధించుట గ్యారంటీ. కల్పషాలు, కలహాలు నిండిన ఈ కలికాలంలో ఉంటూకూడా మానసిక ప్రశాంతత, మనోల్లాసంద్వారా జీవన్ముక్తి స్థితిని, అలౌకికానందాన్ని, బ్రహ్మానందాన్ని అనుభవించగలము. ఎంతెంత ఈ శరీర బంధాలూ, వ్యామోహాలూ దూరమవుతాయో అంతంత అనుబంధం, ఆత్మీయత పరమాత్మతో నిలుస్తుంది. బురదలో ఉన్నా కమలం బురద అంటుకుండా నిర్మలంగా ఉంటుంది. అదేవిధంగా రాజయోగ సాధనలో ఉన్నవారు సంసారిక బంధాలలో ఉంటూకూడా పవిత్రతా శక్తితో పరమాత్మకు అంకితమవుతారు.

వైరాగ్యవృత్తి అంటే బాధ్యతారహితంగా ఉండటం కాదు. వ్యామోహానికి, వ్యాకులతకు అంటుకుండా బాధ్యతతో లౌకికాన్ని నిర్వర్తించాలి. బాధ్యత మనదేకానీ, భారమంతా భగవంతునిపై ఉంటుంది. యోగి అయినవాడు ఎటువంటి పరిస్థితులెదురైనా వాటికి లోనుకాకుండా, ఘర్షణకు తావులేకుండా కర్తవ్య నిర్వహణను ఒక లీలగా నిర్వహించుతాడు. 'నేను, నాది' అనేది అజ్ఞానానికి గుర్తు.

'నాది' అంటూ ఏమీ లేదు. హే భగవాన్! అంతా నీదే, నేను నిమిత్తమాత్రుణ్ణి అనే దృక్పథం జ్ఞానానికి చిహ్నం. జ్ఞానం పరబ్రహ్మ స్వరూపం. P

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL, PRASANTHI NILAYAM - 515134, (A.P.)

ADMISSION NOTICE 2013-2014

Admission to Class I (Boys & Girls) and Class XI (Boys & Girls), of Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Vidya Giri, Prasanthinilayam - 515134, Anantapur Dist., (A.P.), will take place in **June 2014**. It is an English Medium, wholly residential school.

Prospectus and Admission Forms can be obtained from the Principal from **01-01-2014** By paying Rs.100/- either by cash or through Demand Draft drawn on **State Bank of India, Puttaparthi Branch (code no:2786)** in favour of **Principal, Sri Sathya Sai Higher Secondary School**, with a Self Addressed cover (size 15cm x 24cm).

Last date for issuing the forms is **15th February 2014** and the last date for receiving the filled in forms on or before **1st March 2014**

Only students coming from English medium classes should apply.

Age limit for 1st std in between 5 ½ years and 6 ½ years as **on 30-09-2014**

Age limit for XI std should be below 16 ½ years as **on 30-09-2014**

Phone: 08555-289289

E-Mail Address: ssshss@gmail.com

Web Site: ssshss.edu.in.

Candidates can download the application from 01-01-2014 from our web site

PRINCIPAL

Note: Admissions for Ist std. will be under "RTE Act 2009" by Random method.

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 26వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

ఊటీనుంచి కొడైకెనాల్ ప్రయాణమయ్యాం. కార్లలో మేము, మా వెంటే విద్యార్థులు బస్సులో ప్రయాణం. దారి మధ్యలో భగవాన్ కారు దిగి పిల్లల బస్సులో కూర్చుని అనుగ్రహ సంభాషణం, చతురోక్తులతో గడుపుతారు. ఆ బస్సులో పిల్లలకి ఎడతెరపి లేకుండా తినటానికి బిస్కట్లు, స్వీట్లు, గంపల్లో పండ్లు, అక్షయంగా తినబండారాలు ఉంటాయి. కొడైకెనాల్లో పిల్లలు ఉండడానికి పెద్ద గదులు; మాకు, అంటే కాస్త పెద్దవాళ్ళకన్నమాట, ఇద్దరిద్దరికి ఒక్కొక్క రూము కేటాయించారు.

ప్రతి రోజూ ఉపన్యాసాలు, దివ్య సంభాషణలు, మరపురాని సన్నివేశాలు, మధురానుభూతులు నిండి ఉంటాయి. జీవితానికి ఇంకేం కావాలి, అనిపిస్తుంది. వారి సన్నిధిలో పొందిన నవ్య భవ్య దివ్యానందానుభవాల ముందు ఎట్టివైనా, ఎట్టివారివైనా, ఏ కాలమందైనా, ఎక్కడైనా సరే, బలాదుర్ అనిపిస్తుంది. నా భాషలో చెప్పాలంటే, స్వామితో పొందిన ప్రత్యక్ష దివ్యానుభూతుల ముందు మరెట్టివైనా, గులాబ్జామ్, రసగుల్లాలు తిన్నాక, మరమరాలంటారో బొరుగులంటారో, వాటిని తిన్నట్లు ఉంటాయి. దివ్యత్వ కీలకమదే!

‘సాయిశ్రుతి’ సుందర భవనం కొడైకెనాల్లో శ్రీవారి నివాస మందిరం. కొండపైన చుట్టూ వృక్షాలు, పరిసరమంతా పచ్చని తివాసీ పరచినట్లు పచ్చిక బయళ్ళు, సాయిశ్రుతి ముందు అర్ధవలయాకారంలో దిగువగా పూలమొక్కలు కనువిందు చేస్తాయి. ‘సాయిశ్రుతి’ నుంచి చూస్తే, ముందు ఆరు కిలోమీటర్ల విస్తీర్ణంలో సరస్సు, ఆవలగట్టిన రహదారి, దానినానుకుని వృక్షసంపద పరిసరాలన్నీ పరవశింపజేస్తాయి. రోడ్డు కిరుప్రక్కలా చిన్న అంగళ్ళు, స్వామి ఫోటోలు, లాకెట్లు అమ్మేవారు, చిన్న

డేరాలు మరియు రంగురంగుల పెద్ద గొడుగుల క్రింద దుకాణాలు, బారులు తీరిన కార్లు, భక్తులతో నిండిన బస్సులు, స్వామి దర్శనానికి బారులు తీరిన భక్తబృందాలు నిత్యానందాన్ని, నేత్రోత్సవాన్ని కలుగజేస్తాయి. బాబావారు కొడైకెనాల్ వేంచేసియున్న కాలం ‘సాయి సీజన్’ అని అనుకుంటుంటారు. నిజమే మరి. ఎందుకంటే, ఆ సీజన్లో హోటల్స్ ఆల్ ఫుల్! దుకాణాలన్నింటికీ చిన్నా చితకా నుంచి పెద్దవాటివరకు మంచి వ్యాపారం, లాభాలు. సహజం! విష్ణుమూర్తి దగ్గరే లక్ష్మీదేవి ఉంటుంది. స్వామి ఎక్కడుంటే అక్కడే ఐశ్వర్యం, సిరిసంపద, ఆనందం, ఉత్సాహం, ఆరోగ్యం; సందడి, పరిగెత్తే కాలం, గంతులేసే శక్తి సామర్థ్యం; తరగని చెరగని సంతోషం; దిగులు దుఃఖం బెంగ లేశమైనా లేకుండా ఎంత పెద్దవారైనా సగానికి సగం వయస్సులో ఉన్నట్లు కనపడే స్థితి! చాలా?!

ఇంకెన్నైనా చేర్చవచ్చు మన అనుభవాల ఆధారంగా. నాకు తెల్లవారక ముందే వేడివేడి కాఫీ త్రాగటం అలవాటు. కానీ, కొడైకెనాల్లో టిఫిన్ టైమ్ 7.30 గంటలు అన్నారు. అప్పటిదాకా ఆగటం కష్టమే! అందుకని రాత్రి భోజనాలయ్యాక వంటవారి వసతిలోకి ప్రవేశించి, కమలాఫలాలు తింటూ వారితో మాటామంతీ కలిపాను. “ఇంతమందికి కాఫీ, టిఫిన్లు చేయాలి కదా! పాపం! ఉదయం ఎన్ని గంటలకు లేస్తే మీరు తెములుతారు?” అని అడిగాను. “తెల్లవారుర్భామున నాలుగు గంటలు లేస్తేగాని పని కాదండీ. అయినా ఇది మా అదృష్టమండీ. స్వామి సేవ దొరికింది కదా” అన్నారు. “మరి మీరు కాఫీకి 7.30 దాకా ఆగాలా పాపం!” అన్నారు. “అదేం లేదండీ, మేము ముందరే కాచుకుని తాగేస్తాం” అన్నారు. భలే అవకాశం దొరికింది. వెంటనే

అందిపుచ్చుకున్నట్లుగా అయింది. “బాగుంది, సంతోషం. అయితే నేను 5 గంటలకి వస్తాను. మీతోపాటు నేనుకూడా కాఫీ త్రాగుతాను” అని చెప్పేను. వాళ్ళు ఆనందంగా సరేనన్నారు.

ఈ కాఫీ రూపంలో నా అధికార దుర్వినియోగం ఇలా మూడు రోజులు సాగింది. నాలుగవ రోజున స్వామి అందరి ముందు వంటవాడిని పిలిచి, “ప్రతి ఉదయం బ్రేక్ ఫాస్టు ఎన్ని గంటలకు?” అని అడిగారు.

“స్వామీ, 7.30 గంటలకు” అన్నాడాయన.

“మరి 5 గంటలకే ఒకరు కాఫీ త్రాగుతున్నారు. ఎందుకిస్తున్నారు?” అని మందలిస్తున్నట్లు అడిగారు. వంటవాడు బిక్కుమొహం వేసుకుని నావంక దీనంగా చూస్తున్నాడు.

“స్వామీ, క్షమించండి. నేనే దోషిని. అలవాటు చొప్పున ఉదయం 5 గంటలకు నేనే వెళ్ళి కాఫీ త్రాగుతున్నాను” అన్నాను.

స్వామి నవ్వేసి, “నాకు తెలుసు. అయినా అన్ని సార్లు కాఫీ ఎందుకు త్రాగుతున్నావు? నల్లబడిపోతావు. పోనీలే, ఈ ట్రిప్పుకు మామూలుగానే కానివ్వు. ఇంటికెళ్ళాక తగ్గించు” అన్నారు. ఇదీ చమత్కారమంటే!

ఈ సందర్భంలో మరో సన్నివేశం గుర్తుకొస్తున్నది.

కొడైకెనాల్ లో ‘సాయిశ్రుతి’ భవనం చుట్టూ ఉన్న స్థలాన్ని సేవాదళ్ వారు శుభ్రం చేస్తుంటే, నేనుకూడా వారితో చేయి కలిపి పనిచేస్తున్నాను. స్వామి వెనకగా వచ్చి, “సేవ చేస్తున్నట్లు బాగా నటిస్తున్నావే” అన్నారు. “స్వామీ, మీరిక్కడికి వచ్చి చూస్తారనే చేస్తున్నాను” అన్నాను. స్వామి నవ్వుకుంటూ మందిరంలోకి వెళ్ళిపోయారు.

లోపల్నించి సేవాదళ్ వారికి ఐస్ క్రీమ్ పంపించారు. నేనక్కడ ఉన్నాను కనుక, నాకుకూడా సేవాదళ్ వారు ఇచ్చారు. తరువాత నేను మందిరంలోకి వెళ్ళాను. అక్కడ స్వామి విద్యార్థులకు ఐస్ క్రీమ్ కప్పులను పంచుతున్నారు. నేనుకూడా చెయ్యి చాచాను. “ఏయ్, నీకు ఐస్ క్రీమ్ అందింది. మళ్ళీ అడుగుతున్నావెందుకు?” అన్నారు. “స్వామీ, నాకు అందలేదని కాదు. బైట సేవాదళ్ ఇచ్చారు. ఇక్కడ మీరు ఇస్తున్నారు. అందుకని చెయ్యి చాచాను” అన్నాను. “ఓ, నీకు నచ్చిందన్నమాట” అంటూ ఒక

విద్యార్థిని పిలిచి రెండు కప్పులివ్వమన్నారు. ఇదీ చమత్కారం. ప్రేమతో నిండి ఉంటుంది.

ఆ సంవత్సరం ఈశ్వరమ్మ డే కార్యక్రమంలో భాగంగా నారాయణ సేవ ఏర్పాటు చేశారు. అనుకున్న సంఖ్యకంటే రెట్టింపు వచ్చారు. వండిన పదార్థాలు అయిపోయాయి. నేను స్వామి దగ్గరగా వెళ్ళి, “పిండి వంటలు అయిపోయాయి స్వామీ” అన్నాను.

స్వామి తీవ్ర స్వరంతో, “నాదగ్గర ఎవరూ లేదు, కాదు అనకూడదు. వెళ్ళి చూడు” అన్నారు. తీరా నేను వెళ్ళి చూసేసరికి అన్ని గుండిగలు, పాత్రల నిండా ఆహారం రడిగా ఉంది.

కాసేపయ్యాక నన్ను చూసి అన్నారు, “అయిపోయింది అన్నావు. అయిపోయింది కాదు, సరిపోయింది.” ఇది వారి చమత్కారం, నా ప్రత్యక్షానుభవం. బైబిల్ లో క్రీస్తు ప్రభువు ఆహారాన్ని అక్షయం చేయడంగూర్చి విన్నాము. ఇప్పుడో, కళ్ళారా చూశాము. అవతారాల నామరూపాలు వేరైనా, తత్వమొక్కటే! అదే సాయిమాట, “రూపనామములు వేరు, నారాయణుండొక్కడే.” సత్యస్యసత్యమా మాట.

మరో రోజున, “ఏయ్ బాయ్స్! నేను మీకు చాక్లెట్లు, స్వీట్లు రోజూ పంచుతున్నాను. కానీ, మీలో ఒకడు తినటం లేదు. సూట్ కేసులు చెక్ చెయ్యండి. ఎవరు తినటం లేదో తెలుస్తుంది” అన్నారు స్వామి నవ్వుతూ.

“స్వామీ, అంత ఇబ్బంది వద్దు. నేనే ముద్దాయని. నేనే తినటం లేదు” అన్నాను.

“ఏమి? బాగాలేవా? నీకు రుచిగా లేదా?” అని అడిగారు మృదువుగా.

“స్వామి ఇచ్చిన చాక్లెట్లు చాలా బాగున్నాయి. కొన్ని బంగారు నాణేలలాగా, కొన్ని వెండి నాణేలలాగా ముచ్చటగా ఉన్నాయి. నాకు పిల్లలున్నారు. ఇక్కడినుంచి ఇంటికెళ్ళేక వాళ్ళకిస్తాను. స్వామి ఇచ్చారని ఎంతో సంతోషపడతారు. అందుకని నా పిల్లలకోసం దాస్తున్నాను స్వామీ” అన్నాను వినయంగా.

బాబావారు ప్రేమధారలో నన్ను ముంచెత్తుతూ అన్నారు, “నీకు నీ పిల్లలు తింటే ఎంత ఆనందమో నాకు నువ్వు తింటే అంతే ఆనందం.” ఇవి వట్టి మాటలు కాదు. ఆ రోజునుంచి ప్రతి స్వీటు, “ఇది ఇక్కడ నువ్వు తినటానికి,

ఇవి నీ పిల్లలకివ్వు” అంటూ ఇచ్చేవారు. ఈ ప్రేమకు సాటి ఉన్నదా? లేదు, లేదు. ఉండదు. స్వామికి స్వామే సాటి.

భాగవత కృష్ణుని లీలాగాథలను వివరిస్తూ స్వామి తమ పూర్వావతారమైన కృష్ణుడైపోతారు. అల్లరి కృష్ణుణ్ణి వారిలో చూస్తాము. భోజనం పెడదామని వచ్చిన సుబ్బమ్మగారిని చిన్నతనంలో ఆటపట్టించడం చదువుకున్నాం. ఇక్కడ చూస్తే అక్కడ, అక్కడికి వెళితే ఇక్కడ ప్రత్యక్షమవ్వటం... ఒకటా రెండా... అన్నీ అల్లరి కృష్ణుని ఆగదాలే! భోజనాల సమయంలో భక్తుల ప్లేట్లలో అటుదిటు ఇటుదటు మార్చి వినోదం కలిగించటం సాధారణం. ఒక విదేశీయుడు భోజనానికి కూర్చున్నాడు. స్వామి కొద్దిగా ఆవకాయ వడ్డించమన్నారాయనకు. ఆయన రుచి చూశారు, నాలుక మండింది. చెమట్లు పడుతున్నాయి. కళ్ళ వెంట నీళ్ళు కారుతున్నాయి. “ఏమి! స్టీటు బాగుందా?” అన్నారు స్వామి. పాపం ఆయన వెంటనే, “వెరీ ఫైన్ స్వామీ” అన్నాడు. చుట్టూ ఉన్నవారు నవ్వాపుకోలేకపోయారు.

ఓసారి ఇంకో తమాషా జరిగింది. నాదగ్గరకు వచ్చి, “వద్దు అను, సరేనా?” అంటూ ముందుకు సాగారు. వి.కె. నరసింహన్ గారి దగ్గర ఆగి, “ఏమి నరసింహన్! అనిల్ కుమార్ నిన్ను కోయంబత్తూరుకు వద్దంటున్నాడు” అన్నారు. వెంటనే నావైపు చూసి, “ఏమంటావు?” అని అడిగారు. “వద్దు స్వామీ” అన్నాను. ఇట్లా మా ఇద్దరికీ పేచీ పెట్టేశారు స్వామి. కొద్దిసేపయ్యాక, “ఏమీ లేదు, ఊరకే అన్నాను, తమాషా, అంతే!” అన్నారు.

మరోసారి ఏమైందనుకున్నారు? ఒక సంస్థలో అధ్యక్షుడికి, కార్యదర్శికి పడదు. భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి. వీరిద్దరినీ ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి, వారు రూమ్ లోకి రాగానే స్వామి తలుపులు మూసి బయటికి వచ్చేశారు. కాసేపు వరండాలో భక్తులతో సంభాషించి, తిరిగి ఇంటర్వ్యూ తలుపులు తెరిచి లోపలికెళ్ళారు. లోపల ఈ విరోధులిద్దరూ ఉన్నారు. “మీ ఊళ్ళో బాగా పోట్లాడుకుంటున్నారు. వాదించుకుంటున్నారు. మిగిలినవి ఇక్కడ పూర్తి చేసుకోవటానికి మిమ్మల్ని లోపలంచి నేను బయటికి వెళ్ళాను” అన్నారు. “ఇకనుండైనా ప్రేమతో కలసిమెలసి కార్యక్రమాలు చేయండి” అన్నారు. ఈ చమత్కారం విరోధులను కలిపింది. ఏదేవారి కన్నీరు తుడిచి కష్ట

నివారణ గావించడం, గర్వాహంకారాలు కలవారిని ఏడ్పించి సంస్కరించటం స్వామి చమత్కార వైశిష్ట్యం. ఆ చమత్కారం ప్రాపంచిక ధనకనక వస్తువాహనాదులపై గల పిచ్చిని పోగొట్టి భగవదనురక్తిని కలిగించి దైవంపై పిచ్చిని పెంచుతుంది. అందుకే బాబావారంటారు,

పిచ్చులు పట్టించు, పిచ్చులు పోగొట్టు
జోగిని భోగిగ చేయు భోగిని జోగిగ చేయు
కన్నీరు తెప్పించు కన్నీరు తప్పించు...

లోక సంబంధమైన విషయాలకోసం కార్చే కన్నీరు తప్పించి దైవంకోసం కన్నీరు తెప్పిస్తారు, భగవాన్.

నాకు కలిగిన అనుభవం ఈ కోవలోనిది మీతో పంచుకుంటాను. బెంగళూరు కాలేజివారంతా అక్కడే ఉన్నారు. స్వామి వార్డెనుగారిని ఇంటర్వ్యూకి రమ్మన్నట్లు సైగ చేశారు. ఆయనతోపాటు మరో ఇద్దరినికూడా కూడా పిలిచారు. నా ప్రక్కనున్న విద్యార్థులు, “సార్, మిమ్మల్ని స్వామి ఇంటర్వ్యూకి పిలుస్తున్నారు” అన్నారు, మంచి ఉద్దేశ్యంతోనే. భగవంతుడి దయవల్ల నా 49 సంవత్సరాల సర్వీసులో విద్యార్థులందరికీ నేను ప్రీతిపాత్రుడను, ప్రేమాస్పదుడనుకూడా. సరే, నన్ను కూడా పిలిచారనుకొని లోపలికి వెళ్ళాను. స్వామి పలకరించి, “అనిల్ కుమార్! రాధాకృష్ణుని పిలు, కారు దగ్గరుంటాడు” అన్నారు. నేను రూమ్ లోంచి బయటికొచ్చి కారు షెడ్డు దగ్గరున్న డ్రైవర్ ఉన్నికృష్ణన్ తో, “రాధాకృష్ణుని స్వామి పిలుస్తున్నారు” అన్నాను. ఆయన కుర్చీ వేసి నన్ను కూర్చొమ్మన్నాడు. గ్లాసుతో మంచినీళ్ళిచ్చాడు. “సార్, రాధాకృష్ణ లోపలే ఉన్నాడు. మిమ్మల్ని బైటికి పంపడానికి స్వామి అలా అన్నారుంటే!” అన్నాడు.

నాకు ఆనందం కలిగింది. “స్వామీ, ఎంత అద్భుత చమత్కారివి! నన్ను పిలవలేదని చెప్పి బయటికి పొమ్మనకుండా, నా మనస్సు చివుక్కుమనకుండా ఎంతో సున్నితంగా నన్ను బయటికి పంపావు కదా” అనుకున్నాను. ఈ చమత్కారం కృష్ణతత్త్వంలోనిదే! ఆ పూర్వావతారపు దివ్యలక్షణాన్ని ఈనాడు స్వామి మళ్ళీ ప్రదర్శిస్తూ అద్భుతమైన చమత్కారంతో మనల్ని సంస్కరిస్తున్నారు.

(సశేషం)

(ధారావాహికం - 31వ భాగం)

9 గంటలకల్లా చేయించుకో. అది కొంచెం అస్వస్థత కలిగిస్తుంది. భయపడకు. ఆ సర్టిఫికేట్ తీసుకుని పాస్ పోర్టు, వీసా తీసుకో. ఆ తర్వాత ఏమి చెయ్యాలో అదృశ్యంగా ఉండి అడుగుడుక్కి చెబుతూ ఉంటాను” అన్నారు.

బాబా ఆదేశాన్ననుసరించి మర్నాడుదయాన్నే 9 గంటలకల్లా లేచి ఇంజెక్షన్ చేయించుకున్నాను. వాంతి అయింది. జ్వరం వచ్చింది. గంటలో మళ్ళీ బాబా స్వరం వినబడింది. “జ్వరం తగ్గిపోయింది. లేచి బ్రాడ్వేకి వెళ్ళు.” టేక్సీ ఎక్కి బ్రాడ్వే వెళ్ళాను. “బస్ ఎక్కి 79వ స్ట్రీట్ కి వెళ్ళు.” 79వ స్ట్రీట్ కి వెళ్ళాను. “అలా ముందుకు నడుస్తూ వెళ్ళు” అంటూ స్వామి స్వరం. అలాగే ముందుకు నడుస్తూ వెళ్ళితే, ఆశ్చర్యంగా నా చిరకాల మిత్రుడు, బాబా భక్తుడు జో కింగ్ ఎదురయ్యేడు. అతనికి నా స్వప్న వృత్తాంతమంతా చెప్పేను. “మరింక ఆలస్యం చేయకు. బాబా తల్చుకుంటే ఏదీ అసాధ్యం కాదు. వెంటనే పాస్ పోర్టు తీసుకో. త్వరగా బయల్దేరే ఏర్పాటు చేసుకో. అందుకే బాబా నిన్ను హెచ్చరించేరు. ఇంకా వారం రోజులు టైముంది” అన్నాడు జో.

“వారం రోజుల్లో బయలుదేరటం నా తరం కాదు. టికెట్ బుక్ చేసుకోలేదు” అన్నాను.

“నా కుమార్తె టికెట్ బుక్ చేసుకుంది. కానీ, ఆమెకు అర్జెంటు పని ఉండి వెళ్ళటంలేదు. ఆమె టికెట్ నీ పేర మార్చుకోవటానికి టైముంది” అన్నాడు.

“కానీ, నా దగ్గర డబ్బు లేదే! మైఖేల్ ఇవ్వనన్నాడు” అన్నాను.

“బ్యాంకులోంచి అప్పు తీసుకో. హార్లీలో వెనుక నీవు టీచర్ గా పనిచేశావు కదా! అక్కడ వాళ్ళకి నీలాంటి అంకిత భావం, క్రమశిక్షణ గల టీచర్ కావాలి. అక్కడ నిరుపేదల కుటుంబాలనుండి వచ్చి చేరిన పిల్లలే ఉంటారు. నీకు తెలుసుకదా! వెళ్ళి అక్కడ అధికారులను కలిసి మాట్లాడు. దైవం తల్చుకుంటే అన్నీ సక్రమంగా జరిగిపోతాయి” అని ప్రోత్సహించేడు.

వెంటనే టేక్సీ ఎక్కి హార్లీలో ఉన్న బెంజమిన్ ఫ్రాంక్లిన్ హైస్కూల్ కి వెళ్ళేను. వైస్ ప్రెసిడెంట్ కలిశాను. “నీలాంటి

అనుభవజ్ఞులైన టీచర్ కావాలి. రెండు నెలల తరువాత స్కూలు తెరుస్తారు. వచ్చి చేరు” అంది.

బాబా స్వరం వినబడింది: “నువ్వు చేరబోతున్న ఈ స్కూల్లో పాఠాలు చెప్పటం చాలా కష్టం. అయినా నువ్వు తిరిగి వచ్చేక ధైర్యంగా చేరు. నీకూడా నేనుండి సహాయం చేస్తాను.”

బాబా మాటలు నా సంకల్పాన్ని, ధైర్యాన్ని ద్విగుణీకృతం చేశాయి.

మర్నాడు ఉదయం నేను స్కూలు టీచర్ గా పనిచేసిన పాత గుర్తింపు కార్డు తీసుకుని బ్యాంక్ కి వెళ్లి నాకు కావలసిన డబ్బుకి దరఖాస్తు పెట్టుకున్నాను. బ్యాంకు అధికారులు దానిని పరిశీలించి, “నీకు అప్పు మంజూరు అయింది. సాయంత్రం వచ్చి ట్రావెలర్ చెక్కు తీసుకుని వెళ్ళవచ్చు” అన్నారు.

అక్కడ హిల్డా, ఇక్కడ జో చెప్పిన, “దైవం తల్చుకుంటే అసాధ్యమేదీ కాదు” అన్న మాటలు నిజమయ్యాయి.

అంతవరకూ అన్నీ బాగానే జరిగేయి. మరొక జటిలమైన సమస్య ఉంది.

నా చంటిపిల్లాడు డేవిడ్ ని ఎవరికి అప్పగించాలి అన్నది. ఆ సాయంత్రం నా స్నేహితురాలు ఏనీతో, డిస్టర్ లో కలిసినప్పుడు, ఈ సమస్య గురించి ప్రస్తావించేను. “తప్పకుండా వెళ్ళు. వాణ్ని ఈ రెండు నెలలు నేను చూసుకుంటాను” అని భరోసా ఇచ్చింది. ఆశ్చర్యపోయేను. నా ప్రయాణానికి ఏర్పాట్లన్నీ ఇంత సులభసాధ్యమవుతాయని కలలోకూడా ఊహించలేదు. నిజమే. దైవం తల్చుకుంటే అసంభవమనేది ఉండదు అనిపించింది.

బొంబాయి (ముంబై) ఎయిర్ పోర్టులో దిగి బెంగళూరు ఫ్లయిట్ కోసం ఎదురుచూస్తూ, బెంగళూరులో సమ్మర్ కోర్సు ఎక్కడ? ఎలా వెళ్ళాలి? ఆ కోర్సులో పాల్గొనటానికి ఎవరు పర్మిట్ ఇస్తారు? అని ఆలోచిస్తున్నాను. నాకొక విషయం జ్ఞాపకమొచ్చింది. న్యూయార్క్ లో వీసా అప్లికేషన్ చూసిన ఎయిర్ పోర్టు ఆఫీసరు బెంగళూరులో ఎక్కడ ఉండేదీ రాయలేదే? అని అడిగితే, “రావ్” అన్న ఇండియన్ పేరు గుర్తుకొచ్చి, “మిస్టర్ అండ్ మిసెస్ రావు, మెయిన్ రోడ్డు,

బెంగళూరు” అని చెప్పేను. అదే వ్రాసుకుని వీసా ఇచ్చేడు. ఇలా ఆలోచిస్తుంటే, నా ప్రక్కన సీట్లో ఓ దంపతులు వచ్చి కూర్చున్నారు. వాళ్ళు బెంగళూరు ఫ్లయిట్ కోసమే వేచి ఉన్నారు. నన్ను నేను పరిచయం చేసుకుంటూ, వాళ్ళకి సమ్మర్ కోర్సు విషయమేమైనా తెలుసునేమో అని అడిగాను. వాళ్ళ పేర్లు యాదృచ్ఛికంగా మిస్టర్ అండ్ మిసెస్ రావులే, బెంగళూరు వాస్తవ్యులే, బాబా భక్తులే. నా కథంతా విని, మర్నాడు తాము వైట్ ఫీల్డుకు వెళుతున్నామని, నన్ను వాళ్ళ ఇంటికి అతిథిగా రమ్మనీ అహ్లానించేరు.

మొత్తంమీద డెలిగేటుగా సమ్మర్ కోర్సు పూర్తిగా అటెండయ్యేను. నెల్లాళ్ళు అక్కడ ఎలా గడిపానో నాకే అర్థం కాలేదు. అక్కడ ఆహారం, బస, జనసందోహం, దోమలు... ఆ దేశం వాతావరణమే నచ్చలేదు. వీటన్నిటినీ మరపించేవి సమ్మర్ కోర్స్ లో బోధనా విధానం, క్రమశిక్షణ, అన్నిటికీ మించి నిత్యం బాబా దర్శనం, ప్రబోధం. కానీ, ఒక్కసారైనా బాబా నాకేసి చూడలేదు, దగ్గరగా రాలేదు. పలకరింపు అసలే లేదు. స్వప్నంలో కనబడి బలవంతంగా నన్నిక్కడికి రప్పించిన బాబాపైన కోపం వచ్చింది. కోర్స్ అయిపోయిన మర్నాడు తిరుగు ప్రయాణానికి సిద్ధమై, టేక్సీని పిలిపించుకున్నాను. సామాను పెట్టుకున్నాను. టేక్సీ ఎక్కుతుండగా నా దృష్టి, బృందావన్ గేటునుండి భక్తుల మధ్యకు నడచివస్తున్న బాబాపైన పడింది. దర్శనం చేసుకుందామని ముందుకు వెళ్ళేను. బాబా నేనున్న వైపుకు వచ్చి నాకేసి చూసి చూపుడు వేలుతో, హాస్టల్ లోకి వెళ్ళు అన్నట్లుగా సంజ్ఞ చేశారు.

వెళ్లేను, పిలిచేరు. ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చేరు. నా జన్మ ధన్యమైంది. ఆనాటి కేలిఫోర్నియా చర్చిలో నేను చేసిన ప్రార్థన ఫలించింది. ఆ జగద్గురువే నాకు గురువు అయ్యారు. వెయ్యి రెట్లు ఆత్మవిశ్వాసంతో అమెరికా తిరిగి వెళ్ళాను.”

అదీ ఆమె వ్రాసిన ఉత్తరం సారాంశం.

పుస్తకం అదే, ప్రబోధ వేరు

నీగ్రో జాతికి చెందిన మూర్ అనేక కష్టాలు అనుభవించి, పేదరికాన్నించి బయటపడి స్వయం కృషితో

కాలిఫోర్నియాలో ఉన్న ఒక పెద్ద హోటల్లో డిప్యూటీ మేనేజర్ అయ్యేడు. అది తెల్లవాళ్ళ హోటల్ కనుక, ఎంత కష్టపడి నిజాయతీగా పనిచేసినా అతడు మేనేజర్ అయ్యే అవకాశం లేదని, తెల్లవాళ్ళమీద ద్వేషం పెంచుకున్నాడు. కానీ, ఒక తెల్లవాళ్ళ అమ్మాయినే పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. తెల్లవాళ్ళని దోచుకోవటం, కిడ్నాప్ చేసి బ్లాక్ మెయిల్ చేయటంలో రహస్యంగా ఒక నల్లవాళ్ళ సంఘానికి సలహాలిస్తూ ఉండేవాడు. ఇది తెలిసిన అతని భార్య మానసికంగా క్రుంగిపోయేది. ఆమె తన అన్నగారు రమ్మంటే వెళ్ళి అతనితో ఒక నెల్లాళ్ళుంది. అతడు సాయి భక్తుడు. ఆ నెల్లాళ్ళు అతడితో సెయింట్ లూయీస్ లో ఉన్న సాయి సెంటర్ లో భజనలు, సత్సంగాలు, దీనజన సేవలో పాల్గొంటూ మనశ్శాంతిని పొంది, తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళేటప్పుడు అతడిచ్చిన కొన్ని పుస్తకాలు తెచ్చుకుని, తమ ఇంటి హాలులో మూల ఉన్న టేబుల్ అడుగు అరలో పెట్టుకుంది.

ఆ హాల్లోనే ఒక నల్లజాతి గ్యాంగ్ సమావేశ మయ్యేవారు. ఒకసారి ఒక బ్యాంక్ ని దోచుకోవటానికి పథకం వెయ్యటంలో మూర్ సహాయం చేశాడు. ఆ పథకం అమలుజరపడానికి సిద్ధమవుతున్న ఆఖరి క్షణాల్లో ఒక వ్యక్తి వచ్చి, “మీరు బ్యాంకు దోపిడి చేయటానికి పథకం వేసినట్లు పోలీసులకు తెలిసిపోయింది” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయేడు. మూర్ కోపావేశాల్లో, “మీలోనే ఎవరో పోలీసులకు ఈ రహస్యం చెప్పి డబ్బుకు ఆశపడినవాళ్ళున్నారు. పొండి, నా ఇంట్లోంచి పొండి” అని అందరినీ గెంటేశాడు.

వాళ్ళు వెళ్ళిపోయేక మూర్ కోపోద్రిక్తతలో ఆ హాల్లో పెద్దపెద్ద అంగలు వేస్తూ నడుస్తుండగా, కాలు మడతబడి కిందపడగా, అతని తలకు ఆ మూలనున్న బల్ల గట్టిగా తగిలింది. అక్కడే చతికిలబడి, తల రుద్దుకుంటూ ఉండగా, అతని దృష్టి అడుగు అరలో ఉన్న పుస్తకాలమీద పడి, అందులో ఒక పుస్తకం తీసి, యథాలాపంగా పేజీలు తిరగేస్తూ చదవటం మొదలుపెట్టి, గంటన్నరలో ఆ పుస్తకం పూర్తిగా చదివేశాడు. ఇదంతా అతని భార్య గమనిస్తూనే ఉంది. అతను ఆమూలాగ్రం చదివిన పుస్తకం మహా పండితులకే సులభంగా అర్థంకాని బాబా రచించిన

ధ్యానవాహిని. చదివేసిన తరువాత తల పైకెత్తి తన భార్యకేసి చూస్తూ, “ఈ సాయిబాబా బ్రతికున్నాడా?” అని అడిగేడు. “నిక్షేపంగా ఇండియాలో సజీవంగా ఉన్నారు” అంది. “మన సెయింట్ లూయీలో భజనలు, సత్సంగాలు జరిగే సాయి సెంటర్ ఉందా?” అని అడిగేడు. “ఉంది, వస్తా అంటే తీసుకువెడతాను” అంది. తప్పకుండా వస్తానన్నాడు. మూర్ భజనలంటే ఇష్టపడటంలో ఆశ్చర్యం లేదు. అతను చిన్నప్పుడు చర్చి కోయిల్లో పాల్గొనేవాడు.

ఇంతకీ ఆమెకి ఆశ్చర్యం కలిగించిందేమిటంటే, అంత కష్టతరమైన పుస్తకాన్ని గంటన్నరలో ఏకబిగిన ఎలా చదవగలిగేడు? ఓ గంట తర్వాత తన నల్లజాతి గ్యాంగు సభ్యులు మళ్ళీ వస్తే, చివాట్లు పెట్టి తన ఇంటికి రావద్దని గెంటేశాడు. ఆమె అతనిని సెయింట్ లూయీలో ఉన్న సాయి సెంటర్కి తీసుకెళ్ళింది. అనాటినుంచి శ్రద్ధగా అక్కడ జరిగే భజన కార్యక్రమాల్లోనూ, ఆధ్యాత్మిక సత్సంగాల్లోనూ, దీనజన సేవాకార్యక్రమాల్లోనూ పాల్గొనటం ప్రారంభించేడు. ఆ సెంటర్లో తెల్లవాళ్ళు, నల్లవాళ్ళు ఉండటంచేత అతను తెల్లవాళ్ళను ద్వేషించటం మానుకుని అన్యోన్యంగా ఉంటున్నాడు. కొన్ని నెలల తరువాత అంతవరకు ఆ సెంటర్ని నడుపుతున్న వ్యక్తి ఆ ఊరు విడిచిపెడుతూ, హార్మోనియం, మృదంగం, తదితర సంగీతవాద్యాలు, బాబా ఫోటో మొదలైన భజనకు అవసరమైన పరికరాలు మూర్కి అప్పగించి ఇక మీద ఆ సెంటర్ని నడిపే బాధ్యత తీసుకొమ్మని అర్థించాడు. సరేనన్నాడు మూర్. అయితే, ఆ ఇల్లు ఖాళీ చేయవలసి వచ్చింది.

ఈ సెంటర్ని తన ఇంటికే తరలించుకోవడానికి ఒక పెద్ద ప్రతిబంధకం పైఅంతస్తులో ఉన్న నీగ్రోజాతి గ్యాంగ్లీడర్. అతడు పరమ దుర్మార్గుడు, నాస్తికుడు. ఇలా ఆలోచించుకుంటూ మూర్ దంపతులు సాయి సెంటర్నుండి సాయంత్రం ఇంటికి తిరిగి వస్తుంటే, తమ ఇంటి ముందర ఒక బ్రక్ ఆగి ఉంది. పోలీసులు తన ఇంటిని సోదా చెయ్యడానికి వస్తున్నారేమోనని భయపడ్డాడు. తీరా ఇంటికొచ్చేటప్పటికి, ఆ గ్యాంగ్ లీడర్ తన గది ఖాళీ చేసి వెళ్ళిపోతున్నట్లు వార్త చెప్పేడు. ఆ

తర్వాత సాయి సెంటర్ తమ ఇంటి పైగదిలో ప్రారంభించి, క్రింద గదిలో మూర్ దంపతులుంటూ, ద్విగుణీకృత నూతనోత్సాహంతో తమ కార్యక్రమాలు కొనసాగిస్తూ వచ్చేరు.

తన భర్త బ్యాంకు దోచే పథకం విఫలమవ్వడం, మూర్ క్రిందపడగా తలకి దెబ్బ తగలడం, యాదృచ్ఛికంగా ధ్యానవాహిని చదవటం, ఆశ్చర్యంగా అతనిలో పరివర్తన రావటం, సాయి సెంటర్ను తమ ఇంటికి తరలించటం, తన భర్తలో తెల్లవాళ్ళపట్ల ద్వేషభావం తొలగిపోవటం, సర్వం బాబా సంకల్పంవల్లనే జరిగేయని త్రికరణశుద్ధిగా మూర్ భార్య నమ్మింది.

సెయింట్ లూయీనుంచి ప్రశాంతి నిలయం వచ్చిన ఒక వృద్ధ భక్తురాలు మూర్ అనే నీగ్రో భక్తుడు ఇక్కడకు వచ్చి బాబాను దర్శించుకోవాలని అనుకుంటుంటే, అతని ప్రయాణం ఖర్చులు తానిచ్చినట్లు కస్తూరిగారితో చెప్పగా, అతడు వచ్చి దర్శనం లైనులో కూర్చుని ఉండగా బాబా అతనితో, “నీకేమి కావాలి?” అని అడిగితే అతడు ఏ ప్రాపంచిక కోరికలూ కోరకుండా, “విభూతి” అన్నాడట. స్వామి ఏడెనమందుగురు విదేశీ భక్తులతో ఇతనిని కూడా ఇంటర్వ్యూకి పిలిచేరటం. ఆఖరున ఇతని చొక్కా పైకెత్తి విభూతి సృష్టించి దాన్ని ఇతని ఛాతీపైన రుద్దేరటం, ఆ గ్రూపులో వాళ్ళు చెప్పారు” అన్నారు కస్తూరిగారు. దుష్ట సహవాసాలతో చెడిపోతున్న అతను, తను తెచ్చుకున్న ధ్యానవాహిని పుస్తకం చదవటంవల్ల పరివర్తన పొందేడని అతని భార్య చెప్పిందని ఆ వృద్ధురాలు కస్తూరిగారితో అన్నది. అప్పుడు కస్తూరిగారు, “అతను ధ్యానవాహిని చదివినా, ఉపనిషద్వాహిని చదివినా అతనిలో ఆ మార్పు వస్తుంది. ఎందుచేతనంటే, అతడు ఆ పుస్తకంలో చదివినది అందులో ఫ్రింటయిన వాహిని కాదు. బాబా సంకల్పంవల్ల ఆ క్షణంలో ఆ పుస్తకంలో అతను చదివినది అతనికి ఎటువంటి ప్రబోధ అవసరమో అది. ఆ ప్రబోధ ఎలా ఉంటే అతడు ఆసక్తితో చదువుతాడో దాన్నే అతని కళ్ళకు కనబడేలాగ చేస్తారు, స్వామి. ఇలాగ చాలామందికి జరిగిందని మరికొందరి అనుభవాల్ని కస్తూరిగారు ఆమెకు చెప్పేరటం.

(సశేషం)

సాయి భగవానుని జయంతి వేడుకలు

దివి చతుర్వేది

విశ్వమానవ కల్యాణానికి ప్రతీక అయిన శ్రీ సీతారామ కల్యాణంతో, రథోత్సవంతో ప్రశాంతి నిలయంలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి జయంతి వేడుకలు నవంబరు 18 ఉదయం ప్రారంభమయ్యాయి. సాయికుల్యంత్ హాలులో ఏర్పాటు చేసిన తాత్కాలిక వేదికను శ్రీ సీతారాముల విగ్రహాలు అలంకరించాయి. ఉదయం 7.30 లకు కల్యాణోత్సవం ప్రారంభమైంది. ఆ సమయంలో వేదిక సమీపంలో హోమాన్ని నిర్వహించారు. పూర్ణాచుతి తరువాత సంప్రదాయానుసారంగా శ్రీ సీతారాముల విగ్రహాలను, రథంలో వేణుగోపాలస్వామి విగ్రహాన్ని గోపురద్వారం నుండి శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజు కల్యాణ మండపం వరకు ఊరేగించారు.

ఈలపాట: ఆ రోజు సాయం సమయంలో శ్రీ శివ ప్రసాద్ భక్తి గీతాలను, కృతులను సమర్పించారు. వీరి సుస్వరము నుండి వెలువడిన ఈలద్వారా ప్రాచుర్యంలో ఉన్న కృతులు, గీతాలు - “బంటురీతి కొలువు”, “ఎందరో మహాసభావులు”, “ప్రేమముదిత మనసె కహో” భక్తులను అలరించాయి.

అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయం, హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థులు మరియు ఫ్రైమరీ స్కూలు బాలలు ‘భక్తిభావప్రవాహం’ నృత్యరూపకం సమర్పించారు. ఈ రూపకమునకు నవ విధ భక్తిమార్గాలు ప్రధానాంశం.

మహిళా దినోత్సవం

నవంబరు 19వ తేదీన ఉదయం గం 8 లకు శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు వేదమంత్రాలను పఠించారు. సాయిమాతను శ్లాఘిస్తూ బ్రాస్ బ్యాండుపై గీతాలను వినిపించారు. శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ బ్రస్టు మేనేజింగ్ బ్రస్టీ శ్రీమతి చేతనారాజు మహిళా దినోత్సవ ప్రాముఖ్యాన్ని వివరించారు.

ప్రేమసామ్రాజ్యాన్ని నిర్మించిన అవతార పురుషులు భగవాన్ బాబావారు అని ప్రస్తుతిస్తూ, వారివలె అత్యంత విశిష్టమైన దివ్య జీవితాన్ని గడిపినవారు మానవాళి చరిత్రలో లేరని, కనీసం ఆ స్థాయికి సమీపంగా వచ్చిన వారుకూడా లేరని చెప్పారు. అనంతరం, ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ బ్రస్టు చేపట్టిన సేవా కార్యక్రమాలను వివరించారు.

గతంలో మహిళా దినోత్సవమురోజున స్వామి ఇచ్చిన సందేశముయొక్క వీడియోను ప్రదర్శించిన అనంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్యప్రబోధముల ఆధారంగా ఒక చర్చావేదికను నిర్వహించారు. ఈ చర్చకు శ్రీమతి చేతనారాజు సంధాన కర్తగా వ్యవహరించారు. ఆధునిక సమాజంలో మహిళలు వృత్తిపరమైన బాధ్యతలను, ఇంటి బాధ్యతలను నిర్వహించవలసిన ఆవశ్యకత ఏర్పడిందనీ, ఈ పరిస్థితులలో మహిళలు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను చర్చించారు. సాయి భక్తులైన మహిళలు సమర్థవంతంగా బాధ్యతలను నిర్వహించడమేకాక ఆధ్యాత్మికంగాకూడా పురోభివృద్ధిని సాధిస్తున్నారని ఈ చర్చావేదిక నిర్ధారించింది.

ఈ చర్చానంతరం పుట్టపర్తి, సమీప గ్రామాలకు చెందిన 500 మంది బాలలు ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ బ్రస్టునుండి బహుమతులు అందుకున్నారు. యాభైమంది మహిళలు సేనిటేషన్ కిట్స్ కు సంబంధించిన తాళంచేతులను స్వీకరించారు. తదుపరి అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు సంకీర్తన చేశారు.

ఆరోజు సాయం సమయంలో ఫ్రైమరీ స్కూలు బాలల రుద్ర ప్రవచనానంతరం ప్రియా సిస్టర్స్ గా పేరొందిన షణ్ముఖప్రియ, హరిప్రియ కర్ణాటక బాణీలో గానం చేశారు. బాలికలు బ్యాగ్ పైపర్ బ్యాండుపై గీతాలను వినిపించారు. తదుపరి శ్రీ సత్యసాయి ఫ్రైమరీ స్కూలు బాలలు ‘సాయికథ’ సంగీత నృత్య నాటికను సమర్పించారు. ఈ

నాటికలో శ్రీ సత్యసాయి అవతార ఆవిర్భావం నుండి జరిగిన కొన్ని లీలావిశేషాలను ప్రదర్శించారు.

భజన సంధ్య

నవంబరు 20వ తేదీన ప్రఖ్యాత హిందుస్తానీ సంగీత విద్వాంసురాలు పద్మాజీ ఘెనానీ జోగ్లేకర్ “మంగళ చరణా గజాననా”తో గణేశునికి వందనములు సమర్పించి, భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

నవంబరు 21వ తేదీన మలేషియా నుండి వచ్చిన చాంగ్ చూసేన్ అలియాస్ సాయి మదన మోహన కుమార్ తెలుగు, తమిళ భాషలలో కర్ణాటక బాణీలో భక్తిగీతాలను పాడారు. చైనా సంతతికి చెందిన వీరు భారతీయ భాషలలో అలవోకగా త్యాగరాజ, పురందరదాస, మాణిక్యవాచకర్ కీర్తనలను పాడి సభాసదులను మెప్పించడం విశేషం. ఇది వారి అకుంత దీక్షకు, స్వామి అనుగ్రహానికి నిదర్శనం. వీరు ‘పద్మవిభూషణ్’ డి.కె. పట్టమూళ్ శిష్యులు.

హాస్పిటల్ వార్షిక దినోత్సవం

భగవాన్ బాబావారి ఆశీస్సులతో 1991లో పుట్టపర్తిలో శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ వెలిసింది. 22వ వార్షికోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని నవంబరు 21వ తేదీన హాస్పిటల్ సిబ్బంది స్వామి సన్నిధిలో, “ఎటర్నల్ డే” వీడియో కార్యక్రమాన్ని ప్రదర్శించారు. ఈ ప్రదర్శన ఒక వినుత్తుమైన ప్రయత్నం. శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ తన ఆత్మకథను వివరించడం విశేషం. వైద్య సేవలను పవిత్ర భావంతో, ధనాపేక్ష లేకుండా అందిస్తే, హాస్పిటల్ వైద్యాలయంగా భాసిస్తుందనీ, సేవ ఆధ్యాత్మిక సాధనగా రూపాంతరము చెందుతుందని స్వామి చెప్పారు. శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ ఈ ఆదర్శానికి ప్రతీక అని వీడియో ప్రదర్శన తెలియజేసింది. ఈ ప్రదర్శనకు ముందు హాస్పిటల్ డైరెక్టర్ డా॥ వోలేటి చౌదరి భగవాన్ బాబావారి దివ్యత్వాన్ని ప్రస్తుతం చేసే లీలా విశేషాలను స్వీయానుభవాలద్వారా వివరించారు. స్వామి సన్నిధికి వచ్చిన తరువాత తాను అహంకారం విడనాడి అంకితభావంతో, భక్తితో సేవ చేసే వైద్యనిపుణునిగా మారానని చెప్పారు. స్వామికి, కార్డియాక్ సర్జన్కి

(హృద్రోగ శస్త్ర చికిత్సా నిపుణుడికి) ఉన్న భేదాన్ని వివరించారు. సర్వజ్ఞులు, సర్వశక్తిమంతులు అయిన స్వామి తాము కార్డియాక్ సర్జన్‌నని ఎన్నడూ తలచరనీ, అయితే కార్డియాక్ సర్జన్ మాత్రం తానే దైవమని భావిస్తాడని అన్నారు. వైద్యనిపుణుడు తాను కేవలం నిమిత్తమాత్రుడనని, తనద్వారా ఆ దైవమే చికిత్స చేస్తున్నాడని విశ్వసిస్తే తన సంకుచితమైన వ్యక్తిత్వం సడలిపోయి ఆ స్థానంలో దివ్యత్వమే అవిష్కృతమవుతుందన్న భావాన్ని డా॥ వోలేటి తన ప్రసంగంలో వ్యక్తం చేశారు.

స్నాతకోత్సవం

పరిగణిత విశ్వవిద్యాలయమైన శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ 32వ స్నాతకోత్సవానికి భారత ప్రధానికి సాంకేతిక సలహాదారులైన డా॥ శామ్‌పిట్రోడా ముఖ్య అతిథిగా వేంచేశారు. నవంబరు 22వ తేదీన ఉదయం గం 10 లకు విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు బ్యాండు వాదనతో యజుర్మందిరంనుండి సాయికుల్యంత్ హాలుకు రాగా వెనువెంట రిజిస్ట్రార్ లాంఛనప్రాయమైన గదను ధరించి కుల్యంత్ హాలులోకి ప్రవేశించారు. కుల్యంత్ హాలులో ఏర్పరచిన వేదికపై శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ వ్యవస్థాపక దివ్య ఛాన్సలర్ అయిన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారికొరకు ఒక సింహాసనాన్ని ఉంచారు. వేదికపై ముఖ్య అతిథి డా॥ శామ్‌పిట్రోడా, ఛాన్సలర్ జస్టిస్ వెంకటాచలయ్య, వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రొ॥ శశిధర ప్రసాద్, పూర్వ వైస్ ఛాన్సలర్లు, ఎకడమిక్ కౌన్సిల్ మెంబర్లు, అధికారులు ఆసీనులయ్యారు.

వేద ప్రవచనానంతరం వైస్ ఛాన్సలర్ స్నాతకోత్సవ ప్రారంభ ప్రకటన చేయమని భగవాన్ బాబావారిని ప్రార్థించారు. బాబా స్వరంలో “ఐ డిక్లేర్ ది కాన్వోకేషన్ ఓపెన్” అని వినపడగానే విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు, భక్తులు హర్షాన్ని తెలియజేశారు.

వైస్ ఛాన్సలర్ ముఖ్య అతిథిని, ప్రస్తుత ఛాన్సలర్‌ను సభాసదులకు పరిచయం చేసి, గత సంవత్సరంలో విశ్వవిద్యాలయం సాధించిన ప్రగతిని వివరించారు. 2012-2013 విద్యాసంవత్సరంలో న్యూక్లియర్ మెడిసిన్‌లో ఎమ్.టెక్. కోర్సును ప్రారంభించామని,

త్వరలో ఎమ్.సి.ఎ. కోర్సును, సంగీతంలో ఒక కోర్సును, సెంటర్ ఫర్ ఎడ్వాన్స్డ్ స్టడీస్‌ను ప్రారంభిస్తామన్నారు. విలువల ఆధారంగా విద్యను అందించాలనే మహత్తరమైన సంకల్పంతో స్వామి ఈ విశ్వవిద్యాలయాన్ని స్థాపించారన్నారు. ఇక్కడి విద్యార్థులు తమను తాము చక్కదిద్దుకొని ప్రేమ, సమరస భావములద్వారా సామాజిక పరివర్తన కోసం కృషి చేయాలన్నది స్వామి ఆకాంక్ష అన్నారు.

తదుపరి, కంట్రోలర్ ఆఫ్ ఎగ్జామినేషన్స్ శ్రీ జి.ఎస్. రంగరాజన్ విద్యార్థులచే స్నాతకోత్సవ ప్రతిజ్ఞ చేయించారు.

ఈ సంవత్సరం 391మంది పట్టాలనందుకున్నారు. వారిలో 24 మంది బంగారు పతక గ్రహీతలు. ఐదుగురు డాక్టరల్ డిగ్రీలను అందుకున్నారు.

ముఖ్య అతిథి డా॥ శామ్ పిట్రోడా ఈ విశ్వవిద్యాలయంలో నమ్మశక్యం కానంత ప్రశాంతత, స్ఫూర్తి, శక్తి నెలకొని ఉన్నాయన్నారు. తనతోపాటు పనిచేసే బృందంలో ఉన్న సాయి పూర్వ విద్యార్థి (2008 ఎమ్.బి.ఎ. బ్యాచ్) శ్రీ వికాస్ బగ్రీ గురించి డా॥ పిట్రోడా ప్రత్యేకంగా చెప్పారు. శ్రీ బగ్రీ ఉన్నత వ్యక్తిత్వం విలువలకు ఈ విశ్వవిద్యాలయం ఎంత ప్రాధాన్యమిస్తున్నదో తెలియ జేస్తున్నదన్నారు. భారత దేశం లౌకిక వాదంతో, ఏకాత్మ భావంతో ధీరోదాత్తమైన దేశంగా ఎదిగి ప్రపంచ దేశాలకు నాయకత్వం వహించే స్థాయికి చేరుకోవడానికి సాయి విద్యార్థులు కృషి చేయాలని పిలుపు నిచ్చారు.

ఛాన్సలర్ జస్టిన్ వెంకటాచలయ్య జ్ఞానం ప్రచండమైన శక్తికి మూలమని, విశ్వవిద్యాలయాలు మేధోసంపత్తికి నిలయాలని చెబుతూ, మానవుడు జ్ఞానంతోపాటు విచక్షణను కూడా పెంపొందించుకోవలసిన ఆవశ్యకత ఉన్నదన్నారు. పోటీతత్వం, వినూత్న విధానముల ఆవిష్కరణ నేటి ప్రపంచంలో మానవుని ఉనికికి అత్యంత కీలకమైన అంశాలన్నారు. విజ్ఞానశాస్త్రం, ఆధ్యాత్మికత, విద్య, మనోవికాసముల అర్థవంతమైన ఏకత్వం మనకు ఆవశ్యకములన్నారు. మత విశ్వాసములపట్ల ఉత్సాహం చూపించటం, విజ్ఞానశాస్త్ర విషయాలలో ప్రతిభను సాధించటం మానవుని సమగ్రాభివృద్ధికి తోడ్పడేవిగా ఉండాలన్నారు. అట్టి అభివృద్ధికి దూరదృష్టి, వివేకముల

5 తోడ్పాటు ఉండాలన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత

విద్యాసంస్థ ఉత్తమ విద్యను అందించటంతోపాటు మనిషిని మనీషిగా తీర్చిదిద్దే ప్రయోగశాలగా భాసిల్లుతున్నదన్నారు.

అనంతరం, వ్యవస్థాపక దివ్యఛాన్సలర్ భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి ప్రసంగాన్ని ప్రసారం చేశారు. భగవాన్ విద్యకు సంబంధించిన ఐదు అంశాలను దృష్టిలో ఉంచుకోవాలన్నారు. అవి 1. ఏది యథార్థమైన విద్య? 2. ఎట్టి విద్యను సముపార్జించాలి? 3. విద్యావంతుడు అనే పద ప్రయోగానికి కొలమానమేమిటి? 4. ఎటువంటి విద్య మానవుని అభ్యున్నతికి తోడ్పడుతుంది? 5. ప్రస్తుతం అమలులో ఉన్న విద్యావిధానం ఏమేరకు ప్రయోజనకారిగా ఉన్నది? శీలము, సంస్కృతి విద్యార్థులకు ఆవశ్యకము లన్నారు, భగవాన్. ఇవి వాస్తవమైన, ప్రయోజనకారియైన జ్ఞానాన్ని అర్జించడంద్వారా అలవడుతాయన్నారు. విలువలతోకూడిన విద్య 'ఎడ్యుకేర్' మానవునిలో అంతర్లీనంగా ఉన్న దివ్యత్వాన్ని ఆవిష్కరిస్తుంది అన్నారు.

సాయికృష్ణ పురస్కార ప్రదానం : పరిశోధనలో ప్రతిభను చూపించిన శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ అధ్యాపకులకు ఛాన్సలర్ జస్టిన్ వెంకటాచలయ్య సాయికృష్ణ పురస్కారాలను ప్రదానం చేశారు. డా॥ సాయి సతీశ్, అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్ (కెమిస్ట్రీ), డా॥ ఆర్. ప్రభాకర రావు, అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్, హెడ్, (ఎకనామిక్స్), ప్రొఫెసర్ రాజేశ్వరీ పటేల్ (ఇంగ్లీషు) ఈ పురస్కారాలను అందుకున్నారు.

'సాయికథామృతం' - స్నాతకోత్సవ నాటిక : శిరిడీ బాబావారి అవతార కాలంలో జరిగిన ఒక సంఘటన ఈ నాటికకు నాంది. బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని ఆశించిన ఒక ధనవంతుడు శిరిడీ సాయిబాబావారిని ఆశ్రయిస్తాడు. అతనికి గుణపాఠం నేర్పడానికై బాబా ఐదు రూపాయలు అత్యవసరంగా కావాలని ఆ సమయంలో తనదగ్గరకు వచ్చిన భక్తులను కోరతారు. ఆ ధనవంతుని జేబులో ఐదు రూపాయల నోట్లు దండిగా ఉన్నాయి కానీ, ఒక్క నోటు కూడా ఇవ్వటానికి అతడు సంసిద్ధంగా లేడని బాబాకు తెలుసు. వైరాగ్యం, త్యాగభావం లేకమాత్రం కూడా లేని వ్యక్తికి బ్రహ్మజ్ఞానం ఎలా లభిస్తుందని బాబా అతనికి బోధించి కనువిప్పు కలిగిస్తారు. ఈ నాటికలో మరొక అంశం అభ్యాసం సత్ఫలితాన్ని ఇస్తుందని తెలియజేసింది.

ఒక దేశ ప్రధాన మంత్రి స్వలాభాపేక్షతో, దురుద్దేశంతో ఒక వ్యక్తిని బ్రహ్మజ్ఞానిగా నటించమని ఆదేశిస్తాడు. కైవల్య అన్న పేరుగల ఆ వ్యక్తికి ప్రధాన మంత్రి ఆదేశాలను ఆచరించే ప్రయత్నంలో ఎన్నో సద్విషయాలను తెలుసుకోవలసిన అవశ్యకత ఏర్పడుతుంది. ఆ ప్రయత్నం అతనిలో పరివర్తన తీసుకొని వస్తుంది. శ్రద్ధ, సహనము భగవదనుగ్రహప్రాప్తికి, బ్రహ్మజ్ఞానప్రాప్తికి తోడ్పడుతాయని ఈ నాటిక సందేశం.

జన్మదినోత్సవం

నవంబరు 23వ తేదీన ప్రపంచవ్యాప్తంగా సాయి భక్తులు భగవాన్ బాబావారి జన్మదినోత్సవ వేడుకలలో ఆనందోత్సాహాలతో, భక్తిశ్రద్ధలతో పాల్గొన్నారు. ప్రశాంతి నిలయంలో ఉదయం గం 8 లకు వేద పఠనానంతరం విద్యార్థులు శ్రీ సత్యసాయి అవతార వైభవాన్ని గానం చేశారు. అనంతరం, భగవాన్ బాబావారి 50వ జన్మదినోత్సవ వీడియో కార్యక్రమాన్ని ప్రదర్శించారు.

తదుపరి ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్ ముఖ్య అతిథి డా॥ కిల్లి కృపారాణిగారిని సభికులకు పరిచయం చేశారు. వీరు కేంద్రమంత్రి మండలిలో కమ్యూనికేషన్ మరియు ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ విభాగంలో స్టేట్ మినిష్టర్. స్వామి దివ్యస్మృతికి చిహ్నంగా భారత తపాలా శాఖవారు ముద్రించిన భగవాన్ బాబావారి చిత్రముతో కూడిన తపాలా బిళ్ళను, మొదటి రోజు కవరును కృపారాణిగారు విడుదల చేశారు. ఈ కార్యక్రమానికి ఆంధ్రప్రదేశ్ మంత్రిమండలి సభ్యులు డా॥ జె. గీతారెడ్డి, శ్రీ రఘువీరా రెడ్డి హాజరయ్యారు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఎస్.ఎస్. నాగానంద్ వార్షిక నివేదికలోని ముఖ్యాంశాలను వివరించారు. ట్రస్టు చేపట్టిన రక్షిత మంచినీటి పథకాన్ని ప్రస్తావించారు. ముఖ్య అతిథి డా॥ కృపారాణి తెలుగులో ప్రసంగించారు. అనంతమైన ప్రేమసాగరమే భగవాన్ బాబా అన్నారు. స్వామి గౌరవార్థమై పోస్టల్ స్టాంపును విడుదల చేసే కార్యక్రమంలో తాను పాల్గొనటం ఎంతో అదృష్టంగా భావిస్తున్నానన్నారు. వీరి ఉపన్యాసానంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్య ప్రసంగాన్ని ప్రసారం చేశారు. బాబావారి దివ్య భాషణ

సత్యావిష్కరణపై కొనసాగింది. విజ్ఞానశాస్త్రము బాహ్య దృష్టికి, ఆధ్యాత్మికత ఆత్మావలోకనానికి సంబంధించినవి అన్నారు. బాహ్యదృష్టితో యథార్థాన్ని గుర్తించటం సాధ్యం కాదన్నారు. త్వరలోనే వైదిక సంస్కృతియొక్క పునరుద్ధరణ జరుగుతుందని ఉద్ఘాటించారు.

ప్రసాద వితరణ అనంతరం గం 11 లకు మంగళ హారతి నిచ్చారు. భక్తులందరికీ ప్రశాంతి నిలయంలో నార్ట్ బ్లాక్ వద్ద ఆశ్రమ నిర్వాహకులు భోజనం ఏర్పాటు చేశారు.

ఊయల మహోత్సవం : జన్మదినోత్సవం రోజున సాయం సమయంలో భక్తులు భగవాన్ బాబావారి దివ్య చిత్తరువును ఊయలలో ఉంచి ఊపుతూ సంకీర్తన చేశారు. ముందుగా భారత దేశంలో, విదేశాలలో ఉన్న సాయి సంస్థలు చేపట్టిన వివిధ సేవాకార్యక్రమాల నివేదికలను సాయిసంస్థల నిర్వాహకులు స్వామి దివ్య చరణాల చెంత సమర్పించారు. తదుపరి వర్ధమాన గాయకులు భరత్ సుందర్, సాయి భక్తులకు సుపరిచితులైన మల్లాది సోదరులు తమ గానంతో భక్తులను అలరించారు. జన్మదినోత్సవ గీతం “భగవానుడు పుట్టిన పండుగ పఠమ శివుడు పుట్టిన పండుగ” ప్రత్యేక ఆకర్షణగా నిలిచింది.

సాయి సింఘనీ ఆరెస్టా : ఐరోపా, అమెరికా, ఆసియా ఖండాల నుండి వచ్చిన 30 మంది పాశ్చాత్య సంగీత విద్వాంసులు నవంబరు 24వ తేదీన భగవాన్ జన్మదిన వేడుకలలో భాగంగా సాయి సింఘనీ ఆరెస్టాను సమర్పించారు. ఈ సింఘనీ సభ్యులు గతంలో పలుమార్లు స్వామి సన్నిధిలో సంగీత విభావరులను నిర్వహించారు.

నవంబరు 25వ తేదీన ప్రశాంతి కౌన్సిల్ చైర్మన్ డా॥ నరేంద్రనాథ రెడ్డి తమ ప్రసంగంలో ‘చావు పుట్టుకలు లేని శాశ్వతుడు...’ అన్న పద్యసూక్తిని ఉటంకిస్తూ భగవాన్ మనతో గతంలో ఉన్నారు, ప్రస్తుతం మనతోనే ఉన్నారు, ఇకముందుకూడా మనతోనే ఉంటారని మనము గ్రహించాలన్నారు. అవతార పురుషునిపట్ల సాధువులు, సత్పురుషులు, ఋషులు మాత్రమే సరియైన అవగాహన కలిగి ఉంటారని చెబుతూ లాస్ ఏంజెలిస్ కు చెందిన తన స్నేహితుడు రాబర్ట్ బొజ్జానీ అనుభవాన్ని వివరించారు. వారు మొదటిసారిగా పుట్టపర్తికి బయలుదేరినప్పుడు

మార్గమధ్యంలో కలకత్తాలో దిగి ఆనందమయిమా దర్శనం చేసుకున్నారు. తాను పుట్టపర్తికి వెడుతున్నట్లు బొజ్జానీ చెప్పగానే ఆనందమయిమా ఎంతో ఆనందించి, స్వామిని పరిపూర్ణావతారమని కొనియాడారని చెప్పారు. మనలో అంతర్లీనంగా ఉన్న దివ్యత్వాన్ని ఆవిష్కరింపజేసుకోవడానికి సాయి సేవాసంస్థలలో పనిచేయటం తోడ్పడుతుందని డా॥ రెడ్డి అన్నారు. దాదాపు 123 దేశాలలో 2000లకు పైగా సాయి కేంద్రాలున్నాయని, అవి విద్య, వైద్య, సమాజ సేవ, ఆధ్యాత్మికరంగాలలో గణనీయమైన సేవలను అందిస్తున్నాయన్నారు. టెక్సాస్ లోని హ్యూస్టన్ నగర మేయర్ స్వామి సమాధి నొందిన రోజయిన ఏప్రిల్ 24వ తేదీని “యునివర్సల్ లవ్ మరియు యూనిటీ” రోజుగా ప్రకటించారన్నారు. హెయ్టీ దేశపు మినిస్ట్రీ ఆఫ్ సోషల్ సర్వీసెస్ ఆ దేశపు సాయిసంస్థను అత్యున్నతమైన సేవాసంస్థగా గుర్తించి, పురస్కారాన్ని ప్రదానం చేసిందని చెప్పారు. అక్కడ భూకంపం సంభవించినప్పుడు సాయిసంస్థ నిరాశ్రయులైన బాలలను చేరదీసి సేవలను అందించినది తెలియజేశారు. డా॥ రెడ్డి ఇటీవల జరిగిన ఒక అద్భుతాన్ని వివరించారు.

ఆరు నెలల క్రితం హెయ్టీ దేశమందలి పోటోప్రెస్ నగర మేయర్ అక్కడి సాయి కేంద్రాన్ని సందర్శించి, ఆ కేంద్రాన్ని అద్దె భవనంలో నడుపుతున్నట్లుగా తెలుసుకొని, ఆ అద్దెను తానే భరిస్తానని చెప్పారు. ఇంతలో కేంద్ర నిర్వాహకులు ఆ కేంద్రానికి వచ్చే మార్గం గుంతలతో నిండి ఉంది, మంచి రోడ్డు వేయటానికి సహాయం చేయగలరా అని అడుగగా, ప్రభుత్వ ఖజానాలో నిధుల కొరత ఉన్నది కాబట్టి, రోడ్డు వేయడానికి వీలుకాదు అని మేయర్ సమాధానమిచ్చారు. అయితే కొద్ది రోజుల క్రితం నవంబరు 15వ తేదీన ఆ మేయరు సాయికేంద్ర నిర్వాహకులతో తనకు స్వామి స్వప్నదర్శనమిచ్చారని, స్వామి ఆ గతుకుల రోడ్డుపై నడుస్తూ ఎందరికో సేవ చేయటం తాను చూశానని, ఆ రోడ్డును చక్కగా తీర్చిదిద్దవలసిన బాధ్యత తనపై ఉన్నదని చెప్పి, ఆ మరుసటి రోజే ట్రాక్టరును పంపించి రోడ్డు నిర్మాణాన్ని చేపట్టారని డా॥ రెడ్డి చెప్పారు. స్వామి అనుగ్రహం ఎప్పుడు ఎవరిమీద ఏరీతిగా ప్రసరిస్తుందో మనము చెప్పలేము. ఎవరు భక్తులో

ఎవరు కాదో చెప్పడానికి వీలుకాదు అన్నారు. స్వామి ఎవరిలోనైనా స్పందన కలిగించి భక్తిమార్గంలో ప్రవేశపెట్టవచ్చునన్నారు.

వీణావాదన : డా॥ రెడ్డి ప్రసంగానంతరం శ్రీమతి సరస్వతీ రాజగోపాలన్ వీణపై భక్తిగీతాలను వినిపించారు. వీరు నేషనల్ వీణా ఫౌండేషన్ వ్యవస్థాపక సభ్యులు, కలైమామణి (2006) పురస్కార గ్రహీత.

దీపావళి

గుజరాత్ సాయి భక్తులు ప్రశాంతి నిలయంలో నవంబరు 3వ తేదీన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. ముందుగా గుజరాత్ రాష్ట్ర సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు వారు చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాలను వివరించారు. తదుపరి శ్రీ సత్యసాయి స్కూల్, సూరత్ బాలికలు, “దేవతల ఆగమనం” అన్న ఇతివృత్తం ఆధారంగా నర్తించారు. అనంతరం, గుజరాత్ సాయి యువత సభ్యులు, బాలవికాస్ బాలలు సంయుక్తంగా సమర్పించిన సంగీత నృత్యనాటిక మానవుడు కర్మబద్ధుడని తెలియజేసింది.

గుజరాత్ నూతన సంవత్సర వేడుకలు

నవంబరు 4వ తేదీన గుజరాత్ నుండి వచ్చిన భక్తులు నూతన సంవత్సర వేడుకలను జరుపుకున్నారు. తదుపరి సూరత్ పార్క్ థియేటర్ కు చెందిన ప్రఖ్యాత నటులు, దర్శకులు శ్రీ యాజ్ఞి కరంజియా జోరాష్ట్రీయన్ మతాన్ని గురించి, ఆ మతాన్ని అనుసరించేవారికి గుజరాత్ రాష్ట్రంతో ఉన్న అనుబంధాన్ని తెలియజేశారు. హిందూ, జోరాష్ట్రీయన్ మతాలకుమధ్యగల సారూప్యతను వివరిస్తూ, భగవాన్ బాబావారి సందేశాలను ఉటంకించారు. మానవులు పుడమిపై నెలకొని ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రశాంతి నిలయమనే దివ్యధామాన్ని అవలోకిస్తే, అది వారి అభ్యున్నతికి దారితీస్తుంది అన్నారు. అనంతరం బాలవికాస్ బాలికలు ‘శివశక్తి ఉపాసన’ నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. నవసారి శ్రీ సత్యసాయి విద్యానికేతన్ విద్యార్థుల నృత్య నాటిక ‘అపోజిల్ ఆఫ్ లవ్’ నాటి సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలకు తలమానిక.

P

చిన్నకథ:

శుద్ధ అబద్ధ సాక్ష్యం

ఒక వ్యాపారి తన మిత్రునికి మూడు రత్నములిచ్చి మరుసటిరోజు వచ్చి తీసుకుంటానని చెప్పి వెళ్ళాడు.

మరునాడతడు వచ్చి తన రత్నములిమ్మని స్నేహితుని అడుగగా, “నీ రత్నములు నీకప్పుడే ఇచ్చేశాను. నా దగ్గర లేవు” అన్నాడు.

ఇతనిపై ఆ వ్యాపారి న్యాయస్థానములో అభియోగము తెచ్చాడు.

న్యాయాధికారి అతనిని పిలిచి, “ఓయీ! సెట్టి నీకిచ్చిన రత్నములు అతనికి నీవు తిరిగి ఇచ్చేశావా?” అని

అడిగాడు. “నాచేతికి అతడిచ్చినప్పుడు చూచి వెంటనే వాని రత్నములు వానికిచ్చేశాను దేవరా” అని జవాబిచ్చాడు.

“నీవిచ్చినప్పుడు చూసిన సాక్షులెవరైనా ఉన్నారా?” అని న్యాయాధికారి ప్రశ్నించగా, “ఒకరు కాదు, ముగ్గురు సాక్షులున్నారు. ఒక చాకలి, ఒక మంగలి, ఒక కుమ్మరి” అన్నాడు.

“అయితే వారిని విచారిస్తాను” అని పలికి

న్యాయాధికారి ఆ ముగ్గురినీ న్యాయ స్థానమునకు పిలిపించాడు.

“ఓరీ చాకలీ, రత్నాలని ఇతడా వ్యాపారికి ఇచ్చినప్పుడు, నీవు నేరుగా చూశావా?”

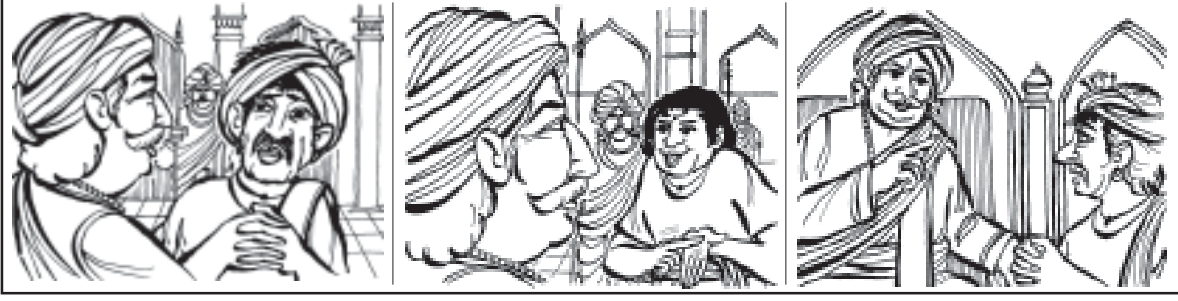
“నా కండ్లారా చూశాను బాబూ! ఇతడా రత్నములను చూచి అప్పుడే ఆ సెట్టిగారి చేతికిచ్చేశాడు.”

“అట్లయితే ఆ రత్నములు ఏ రంగులో ఉన్నాయో నీవు చెప్పగలవా?”

“రేపులో మేము బట్టలుతికే బండలవలె ఉన్నాయండీ.”

తదుపరి న్యాయాధికారి మంగలిని పిలిచి ప్రశ్నించాడు:

“నీవునూ ఆ రత్నములను ఇతడు ఆ వ్యాపారికి ఇవ్వడం కళ్ళారా చూశానని చెప్తున్నావు కదా! ఆ రత్నముల రంగు ఏమిటో చెప్పగలవా?”

“మేము కత్తి నూఱుకొనే సాసరాతివలెనున్నవి స్వామీ!”

తరువాత న్యాయాధికారి కుమ్మరి నుద్దేశించి, “నీవు కూడా ఆ రత్నములను ఇతను తిరిగి ఇవ్వడం చూశానంటున్నావు. వాటి రంగు ఏమిటో చెప్పగలవా?” అని ప్రశ్నించగా, “అచ్చంగా మేము కుండలు తీర్చునపుడు ఉపయోగించే గుండువలె ఉన్నాయండీ” అన్నాడు.

“సెభాష్! బాగా చెప్పారు. ఇక చాలు పొండి!” అంటూ న్యాయాధికారి ఆ ముగ్గురినీ పంపించేసి, దొంగ సాక్షుల్ని తెచ్చినందుకు ఆ వ్యాపారి మిత్రుణ్ణి గట్టిగా మందలించి, రత్నాలను వ్యాపారికి తిరిగి ఇప్పించాడు.

భగవంతుడు ఇట్టివాడు, అట్టివాడు, ఇట్లుంటాడు అట్లుంటాడు అని వర్ణిస్తూ, మా మతమే దేవుణ్ణి చక్కగా నిరూపించగల మతమని, ఆయా మతస్థులు చేసే ప్రచారం ఈ ముగ్గురు సాక్షుల మాటలవంటిదే! సర్వ మతముల సారమే సర్వేశ్వర స్వరూపము.

- డా.డా

చిత్రరచన: జి.వి. సత్యమూర్తి

SRI SATHYA SAI GENERAL HOSPITAL Prasanthi Nilayam -515134

Email: hrmgh@sssihms.org.in , Phone 08555-287256,
Fax 08555-289409

Applications are invited for the following posts:

Department of General Medicine : Post of Medical Officer :

Qualification : M.B.B.S and preferably with minimum three years of experience in the Department of General Medicine.

Department of Engineering : Post of an Engineer (Honorary / Regular Scale)

Qualification : B. Tech (Electrical/ Electronics) and preferably with minimum three years of experience .

Apply to the Medical Superintendent, Sri Sathya Sai General Hospital, Prasanthi Nilayam, with full Bio-data and a photograph immediately

Medical Superintendent

SRI SATHYA SAI INSTITUTE OF HIGHER LEARNING

(Deemed to be University)

ADMISSIONS NOTICE

Admissions for the Academic year commencing from 2 June 2014 are open for the following Programmes:

PROGRAMMES FOR WOMEN

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- B.Sc. (Hons.) in: Mathematics / Physics / Chemistry / Biosciences*
* leading to M.Sc. in Biosciences
- B.Sc. in Food Science & Nutrition / Food Technology
(leading to Postgraduate Programmes in respective subjects)
- B.Com. (Hons.)
- B.A.
- BBM

POSTGRADUATE PROGRAMMES

- M.A. (English Language & Literature)
- M.Sc. (Biosciences)
- M.Sc. (Food Science & Nutrition / Food Technology)

PROFESSIONAL PROGRAMMES

- B.Ed.
- M.Ed.

Application forms availability
1 Dec 2013 to 15 Feb 2014

Applications deadline
28 Feb 2014

PROGRAMMES FOR MEN

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- B.Sc. (Hons.) in: Mathematics / Physics / Chemistry / Biosciences
(leading to Postgraduate Programmes in respective subjects)
- B.Sc. (Hons.) in Economics
- B.A. (Hons.) in Economics
- B.Com. (Hons.) (leading to Master of Financial Management)
- BCA (leading to MCA - Master in Computer Applications)
- BBM
- B.A.

POSTGRADUATE PROGRAMMES

- M.A. (Economics)
- M.Sc. (Mathematics)
- M.Sc. (Chemistry)
- M.Sc. (Nanoscience & Nanotechnology)
- M.Sc. (Physics)
- M.Sc. (Biosciences)

PROFESSIONAL PROGRAMMES

- MBA
- M.Tech. (Computer Science)
- M.Tech. (Nuclear Medicine)
- M.Tech. (Optoelectronics and Communications)
- M.Tech. (Analytical Methods and Chemical Instrumentation)
- MBA (Finance)

Admissions tests & interviews
17-30 Apr 2014

Academic year 2014/15 begins
2 June 2014

For complete information and to
apply online, please log onto:

sssihl.edu.in

ELIGIBILITY FOR ADMISSIONS

Note: Certain courses have additional requirements apart from the ones listed below.

For complete details of Eligibility criteria for each programme, kindly go to the Admissions section of the **University website**.

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- Candidates should have completed 10 + 2 or 12 years of schooling of a recognized Board (e.g. CBSE), or equivalent thereof.
- Candidates should have passed or appeared for the Final / intermediate qualifying examination at the XII Standard level before the admissions test.
- At the XII Standard (X or XI Std. if the results of XII Std. are unpublished at the time of application), the candidate should have secured a minimum of 55% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined, including General English and languages.

POSTGRADUATE PROGRAMMES

- At the Bachelor's degree, candidates should have secured a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined, including General English and languages. If final year results are unpublished at the time of application, the aggregate in all the preceding Years / Semesters will be considered.
- Candidates should have passed or appeared for the Final year/Semester qualifying examination of the Bachelor's degree before 30 May 2014.

PROFESSIONAL PROGRAMMES

- At the Bachelor's degree, candidates should have secured a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined, including General English and languages. If final year results are unpublished at the time of application, the aggregate in all the preceding Years / Semesters will be considered.
- Candidates should have passed or appeared for the Final year/Semester qualifying examination of the Bachelor's degree before 30 May 2014.

NOTE

- Candidates who wish to apply for more than one programme, need to submit a separate application form for each programme.
- Eligible candidates will be short-listed by the University based on the marks in the qualifying examinations and will be called for the Admissions Test.
- The University follows the guidelines issued by the Govt. of India and the UGC with regard to Reservation of seats for SC/ST candidates. Further, SC/ST candidates are entitled to a relaxation of 5% marks, in the eligibility criterion.

Interested candidates may apply through either one of the following options:

- **WALK-IN:** Purchase applications (₹100) directly from the Office of the Registrar
- **POST:** Apply in writing to the Registrar, Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, Vidyagiri, Prasanthi Nilayam - 515 134, Anantapur District, A.P., along with an IPO or Bank Draft for ₹100 in favour of Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, payable at SBI, Prasanthi Nilayam/Puttaparthi. The name and complete postal address along with programmes for which application form is required should be clearly stated in BLOCK LETTERS on the reverse of the IPO/DD and also on the requisition letter.
- **ONLINE:** To apply online, visit: sssihl.edu.in

SATHYA SAI MIRPURI COLLEGE OF MUSIC

Vidyagiri, Prasanthi Nilayam – 515 134, Dist. Anantapur, Andhra Pradesh

ADMISSIONS NOTICE

FULL-TIME COURSES

FOUNDATION COURSE (2 years)	DIPLOMA COURSE (3 years)
<ul style="list-style-type: none">▪ Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla	<ul style="list-style-type: none">▪ Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla
Eligibility: <ul style="list-style-type: none">▪ Schooling: passed Std. VIII▪ Age: between 14 to 18 years	Eligibility: <ul style="list-style-type: none">▪ Schooling: passed Std. X▪ Qualification: Foundation Course (or equivalent) in Music from a recognized College / Institution▪ Age: between 16 to 20 years

Applications: **1 January 2014 to 28 February 2014.**

Admissions Tests & Interviews: **April 2014** at Prasanthi Nilayam, Andhra Pradesh.

Candidates may apply to the **Registrar, Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, Prasanthi Nilayam – 515 134, Anantapur District, A.P.** along with an Indian Postal Order / Bank Draft for ₹50/- drawn in favour of **Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning**, payable at SBI, Prasanthi Nilayam, Puttaparthi. The name and complete postal address should be clearly stated in block letters on the reverse of the IPO/DD and also in the requisition letter.

Alternatively, candidates may email their request to musicadmissions@sssihl.edu.in for the application form and Admissions Handbook.

చిరస్మరణీయమైన క్రికెట్ మ్యాచ్

1985 జనవరిలో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ (డీప్స్ యూనివర్సిటీ) అంతర్-క్యాంపస్ క్రిడోత్సవాలలో భాగంగా హిల్ వ్యూ స్టేడియంలో ప్రశాంతి నిలయం, బృందావన్ క్యాంపస్ ల క్రికెట్ జట్ల మధ్య ఒక మ్యాచ్ జరిగింది. కొద్దిరోజుల తరువాత, ఆ మ్యాచ్ లో ఆడిన విద్యార్థులను భగవాన్ ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. ఆ ఇంటర్వ్యూలో పిల్లలతో చెప్పారు : “...జ్ఞాపకంపెట్టుకోండి... ఒకనాడు, ప్రపంచమంతటినుండి గొప్ప క్రికెట్ క్రీడాకారులు వచ్చి ఇక్కడ ఆడతారు, స్వామి ఆ ఆటను చూస్తారు....”

భగవానుల ఆ దివ్యవాక్కులు ఎంతటి అద్భుత రీతిలో సత్యసాకారమై భవిష్యవాణిగా నిరూపితమైనవో కదా!

1997 డిసెంబరు 30వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయం హిల్ వ్యూ స్టేడియంలో భారత్-XI, ఇంటర్నేషనల్-XI జట్ల మధ్య నిర్వహింపబడిన ‘శ్రీ సత్యసాయి యూనిటీ కప్’ అంతర్జాతీయ క్రికెట్ మ్యాచ్ నిజంగానే గొప్ప ఆటగాళ్ళు ఆడిన గొప్ప మ్యాచ్. ఈ క్రికెట్ మ్యాచ్ లో సచిన్ టెండూల్కర్ సారథ్యంలో భారత్-XI జట్టు, అర్జున రణతుంగ సారథ్యం వహించిన ఇంటర్నేషనల్-XI జట్టుపై 124 పరుగుల తేడాతో విజయం సాధించి యూనిటీ కప్ ను కైవసం చేసుకుంది. అప్పటి భారత ప్రధాని శ్రీ ఐ.కె. గుజ్రాల్ ముఖ్య అతిథిగా హాజరైనారు. ఆయనతోపాటు అప్పటి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి శ్రీ ఎన్. చంద్రబాబునాయుడు, కర్ణాటక ముఖ్యమంత్రి శ్రీ జె.హెచ్. పటేల్, శ్రీలంక ప్రభుత్వ విదేశాంగ శాఖామాత్యులు శ్రీ లక్ష్మణ్ ఖదిర్ గమ్మర్ గార్లతోపాటుగా, క్రికెట్ ప్రపంచంలో దిగ్గజాలుగా పేర్కొనదగిన అలనాటి క్రీడాకారులలో - మన దేశానికి చెందిన సునీల్ గవాస్కర్, గుండప్ప విశ్వనాథ్, ఇ.ఎ.ఎస్. ప్రసన్న, పాకిస్థాన్ కు చెందిన హనీఫ్ మొహమ్మద్, జహీర్ అబ్బాస్; వెస్టిండీస్ కు చెందిన అల్విన్ కాళీచరణ్, క్లైవ్ లాయిడ్ తదితరులు ఆనాడు శాంతివేదిక నలంకరించినవారిలో ఉన్నారు.

వివిధ దేశాలమధ్య సమైక్యతాభావనలు పెంపొందించి; విశ్వమానవులమధ్య స్నేహసౌహార్ద్ర సంబంధాలను నెలకొల్పే మహోన్నత స్ఫూర్తితో, దివ్యావతారమూర్తి సన్నిధిలో నిర్వహింపబడి ఒక అద్వితీయ విశిష్టతను సంతరించుకున్న మ్యాచ్ అది.

ప్రపంచంలో ఇతర క్రికెట్ మ్యాచ్ లన్నింటికీ భిన్నంగా ఆనాడు ఆ స్టేడియంలో క్రిక్కిరిసి ఉన్న అసంఖ్యాక ప్రేక్షకులందరూ ‘శ్రీ సత్యసాయి యూనిటీ కప్’ సందేశమైన - “జీవితం ఒక ఆట; దానిని నేర్పుగా ఆడు” అనే నినాదంతోపున్న జెండాలను ఊపుతూ తమ ఆనందాన్ని తెలియబరచిన విశిష్టత ఆ మ్యాచ్ ది.

ఆ విశేష సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని ప్రత్యేకంగా తయారుచేయించిన జ్ఞాపికలను భగవాన్ బాబావారు తమ దివ్యహస్తాలమీదుగా మొదట అంతర్జాతీయ క్రికెట్ క్రీడకు తమ అద్భుత సేవలనందించిన అలనాటి దిగ్గజాలకు; భారత క్రికెట్ కంట్రోల్ బోర్డు ప్రతినిధులకు; అందించారు. అటుపిమ్మట, ఆటలో జయాపజయములు ముఖ్యం కాదు, క్రీడాస్ఫూర్తితో పాల్గొనడం ముఖ్యం అనే సందేశాన్నిస్తున్నారా అన్నట్లు భగవాన్ రెండు జట్లలోని క్రీడాకారులందరికీ ఒకే విధమైన వెండికప్పులను బహూకరించారు.

బహుమతి ప్రదానోత్సవ కార్యక్రమం చివరిలో, అశేష ప్రేక్షక జనుల కరతాళధ్వనులు మిన్నంటగా, భారత్-XI జట్టు క్యాప్టెన్ సచిన్ టెండూల్కర్ వేదికపైకి చేరుకొని ‘శ్రీ సత్యసాయి యూనిటీ కప్’ను భగవానుల దివ్య హస్తాలమీదుగా అందుకొన్న ఘట్టం చిరస్మరణీయం. ✽

గౌరవనీయ రాష్ట్రపతి శ్రీ ప్రణబ్ ముఖర్జీ ప్రశాంతి నిలయ సందర్శన దృశ్యమాలిక

Date of Publication 23rd Dec. 2013

ఉయ్యాలోత్సవం

స్నాతకోత్సవం

తపాలా శాఖ విడుదల చేసిన మొదటి రోజు కవరు

నీలో మానవత్వాన్ని పెంచుకో!

నీలోని దివ్యత్వాన్ని నువ్వు గుర్తించుకోలేకపోయినా ముందు నీలోని మానవత్వాన్ని పెంచుకునే ప్రయత్నం చెయ్యి. నువ్వు సంపూర్ణ మానవుడిగా పరివర్తన అయితే తప్ప నీలోని దివ్యత్వాన్ని దర్శించలేవు. అందరిలోనూ భగవంతుడున్నాడన్న సత్యాన్ని నిరంతరం నెమరు వేసుకుంటూ, అందరినీ ప్రేమించటం నేర్చుకో. ఇతరులలో ఉండే చిన్నచిన్న లోపాలను భూతద్దంతో చూస్తూ వాళ్ళను దుర్మార్గులుగా పరిగణించడం మాని, నీలోని లోపాలను భూతద్దంలో చూసుకుని నిన్ను నీవు సంస్కరించుకునే సాధన చేపట్టు. ఎన్నో రకాల మనుష్యులుంటారు. వాళ్ళ గొడవ నీకెందుకు! నీ లోపాలను సరిదిద్దుకుని నీలోని మంచితనాన్ని పెంచుకుంటూపోతే నీలోని సహజమైన మానవత్వం వికసించి దివ్యత్వంవైపు నడిపిస్తుంది.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.